

Απάτες Μητσοτάκη, άσφαιρη αντιπολίτευση

Η γραμμή που έπαιξαν οι υπουργοί, βουλευτές της ΝΔ και ο ίδιος ο Μητσοτάκης στη Βουλή ήταν να παριστάνουν ότι έλαβαν το μήνυμα της 28 Φλεβάρη: οι θεσμοί (προανακριτική, «Δικαιοσύνη») θα αποδώσουν ευθύνες ενώ η κυβέρνηση θα αναμετρηθεί με τις «παθογένειες», θα εξασφαλίσει σταθερότητα κόντρα στη «συμμαχία του μηδενισμού» της αντιπολίτευσης.

Όπως είπε ο Μητσοτάκης στην ομιλία του το Σάββατο: «εάν υπήρξαν επιχειρησιακές αστοχίες στη διαχείριση του πεδίου, αυτές θα διερευνηθούν από τη Δικαιοσύνη. Δεν θα δικαστεί κανείς σε «λαϊκά δικαστήρια» και ούτε θα προεξοφληθεί οποιοδήποτε αποτέλεσμα της Δικαιοσύνης, αλλά και της προανακριτικής». Κατά τα άλλα για όλα φταίει το «βαθύ κράτος του ρουσφετιού και του χωδαρισμού» που θα το πατάξει ο Μητσοτάκης επεκτείνοντας την «αξιολόγηση» σε όλο το δημόσιο. Και στο κάτω-κάτω γιατί ο Ανδρουλάκης και ο Ν. Παππάς που βρέθηκαν τότε στα Τέμπη δεν ζήτησαν να σταματήσουν όλες οι εργασίες;

Και μετά από αυτό το αμίμητο επιχείρημα ο πρωθυπουργός έκανε την εξής δήλωση: «Είναι δύσκολη η προσπάθεια να πείσουμε την κοινωνία ότι δεν έγινε συγκάλυψη. Αυτή είναι η άποψή μου, θα εξακολουθώ να τη λέω με όλη τη δύναμη των επιχειρημάτων μου και είναι στην κρίση των πολιτών να με πιστέψουν ή όχι». Ή με τα λόγια του Π. Μαρινάκη σε συνέντευξή του στην Κυριακάτικη Απογευματινή: «Η συγκάλυψη είναι μια έννοια που, δυστυχώς, λόγω της προπαγάνδας της Αντιπολίτευσης έχει φωλιάσει σε αρκετά μεγάλο ποσοστό των Ελλήνων πολιτών». Εδώ ταιριάζει η παροιμία, μας φτύνουν και κάνουμε ότι βρέχει.

Το ύστατο επιχείρημα του Μητσοτάκη και των πρωτοκλασάτων στελεχών του ήταν βέβαια το ή εμείς ή το χάος κατά το παλαιότερο, από το 1974 «Καραμανλής ή τανκς». Αυτό το επιχείρημα επιστράτευσε για παράδειγμα ο «τσεκουράτος» Βορίδης την Παρασκευή όταν εντόπισε το «σχέδιο καταστροφής της χώρας» από τα κόμματα που κατέθεσαν την πρόταση δυσπιστίας. Το συνέχισε ο Μητσοτάκης προσπαθώντας να στριμώξει τον Ανδρουλάκη γιατί το ΠΑΣΟΚ, ένα «θεσμικό» και «σοστημικό» κόμμα, συνέπραξε με τα κόμματα που καλύπτουν τους «μπαχαλάκηδες» και τις «μολότοφ».

Το 1981 ο αξεπέραστος Γιάννης Ιωάννου δημοσίευσε μια γελοιογραφία στην οποία οι υπουργοί της ΝΔ λέγανε με τη σειρά: «μπορεί να είμαστε...άνικανοι...φαύλοι...τραμπούκοι...ξετσίπωτοι...γλωιώδεις... Αλλά είμαστε η σιγουριά!». Αυτή τη γελοιογραφία θυμίζει σήμερα η κυβέρνηση της ΝΔ, με τη διαφορά ότι η καταστροφή και ο θάνατος που σπέρνει η

Σκίτσο του Γιάννη Ιωάννου από το 1981

πολιτική της προκαλούν περισσότερο οργή αντί για γέλιο.

Και θα συνεχίζει να προκαλεί. Γιατί όχι μόνο συνεχίζει απεγνωσμένα την επιχείρηση συγκάλυψης του εγκλήματος των Τεμπών, αλλά και γιατί από το βήμα της βουλής ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του κατέθεσαν ένα ολόκληρο πρόγραμμα επιθέσεων στην εργατική τάξη και τη νεολαία.

Ο Μητσοτάκης πρόβαλε και σαν δικιά του επιτυχία την απόφαση της Συνόδου Κορυφής της ΕΕ που ανοίγει τον δρόμο για δημοσιονομική χαλάρωση ώστε να αυξηθούν κατακόρυφα οι πολεμικές δαπάνες. Ο Δένδιας δήλωσε ότι σύντομα κατατίθεται στη βουλή το νέο εξοπλιστικό πρόγραμμα: «αυτό το εξοπλιστικό, δεκαετίας πόσο μάλλον εικοσαετίας, δεν έχει παρουσιαστεί στην ιστορία της Ελλάδας». Επίσης, ανέσυρε την «εθελοντική» στράτευση των γυναικών. Ο Κυριαζίδης θέλει τις γυναίκες -και όχι μόνο την Κωνσταντοπούλου- να «πάνε να κάνουν κάρνα παιδί» και ο Δένδιας τις θέλει και να γεννοβολάνε τους αυριανούς στρατιώτες και να γίνουν οι ίδιες στρατιωτίτσες.

Βαθιά αποσύνθεση

Αυτή ήταν η εικόνα που έδωσε η ΝΔ στη συζήτηση για τη ψήφο δυσπιστίας: μιας κυβέρνησης σε βαθιά αποσύνθεση και πανικό που συνεχίζει παρόλα αυτά τις επιθέσεις για λογαριασμό της άρχουσας τάξης. Το γεγονός ότι η πρόταση απορρίφθηκε, ως αναμενόμεν, δεν της πρόσφερε ούτε γραμμάριο νομιμοποίησης στην «κοινωνία». Και βέβαια, αυτό δεν θα αλλάξει ούτε με την ορκωμοσία του Τασούλα ούτε με τον ανασχηματισμό που μάλ-

λον θα ακολουθήσει.

Όμως, η συζήτηση έδειξε ανάγλυφα και τα όρια και αδιέξοδα της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης. Τα κόμματα που κατέθεσαν την πρόταση δυσπιστίας, στην πραγματικότητα έτρεξαν να προσαρμοστούν στην πίεση που έβαλε η έκρηξη που ξεκίνησε στις 26 Γενάρη και κορυφώθηκε με τη μεγαλειώδη πανεργατική απεργία της 28 Φλεβάρη. Μέχρι τότε κινούνταν στο μοτίβο ότι ο Μητσοτάκης είναι κυρίαρχος των εξελίξεων και οι συσχετισμοί είναι «αρνητικοί».

Τώρα ο Ανδρουλάκης διαπιστώνει ότι «η αντίστροφη μέτρηση έχει ξεκινήσει» για την κυβέρνηση, ο Φάμελος είπε ότι «είστε πλήρως απονομιμοποιημένοι» στον Μητσοτάκη και ότι «η κοινωνία» λέει «κάντε κάτι να φύγει αυτή η κυβέρνηση», ο Α. Χαρίσης συμφωνεί και ο Δ. Κουτσούμπας δήλωσε αγέρωχα «αφήστε αυτά που ξέρετε, ότι θα κριθείτε το 2027».

Ποια είναι, όμως, η συνέχεια; Η σύντομη απάντηση είναι προανακριτική και στο βάθος εκλογές. Αυτή ήταν η κοινή συνισταμένη όσων ακούστηκαν από την αντιπολίτευση στο τριήμερο της συζήτησης: θα συνεχίσουμε το κοινοβουλευτικό σφυροκόπημα. Τα έχουμε δει χρόνια τώρα τα αποτελέσματα τέτοιων «σφυροκοπημάτων».

Ο παράγοντας που έφερε την κυβέρνηση σε αυτό το σημείο δεν ήταν τα άσφαιρα πυρά από τα έδρανα της αντιπολίτευσης -που δεν τολμάει να μιλήσει καν για επιστροφή του σιδηροδρόμου στο δημόσιο- αλλά οι αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας, το «πεζοδρόμιο» που μίλησε τόσο δυνατά ώστε κανείς πλέον δεν μπορεί να το αγνοεί.

Όμως, για αυτό το «πεζοδρόμιο» δεν μιλάει κανείς. Το ΠΑΣΟΚ ετοιμάζεται να παρουσιάσει τις προτάσεις του για τη...δημόσια διοίκηση στα πλαίσια του «θεσμικού» του ρόλου. Ο ΣΥΡΙΖΑ παρακαλεί για τη συγκρότηση της συμμαχίας που θα φέρει «την αριστερή προοδευτική κυβέρνηση» αλλά εντωμεταξύ, όπως διαβεβαίωσε από το βήμα της βουλής ο Φάμελος, «παραμένει παράγοντας σταθερότητας και λύσης».

Ο Δ. Κουτσούμπας στην ομιλία του κάλεσε «το λαϊκό κίνημα να βάλει τη σφραγίδα του» στις εξελίξεις, να «αναπυχθεί ένα πανελλαδικά συντονισμένο, ενιαίο κίνημα, το οποίο θα διαμορφώνει κοινές θέσεις και στόχους διεκδίκησης, αμφισβητώντας τελικά την ίδια την εξουσία του κεφαλαίου».

Ποιοι είναι αυτοί οι στόχοι; Να πείσει η κυβέρνηση από τις απεργίες και τις διαδηλώσεις; Όχι, είναι η απάντηση του ΚΚΕ. Είναι στόχος η επανακρατικοποίηση των σιδηροδρόμων με εργατικό έλεγχο; Πάλι όχι, γιατί στο κάτω-κάτω και η Hellenic Train θυγατρική του ιταλικού ΟΣΕ είναι, όπως μας πληροφορεί ο Ριζοσπάστης του Σαββατοκύριακου. Μήπως δίπλα στο αίτημα να καταδικαστούν οι υπεύθυνοι για τα Τέμπη να μπει και η καταδίκη για το έγκλημα της Πύλου; Σιγή ιχθύος από την πλευρά της ηγεσίας του ΚΚΕ.

Η εργατική τάξη και η νεολαία που βγαίνουν ορμητικά στο προσκήνιο, έχουν την ανάγκη να πάνε πιο μακριά από τα αδιέξοδα μιας κοινοβουλευτικής στρατηγικής.

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Αντίσταση στους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς

Την Δευτέρα 10 Μαρτίου κυβερνητικές αντιπροσωπίες από τις ΗΠΑ και την Ουκρανία ετοιμάζονται να συναντηθούν στη Σαουδική Αραβία με στόχο να γεφυρώσουν το χάσμα που δημιουργήθηκε στις σχέσεις τους μετά την επεισοδιακή συνάντηση Τραμπ - Ζελένσκι στον Λευκό Οίκο ένα δεκαήμερο πριν.

Ο Ζελένσκι ελπίζει να πείσει την Αμερικανική πλευρά να αντιστρέψει, έστω εν μέρει, την απόφαση του Τραμπ να σταματήσει να στηρίζει με χρήματα, όπλα, πληροφορίες και πυρομαχικά την Ουκρανία στον πόλεμο με τη Ρωσία. Η Ουκρανία έχει ήδη αποδεχτεί, επί της αρχής, την απαίτηση του Τραμπ να παραχωρήσει στις ΗΠΑ τα πολύτιμα κοιτάσματα σπανίων ορυκτών που «κρύβονται» στο υπέδαφός της. Και ο Ζελένσκι δηλώνει τώρα ότι «η πρώτη προτεραιότητα» είναι να σταματήσουν οι εχθροπραξίες στην θάλασσα και τον αέρα και να υπογραφεί ένα μορατόριουμ σε σχέση με τις επιθέσεις σε βάρος ενεργειακών υποδομών και πολιτικών στόχων. Ο Πιτ Χέγκσεθ, ο υπουργός Άμυνας του Τραμπ έσπευσε να δηλώσει ότι ο «Λευκός Οίκος έχει ενθαρρυνθεί πολύ από τα σημάδια που βλέπουμε». Η διακοπή της στρατιωτικής βοήθειας προς την Ουκρανία, είπε, «είναι μια παύση, εν αναμονή μιας πραγματικής δέσμευσης στην πορεία προς την ειρήνη».

Ο Τραμπ είναι διαβόητος για τα ζικ-ζακ στην πολιτική του. Αλλά οι πιθανότητες να αλλάξει ο Λευκός Οίκος στάση απέναντι στην Ουκρανία είναι στην πραγματικότητα από μικρές ως μηδαμινές. Υπάρχουν δυο βασικοί λόγοι που οδήγησαν την αμερικανική κυβέρνηση στην απόφασή να ανατρέψουν την πολιτική του Μπάιντεν σε σχέση με την Ουκρανία.

Πρώτον, τα αμερικανικά επιτελεία έχουν πεισθεί πλέον ότι ο πόλεμος αυτός δεν μπορεί να κερδηθεί. Και ο Τραμπ δεν θέλει με κανέναν τρόπο να προσθέσει μια ακόμα στρατιωτική αποτυχία στη μακριά λίστα των στρατιωτικών αποτυχιών του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Για να το πούμε απλά, ο Λευκός Οίκος θέλει να αποφύγει, πάση θυσία, ένα νέο Αφγανιστάν, Ιράκ ή Βιετνάμ.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία, όπως έχουμε πολλές φορές επαναλάβει από τις στήλες της Εργατικής Αλληλεγγύης, δεν είχε ποτέ καμιά σχέση ούτε με την «εθνική ανεξαρτησία», ούτε με την «αυτοδιάθεση». Είναι ένας πόλεμος ανάμεσα, από τη μια πλευρά, τη Ρωσία, που πασχίζει με νύχια και με δόντια να περιώσει ότι μπορεί από τη «σφαίρα επιρροής» της πάλαι ποτέ «Ένωσης Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών» (ΕΣΣΔ) -όπως ψευδελίγραφα ονομαζόταν η Ρωσική Αυτοκρατορία. Και από την άλλη τη Δύση (τις ΗΠΑ και την Ευρωπαϊκή Ένωση δηλαδή) που πασχίζουν από το 1991 να σπρώξουν τα «σύνορα» του ΝΑΤΟ όλο και πιο ανατολικά.

Είναι ένας «αντιδραστικός πόλεμος», για να χρησιμοποιήσουμε την ορολογία του Λένιν, ένας πόλεμος ανάμεσα σε δυο ιμπεριαλιστικά στρατόπεδα, ένας πόλεμος τον οποίο οι εργατικές τάξεις και στις δυο πλευρές ούτε θέλουν, ούτε πρέπει να υποστηρίξουν.

Συνέχεια στη σελ. 19

μης της εργατικής τάξης δυναμώνοντας το απεργιακό κύμα. Αυτή η δυναμική είναι ξεκινημένη. Η 28 Φλεβάρη ήταν κλιμάκωση σε σύγκριση με την 26 Γενάρη, ακριβώς επειδή συνδυάστηκε με Πανεργατική Απεργία. Φάνηκε ανάγλυφα η δύναμη της τάξης μας κλείνοντας όλους τους χώρους δουλειάς και απομονώνοντας όλες τις λυσσασμένες προσπάθειες κυβέρνησης και εργοδοτών. Τώρα, οι απεργοί στα ΜΜΕ την Τρίτη 11 Μάρτη και οι απεργοί της Υγείας στις 19 Μάρτη παίρνουν τη σκυτάλη δείχνοντας τη συνέχεια. Σε αυτόν τον δρόμο μπορούμε και πρέπει να τραβήξουμε όλους τους κλάδους και όλους τους χώρους, πηγαίνοντας προς τη νέα Πανεργατική Απεργία στις 9 Απρίλη.

Σε όλα τα μέτωπα

Συνδυασμένα και ταυτόχρονα απλώνουμε τον αγώνα σε όλα τα μέτωπα ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων. Το έδειξε χειροπιαστά η 8 Μάρτη ενώνοντας την οργή ενάντια στο έγκλημα των Τεμπών, με την οργή ενάντια στις γυναίκοκτονίες και τον σεξισμό. Οι γυναίκες της Παλαιστίνης ήταν εκεί πλάι στη μητέρα του δολοφονημένου Ζακ Κωστόπουλου μαζί με χιλιάδες διαδηλωτές και διαδηλώτριες που φώναξαν μαζικά ότι η νίκη και σε αυτόν τον αγώνα είναι υπόθεση όλων των εργατών.

Δεν σταματάμε εδώ. Η διεθνής μέρα δράσης στις 22 Μάρτη είναι ο επόμενος σταθμός. Το σύνθημα «Τέμπη-Πύλος, κοινός αγώνας» γίνεται πράξη. Σφίγγουμε τον κλοιό γύρω από την πολιορκημένη κυβέρνηση και αναδεικνύουμε όλο φάσμα των ανατροπών που διεκ-

Πέρασε η βδομάδα όπου η Βουλή διεκδικούσε πρωταγωνιστικό ρόλο και τα αποτελέσματα επιβεβαιώνουν ότι οι επιλογές του κοινοβουλευτικού δρόμου δεν φέρνουν αποτέλεσμα. Η κυβέρνηση των δολοφόνων επιστράτευσε την κοινοβουλευτική της ομάδα για να κερδίσει την ψηφοφορία και να παριστάνει ότι είναι εγγυητής της «σταθερότητας» την ώρα που ο κόσμος βράζει από οργή εναντίον της.

Όσο και να προσπαθεί ο Μητσοτάκης να κατηγορήσει την αντιπολίτευση ότι αυτή υποκινεί τις μαζικές κινητοποιήσεις ενάντια στην κυβέρ-

Υπάρχει άλλος δρόμος...

νηση, οι απεργοί και οι διαδηλωτές/ριες ξέρουν πολύ καλά ότι ισχύει το αντίθετο. Αυτό το μαζικό κίνημα ξεπήδησε από τα κάτω ενώνοντας την οργή του ενάντια σε όλα τα εγκλήματα της κυβέρνησης και η αντιπολίτευση τρέχει λαχανιασμένη από πίσω.

Αυτό καταγράφηκε και στη συζήτηση μέσα στη Βουλή. Τα κόμματα της κοινοβουλευτικής

αντιπολίτευσης δεν τόλμησαν να προβάλουν ούτε το πρόγραμμα των διεκδικήσεων που έχει διαμορφώσει το κίνημα με τους αγώνες του, ούτε τα επόμενα βήματα του αγώνα για να φτάσουμε στη νίκη.

Είναι, λοιπόν, ώρα για αλλαγή στρατηγικής. Τι σημαίνει αυτό;

Το πρώτο βήμα είναι η αξιοποίηση της δύνα-

μης: Να πληρώσουν οι δολοφόνοι για όλα τα εγκλήματά τους, να περάσουν οι συγκοινωνίες σε δημόσιο εργατικό έλεγχο, να ανοίξουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες και τις προσφύγισες, να σπάσουμε τη γενοκτονική συνεργασία της κυβέρνησης με το Ισραήλ.

Μέσα σε αυτόν τον κοινό αγώνα, δυναμώνουμε την επαναστατική αριστερά που έχει λάβαρο τη στρατηγική της ανατροπής. Παλεύουμε για να κάνουμε την ανατροπή της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας αφετηρία για την ανατροπή του σάπιου συστήματος που υπηρετεί. Αυτή είναι μια στρατηγική με βαθιές ρίζες στην παράδοση του εργατικού κινήματος, στην παράδοση του Μαρξ και του Ένγκελς, του Λένιν και του Τρότσκι, της Ρόζας και του Γκράμσι. Είναι, επίσης, μια στρατηγική που την ξαναζωντάνεψε η επαναστατική Αριστερά του Πολυτεχνείου και την χτίζουμε σαν υπαρκτό ρεύμα όλα αυτά τα χρόνια.

Εδώ τοποθετείται το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα. Και σε αυτή την προσπάθεια λογοδοτεί και η δράση μας σε όλα τα μέτωπα αλλά και οι πρωτοβουλίες για το δυνάμωμα της επαναστατικής αριστεράς. Το τετράημερο Μαρξισμός 2025 στις 22-23-24-25 Μάη είναι άλλη μια ευκαιρία να δυναμώσουμε το δρόμο προς τη νίκη.

Επαναστατικές ιδέες για τη μεγάλη ανατροπή

Η συγκλονιστική Πανεργατική Απεργία στις 28 Φλεβάρη και τα ανεπανάλγητα συλλαλητήριά της είναι ένα συντριπτικό χτύπημα στην κυβέρνηση των δολοφόνων. Έγινε θρύψαλα το παραμύθι ότι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας διατηρεί τον έλεγχο, έστω και με μειωμένα ποσοστά, επειδή τάχα «δεν έχει αντίπαλο».

Έχει αντίπαλο τον κόσμο που πλημμύρισε τους δρόμους και έβαλε λουκέτο σε όλους τους εργατικούς χώρους με τη δύναμη της εργατικής τάξης. Άνοιξε διάπλατα το ταξικό ρήγμα που μας χωρίζει από το στρατόπεδο των κερδοσκόπων που σκοτώνουν κόσμο με τα εγκλήματά τους στα Τέμπη, στην Πύλο, στη Γάζα, στις γυναίκοκτονίες.

Γ' αυτό, τώρα είναι η ώρα για να κλιμακώσουμε τον αγώνα ώστε να τους αποτελειώσουμε. Άμεσα, δίνοντας συνέχεια στις κινητοποιήσεις. Κλιμακώνουμε τη δράση, κλιμακώνουμε και το πρόγραμμα των διεκδικήσεών μας, με ορίζοντα να απαλλαγούμε από τον καπιταλισμό που βάζει τα κέρδη πάνω από τις ζωές.

Δεν περιμένουμε δικαίωση του αγώνα από κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Εμπνεόμαστε από την επαναστατική παράδοση της Παρισινής Κομμούνας, του Κόκκινου Οκτώβρη, του Μάη του 68. Και αντλούμε ιδέες από την παράδοση του Μαρξ και του Ένγκελς, του Λένιν και του Τρότσκι, της Ρόζας και του Γκράμσι.

Το τετράημερο Μαρξισμός 2025 είναι μια ευκαιρία να προχωρήσουμε αυτή την συζήτηση. Να είμαστε εκεί όλες και όλοι, συναγωνιστές και συναγωνίστριες από όλα τα μέτωπα του κινήματος

- Από την πάλη ενάντια στις φονικές ιδιωτικοποιήσεις, Κρατικοποίηση των τρένων χωρίς αποζημίωση για την HellenicTrain και κάτω από τον έλεγχο των εργατών.

- Από τον αγώνα ενάντια στις σεξιστικές διακρίσεις και επιθέσεις. Η απελευθέρωση των γυναικών, των ΛΟΑΤΚΙ, των Τρανς είναι υπόθεση όλης της εργατικής τάξης.

- Από την αντίσταση στις ρατσιστικές πολιτικές που θέλουν να στρέψουν την οργή μας ενάντια σε πρόσφυγες και μετανάστες. Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά, όχι στην ΕΕ-φρούριο.

- Από την πάλη ενάντια στους εξοπλισμούς και την πολεμική εμπλοκή δίπλα στο ΝΑΤΟ, τις ΗΠΑ και το Ισραήλ. Με την Παλαιστίνη ως τη λευτεριά!

Τώρα είναι η ώρα για να δυναμώσουμε την Αριστερά της εργατικής επανάστασης και του Σοσιαλισμού. Για να κάνουμε την ανατροπή της κυβέρνησης των δολοφόνων αφετηρία για την ανατροπή του συστήματος της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

**Διαβάστε
για το νέο τεύχος
"Σοσιαλισμός από τα Κάτω"
στη σελίδα 18**

Εμείς σαν σχολείο το συζητήσαμε και κλείσαμε το σχολείο την προηγούμενη Παρασκευή και σήμερα. Ήρθαμε όλοι συλλογικά, πρέπει να συνεχιστεί ο αγώνας. Εμείς ως νέοι πρέπει να είμαστε δραστικοί για να αλλάξει κάτι. Την προηγούμενη Παρασκευή είχαμε κατέβει 60-70 άτομα από το σχολείο μου.

Λυδία Κρικελά,
3ο ΓΕΛ Χαϊδαρίου

Πιστεύουμε ότι ήταν δολοφονία και ότι υπάρχει τρομερή συγκάλυψη όχι μόνο από τη ΝΔ αλλά από όλα τα κόμματα που υπάρχουν στη Βουλή αυτή τη στιγμή. Γι' αυτό θέλουμε και υποστηρίζουμε να πάρει η κυβέρνηση ώστε να υπάρξει βελτίωση σε όλα τα κομμάτια. Κάναμε αποχή στο σχολείο μας, κινητοποιήθηκαν κάποιοι μαθητές. Το 1ο Λύκειο Νέας Ιωνίας έκανε κατάληψη και κατέθεσαν τα 57 ονόματα των νεκρών όταν ζήτησαν τα ονόματα των μαθητών. Έχουμε κατέβει μαζί τους.

Μαριάνθη,
2ο ΓΕΛ Νέας Ιωνίας

Εγώ κατέβηκα γιατί πιστεύω τόσο πιο πιθανό είναι να έχουμε ένα αποτέλεσμα στο στόχο μας που είναι η δικαιοσύνη και να ζούμε σε μια πιο ασφαλή χώρα. Εμάς το σχολείο μας θα γίνει Ωνάσειο. Το να τα ιδιωτικοποιούμε όλα δεν είναι αυτό που χρειαζόμαστε. Κάναμε κατάληψη, δεν κράτησε πολύ γιατί δεν ήμασταν πολλοί και κάποιοι φοβόντουσαν για απουσίες. Έτσι την κλείσαμε την κατάληψη και το σχολείο μας έχει επιλεχθεί να γίνει Ωνάσειο. Πήγαμε στο δημαρχείο Περιστερίου και δεν είχαμε κάποιο αποτέλεσμα.

Χριστίνα,
5ο ΓΕΛ Περιστερίου

Την προηγούμενη εβδομάδα, μια σειρά από σχολές πραγματοποιήσαν Γενικές Συνελεύσεις με κέντρο της συζήτησης τη συνέχεια και τη κλιμάκωση του αγώνα του φοιτητικού κινήματος απέναντι στη δολοφονική κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Στις συνελεύσεις που πραγματοποιήθηκαν στη Φιλοσοφική, στη ΣΔΟΚΕ του ΠΑΔΑ, στο Βιολογικό, το Φυσικό, την Αρχιτεκτονική, την ΙΦΕ και αλλού αποφασίστηκε κατάληψη της σχολής με στόχο τη συμμετοχή των καταλήψεων των Φοιτητικών Συλλόγων στην μαθητική-φοιτητική κινητοποίηση της περασμένης Παρασκευής (7/3) καθώς και η συμμετοχή στο Συντονιστικό

Γενικών Συνελεύσεων και Καταλήψεων το μεσημέρι της ίδιας μέρας μετά την κινητοποίηση. Μια σειρά συλλόγων αποφάσισε επίσης τη συμμετοχή στα συλλαλητήρια της 8ης Μάρτη για την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας.

Η **Ανυσία Τζόνιου**, φοιτήτρια στη ΣΔΟΚΕ του ΠΑΔΑ δίνει την εικόνα από τη συνέλευση της σχολής της: "Πιστεύω από τη συνέλευση που κάναμε κινητοποιήθηκε κόσμος και ενδιαφέρεται. Πήραμε απόφαση για την 8η Μάρτη και περάσαμε ψήφισμα για την κινητοποίηση στο Εφετείο στις 17/3 για την αναστολή που ζητάνε οι δολοφόνοι του Ζακ Κωστόπουλου. Χρειάζεται να συνεχίσουμε με κατάληψεις διαρκείας στο πλευρό του εργατικού κινήματος και να πολιτικοποιούμε την κατάληψη μας με εκδηλώσεις".

7/3, Μαθητικό - Φοιτητικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Κλιμάκωση με συνελεύσεις καταλήψεις διαδηλώσεις

Το μαθητικό-φοιτητικό συλλαλητήριο της Παρασκευής στα Προπύλαια έγινε με πολύ μεγάλη συμμετοχή και μαζικότητα, με τις κατάληψεις των σχολών και των σχολείων να δίνουν τον τόνο της κινητοποίησης. Η οργή που εκφράζεται με το σύνθημα "Κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων" κυριάρχησε. Οι φοιτήτριες και οι φοιτητές του ΣΕΚ στις Σχολές έδωσαν δυναμικό παρών στο συλλαλητήριο κάνοντας εξόρμηση με την Εργατική Αλληλεγγυή και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω, καλώντας σε κλιμάκωση με κατάληψεις διαρκείας.

Όπως δήλωσε η **Νεφέλη**, φοιτήτρια της Φιλοσοφικής Σχολής: "Αφορμή για να κατεβαίνουν οι φοιτητές και οι μαθητές είναι τα Τέμπη. Το έγκλημα στα Τέμπη όμως συνδέεται με όλες τις δολοφονικές πράξεις της κυβέρνησης. Αυτές είναι το ναυάγιο της Πύλου, οι γυναικοκτονίες, οι εξοπλισμοί που στέλ-

νει στο Ισραήλ για να βομβαρδίζει τη Γάζα. Γι' αυτό βρισκόμαστε εδώ πέρα σήμερα για να κάνουμε τη σύνδεση των αγώνων ώστε να οργανωθούμε από τα κάτω και να τους ανατρέψουμε".

Συντονιστικό

Η πορεία που έγινε κατευθύνθηκε στη Βουλή και στη συνέχεια στο Κάτω Πολυτεχνείο, όπου πραγματοποιήθηκε το Συντονιστικό Γενικών Συνελεύσεων και Καταλήψεων. Στο Συντονιστικό, χαιρετισμό απήθυνε η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρός στον Ευαγγελισμό και μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ, καλώντας τους φοιτητές και τις φοιτήτριες σε ξεσηκωμό για τις απεργιακές διαδηλώσεις της 8ης Μάρτη. Η τοποθέτηση από τον Φοιτητικό Σύλλογο ΣΔΟΚΕ του ΠΑΔΑ υπογράμμισε τη δολοφονική πολιτική της κυβέρνησης που εκφράζεται μέσω των ιδιωτικοποιήσεων και συνδέσε το έγκλημα των Τεμπών με την υποβάθμιση της δη-

μόσιας παιδείας και του πανεπιστημίου με το μέτρο των διαγραφών. Στο τέλος της τοποθέτησης, τόνισε την ανάγκη σύνδεσης του φοιτητικού κινήματος με το αντιρατσιστικό κίνημα καλώντας τις κατάληψεις των φοιτητικών συλλόγων να οργανώσουν δράσεις και να συμμετέχουν στην Παγκόσμια Ημέρα δράσης κατά του φασισμού και του ρατσισμού στις 22 Μάρτη.

Το Δελτίο Τύπου που κυκλοφόρησε μετά το Συντονιστικό Γενικών Συνελεύσεων και Καταλήψεων συνοψίζει τους άξονες της συζήτησης του συντονιστικού ενώ παράλληλα χαράζει τη στρατηγική που χρειάζεται να ακολουθήσει το φοιτητικό κίνημα για να φτάσει στη νίκη. Θέτει τρεις βασικούς άξονες. Πρώτον, την παραίτηση της κυβέρνησης της συγκάλυψης. Δεύτερον, την κρατικοποίηση του σιδηρόδρομου. Τρίτον το να μη γίνει καμία διαγραφή φοιτητή και φοιτήτριας, να παρθεί πίσω το μέτρο της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής και να μην ιδρυθεί κανέναν ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Στο τέλος του, καλεί σε κλιμάκωση του αγώνα με συνελεύσεις, κατάληψεις και διαδηλώσεις σε συντονισμό με τα σωματεία, τα συνδικάτα και τις ομοσπονδίες τα οποία καλεί σε νέα απεργία.

Αυτήν την εβδομάδα θα πραγματοποιηθούν νέες Γενικές Συνελεύσεις καθώς και συλλαλητήριο Φοιτητικών Συλλόγων την Πέμπτη 13/3 στα Προπύλαια, μετά το οποίο θα ακολουθήσει Συντονιστικό Γενικών Συνελεύσεων και Καταλήψεων.

Σοφία Γαρμπή

Απεργιακή 8 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Ο αγώνας στα ΜΜΕ συνεχίζεται

Σε μαζική συμμετοχή στην 24ωρη απεργία των δημοσιογράφων την Τρίτη 11 Μάρτη καλεί η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ καθώς και συγκέντρωση στο υπουργείο Εργασίας στην Σταδίου στις 11.30πμ της ίδιας μέρας.

Η απεργία, από τις 5 το πρωί της Τρίτης 11/3 μέχρι τις 5 το πρωί της Τετάρτης, 12/3 -που κήρυξαν τα Διοικητικά Συμβούλια της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Συντακτών (ΠΟΕΣΥ) και των δημοσιογραφικών Ενώσεων μελών της (ΕΣΗΕΑ, ΕΣΗΕΜΘ, ΕΣΗΕΠΗΝ, ΕΣΗΕΘΣΤΕΕ και ΕΣΠΗΤ) για όλους τους δημοσιογράφους, σε όλα τα ΜΜΕ της χώρας- αποτελεί συνέχεια της πανελλαδικής απεργίας που έγινε την Τρίτη 18/2 παραλύοντας τα περισσότερα ΜΜΕ.

Τα συνδικάτα των δημοσιογράφων διεκδικούν την υπογραφή ΣΣΕ «για να μπει ένα τέλος στην ομηρία των ατομικών συμβάσεων εργασίας», εισαγωγικό μισθό 1.250 ευρώ σε όλα τα ΜΜΕ, αυξήσεις 10% με βάση τις τελευταίες ΣΣΕ, κατοχύρωση των αμοιβών για την εργασία τα Σαββατοκύριακα (+25% και ρεπό για το Σάββατο και 100% για την Κυριακή), αύξηση των αποζημιώσεων για αποστολές εκτός έδρας, ημερήσια αποζημίωση 350 ευρώ για αποστολές σε εμπόλεμες περιοχές και 250 ευρώ για τις περιοχές που πλήττονται από φυσικές καταστροφές» κ.α.

Ωστόσο, οι διοικήσεις της ΕΣΗΕΑ και των υπόλοιπων συνδικάτων στον Τύπο μέχρι την παραμονή της απεργίας, όχι μόνο δεν προχώρησαν σε ενημερώσεις, συνελεύσεις αλλά δεν κάλεσαν καν σε συγκέντρωση για να διαδηλώσουν οι δημοσιογράφοι τη μέρα της απεργίας!

Σε ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ τονίζει ότι «από την πρώτη στιγμή δίνει τη μάχη για την επιτυχία της απεργίας και διεκδικεί την κλιμάκωση του αγώνα για την υπογραφή ενιαίας ΣΣΕ για όλα τα ΜΜΕ, με αυξήσεις στους μισθούς/συντάξεις που θα αν-

18/2, Απεργία δημοσιογράφων στην Αθήνα. Φωτό: Λένα Βερδέ

ταποκρίνονται στις ανάγκες του σήμερα, κατοχύρωση ανθρωπίνων εργασιακών συνθηκών και συμμετοχή των συντακτών στην παραγωγή του δημοσιογραφικού περιεχομένου... Ωστόσο οι διοικήσεις των Σωματείων μας συνεχίζουν (πρόσφατο παράδειγμα η γενική απεργία στις 28/2) να μη συνδέουν τον αγώνα μας για ΣΣΕ με αυξήσεις, σταθερή εργασία, δικαιώματα κ.λπ. με αυτόν των υπόλοιπων εργαζομένων και του λαού. Δεν είναι, λοιπόν, τυχαίο και δεν αποτελεί «είδηση» ότι η ΕΣΗΕΑ δεν καλεί σε καμία απεργιακή συγκέντρωση.

Η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ καλεί τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες σε απεργιακή συγκέντρωση στο υπουργείο Εργασίας, ώρα 11.30πμ., για να απαιτήσουμε όλοι

και όλες μαζί:

- Αυξήσεις στους μισθούς, με τον κατώτερο να διαμορφώνεται στα 1.500 ευρώ καθαρά, καθώς και στις συντάξεις που έχουν μειωθεί τουλάχιστον κατά 25% την τελευταία 20ετία. Επαναφορά όλων των κλιμακίων και επιδομάτων -οικογενειακό, επιδόματα θέσης, επίδομα ίδιου εργοδότη, αποζημιώσεις σε εμπόλεμες ζώνες, την ασφάλιση εξωτερικής εργασίας.

- Επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού/σύνταξης για τους δημοσιογράφους και συνταξιούχους των Δημόσιων ΜΜΕ. Κατοχύρωσή τους για όλους τους εργαζόμενους στα ΜΜΕ.

- Άνοιγμα του διαλόγου για 4ήμερη εργασία στο διαδίκτυο, με έξι ώρες εργασίας ανά βάρδια και κατοχυρωμένα διαλείμματα. Πλήρεις

προσαυξήσεις για κάθε ώρα νυχτερινής, σαββατιάτικης ή κυριακάτικης εργασίας, με ταυτόχρονα υποχρεωτικά ρεπό.

- Κατοχύρωση της χορήγησης πλήρους αποζημίωσης και μάλιστα εφάπαξ σε περίπτωση απόλυσης.

- Ρητή απαγόρευση του «δανεισμού» εργαζομένων σε συνεργαζόμενες ή θυγατρικές εταιρείες των ομίλων ΜΜΕ. Κάθε άλλη διαφορετική χρήση του δημοσιογραφικού προϊόντος πέραν του ΜΜΕ με το οποίο υπάρχει σύμβαση, προϋποθέτει πρόσθετη σύμβαση εργασίας και αμοιβή.

- Πρόβλεψη υποχρέωσης για ελάχιστο αναγκαίο αριθμό εργαζομένων - στο μισθολόγιο και με συμβάσεις αορίστου χρόνου- εκτός από την τηλεόραση και σε εφημερίδες, ραδιόφωνα και ιστοσελίδες.

- Συμμετοχή των εργαζομένων στις συντακτικές αποφάσεις των ΜΜΕ, ενημέρωση των εργαζομένων για την εταιρική λειτουργία και οικονομική κατάσταση τους. Δυνατότητα και υποχρέωση ελέγχου, με πρόσβαση των εκπροσώπων τους στα κεφάλαια κάθε επιχείρησης ΜΜΕ και της προέλευσής τους.

- Απόδοση πνευματικών-συγγενικών δικαιωμάτων από τις εταιρείες ΜΜΕ στους εργαζόμενους-παραγωγούς των δημοσιογραφικών έργων.

- Νομική προστασία από τα ΜΜΕ των δημοσιογράφων απέναντι σε καταχρηστικές αγωγές (SLAPPs).

- Κατάργηση κάθε αντεργατικού, αντιασφαλιστικού και τυποκτόνου νόμου καθώς και όλων των εφαρμοστικών εγκυκλίων τους».

Γ.Π.

Την ώρα που η κυβέρνηση ήταν υπό την πολιορκία των τεράστιων οργισμένων διαδηλώσεων του τελευταίου διαστήματος, είχε το θράσος να συνεχίσει την επίθεση στους απεργούς εκπαιδευτικούς. Το τελευταίο διάστημα χιλιάδες εκπαιδευτικοί αντιμετωπίζουν πειθαρχικές δίωξεις για τη συμμετοχή τους στην απεργία – αποχή από την αξιολόγηση. Προχωρώντας ένα βήμα παρακάτω, το Υπουργείο Παιδείας έθεσε σε δυνητική αργία την εκπαιδευτικό της ΕΛΜΕ Πειραιά Χρύσα Χότζογλου, ενώ αστυνομικός επισκέφτηκε το σχολείο κι έδωσε κλήση στον εκπαιδευτικό Δημήτρη Χατζουλάκη, προκειμένου να παρουσιαστεί στην εισαγγελία για κατάθεση!

Κινητοποιήσεις από τα σωματεία των εκπαιδευτικών με τη συμπαραστάση συλλόγων γονέων έγιναν την Πέμπτη 6/3 και την Παρασκευή 7/3 στις διευθύνσεις εκπαίδευσης Πειραιά και Αθηνών. Συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε και τη Δευτέρα 10/3 στο Υπουργείο Παιδείας

«Προκλητικές κινήσεις που χρειάζεται να βρουν άμεσα απεργιακή απάντηση» χαρακτηρίζει το Δίκτυο Εκπαιδευτικών «Η Τάξη μας», τη νέα κλιμάκωση των διώξεων. «Είναι ένδειξη πανικού της κυβέρνησης που δεν προχωράνε τα σχέδια της στην εκπαίδευση εξαιτίας της αντίστασης των εκπαιδευτικών. Την στιγμή που ο ξεσηκωμός ενάντια στην κυβέρνηση παίρνει τεράστιες διαστάσεις νομίζουν ότι θα μας φιμώσουν με δίωξεις που δεν τρομοκρατούν κανέναν. Η αρχή έγινε την Πέμπτη με την κινητοποίηση στον Πειραιά, αλλά η συνέχεια χρειάζεται να είναι κλιμάκωση και απεργία. Δεν μπορούμε να κερδίσουμε μόνο με τις διαμαρτυρίες στις κατά τόπου διευθύνσεις, αλλά με την κλιμάκωση του αγώνα μας και τον συντονισμό με όλα τα κομμάτια της εργατικής τάξης που βρίσκονται στον δρόμο! Διεκδικούμε άμεσα από την ΟΛΜΕ και την ΔΟΕ 24ωρη απεργία, να κλείσουμε τα σχολεία και να ανατρέψουμε όχι μόνο την πολιτική και τις επιθέσεις τους αλλά και την ίδια την κυβέρνηση» καταλήγει στην ανακοίνωσή της το Δίκτυο «Η Τάξη μας».

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ Εμπρός για απεργία

Απεργιακή 8 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

«Η κυβέρνηση, ό,τι φαιδρά κι αν λείει ο Μητσοτάκης στη Βουλή, δεν μπορεί να υπερασπιστεί την εφαρμογή της αξιολόγησης, δεν μπορεί να πείσει κανέναν και τελικά δεν μπορεί να την εφαρμόσει, χάρη στην αντίσταση των εκπαιδευτικών. Και έτσι παίζει το χαρτί των διώξεων για να κάμψει αυτή την αντίσταση που πλέον κρατάει χρόνια. Για να ξεμπερδέψουμε με τις διώξεις και την επιχειρούμενη διάλυση του δημόσιου σχολείου χρειάζεται να ξεμπερδέψουμε με την κυβέρνηση. Είναι σαφές πλέον ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος παρά η ανατροπή της» τονίζει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Στέλιος Γιαννούλης, μέλος ΔΣ του ΣΕΠΕ Γλυφάδας – Βάρης – Βούλας - Βουλιαγμένης.

«Η τεράστια έκρηξη οργής για το έγκλημα στα Τέμπη, που ση-

μαδεύτηκε από την ιστορική Γενική Απεργία της 28ης Φλεβάρη, έχει φέρει πλέον ολόκληρα κομμάτια του ίδιου του κλάδου μας, αλλά και ολόκληρης της εργατικής τάξης να αναγνωρίζουν ότι χρειάζεται να φύγει η κυβέρνηση. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσα από την απεργιακή κλιμάκωση. Στις 19 Μάρτη απεργούν οι εργαζόμενοι των δημόσιων νοσοκομείων. Η ομοσπονδία μας, που συζητάγε ήδη από το τέλος του περασμένου μήνα την προκήρυξη απεργίας τον Μάρτιο, να προχωρήσει σε απεργία την ίδια μέρα με τους υγειονομικούς.

Μια τέτοια κίνηση μπορεί να συνδέσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα ζητήματα της εκπαίδευσης με τα συνολικότερα ζητήματα της διάλυσης των δημόσιων δομών προς όφελος των ιδιωτών. Οι δολοφονικές ιδιωτικοποιήσεις δεν αφορούν μόνο το σιδηρόδρομο. Η δημόσια Παιδεία και Υγεία είναι στο στόχαστρο. Είτε με το απευθείας ξεπούλημα, βλέπε Ωνάσεια σχολεία, είτε μέσα από τη σταδιακή διάλυση προκειμένου να επωφελούνται οι ιδιώτες.

Αυτό φαίνεται πάρα πολύ έντονα στην Υγεία, με την υποχρηματοδότηση και τις ελλείψεις να κοστίζουν ζωές στα δημόσια νοσοκομεία, την ίδια στιγμή που στρώνεται χαλί για τους κλινικούς και τα πλούσια ιδρύματα που εποφθαλμιούν φιλέτα της.

Αλλά φαίνεται όλο και πιο έντονα τα τελευταία χρόνια και στην εκπαίδευση. Διότι σημαίνει ότι οι γονείς χρειάζονται να βάλουν όλο και πιο βαθιά τα χέρια στην τσέπη για να μπορούν να έχουν μια αξιοπρεπή εκπαίδευση τα παιδιά τους.

Χρειάζεται να προχωρήσουμε με τέτοιες ουσιαστικές απεργιακές κινητοποιήσεις που κλιμακώνουν τον αγώνα και να μην περιοριστούμε σε συμβολικές κινήσεις. Την ώρα που ο κόσμος όλος βράζει -και ο κλάδος μας το ίδιο- χρειάζεται απεργιακή συνέχεια που θα κινητοποιήσει αυτή την πλειοψηφία, όπως απέδειξε η 28η Φλεβάρη ότι μπορεί να γίνει».

Σ.Μ.

Πανελλαδική απεργία στην Υγεία 19Μ

Με την απεργία της ΠΟΕΔΗΝ στις 19 Μάρτη κλιμακώνουν τις δράσεις τους οι υγειονομικοί, παίρνοντας τη σκυτάλη του αγώνα για να μπουν οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους. Πανελλαδική Συγκέντρωση θα πραγματοποιηθεί στις 8.30πμ στην Πλατεία Μαβίλη και θα ακολουθήσει πορεία στο Υπουργείο Οικονομικών και το Υπουργείο Υγείας. Απεργιακές συγκεντρώσεις αναμένεται να ανακοινωθούν κατά τόπους και σε άλλες πόλεις.

Το ΕΣΥ νοσεί από την πολιτική της κυβέρνησης, αλλά οι υγειονομικοί βρίσκονται στην

πρώτη γραμμή του αγώνα για να την ανατρέψουν. Στο πλάι τους χρειάζεται να βρεθεί ένας πανεργατικός συντονισμός. Είναι μάχη όλης της εργατικής τάξης για να κόψουμε τα χέρια των ιδιωτών, από τις CVC και τις Βαρδινογιάννηδες μέχρι τους εργολάβους και τις φαρμακευτικές, που τα απλώνουν στη δημόσια δωρεάν Υγεία με τις ευχές του Γεωργιάδη, για να σταματήσουμε να σπαταλάμε λεφτά στον θάνατο του πολέμου και στο βαρέλι χωρίς πάτο των τραπεζών, αλλά να τα δίνουμε για να υπάρχει πρόσβαση στην Υγεία για όλους.

Οι δυνάμεις του **Συντονιστικού Νοσοκομεί-**

ων οργάνων με περιοδείες τα νοσοκομεία διακινώντας τα υλικά του Συντονιστικού για την απεργία στις 19/3. Στην προκήρυξή του καταλήγει: «Απαιτούμε από την ΟΕΝΓΕ, την ΕΙΝΑΠ και όλες τις ενώσεις των Γιατρών να προκηρύξουν απεργία μαζί με όλο το υπόλοιπο Υγειονομικό προσωπικό. Οργανώνουμε την απεργία στις 19 Μάρτη όπως οργανώσαμε την πανεργατική στις 28 Φλεβάρη. Με γενικές συνελεύσεις και τη δράση των επιτροπών αγώνα εξασφαλίζουμε όχι μόνο την ενημέρωση όλων των συναδέλφων, αλλά και ότι βάζουμε λουκέτο σε όλες τις τακτικές λειτουργίες των νοσο-

κομείων μας. Εξασφαλίζουν τα σωματεία μας το προσωπικό ασφαλείας και όχι οι διοικήσεις. Και κατεβαίνουμε μαζικά και οργανωμένα με τα πανό των σωματείων μας στην απεργιακή συγκέντρωση στην Πλατεία Μαβίλη στις 8.30πμ, και αντίστοιχα σε όλες τις πόλεις.

Ανοίγουμε από τώρα τον δρόμο για τα επόμενα βήματα απεργιακής κλιμάκωσης. Διεκδικούμε να κλιμακώσουμε με απεργίες με διάρκεια, για να σώσουμε τα νοσοκομεία μας, για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των δολοφόνων».

M.N.

ΓΝΑ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Ένα από τα μεγαλύτερα εργασιακά προβλήματα της εποχής μας είναι ότι δεν υπάρχει πια μόνιμη και σταθερή δουλειά. Το μεγαλύτερο μέρος της δικής μου γενιάς είμαστε συμβασιούχοι. Δεν μπορείς να προγραμματίσεις τίποτα και να κάνεις όνειρα για το μέλλον, πόσο μάλλον αν έχεις και οικογένεια να στηρίξεις. Και να μην ξεχνάμε ότι σε τέτοιο ελαστικό καθεστώς εργασίας και επειδή έχεις ανάγκη τη δουλειά, σε αναγκάζουν να ανέχεσαι πράγματα, να μην μπορείς να μιλήσεις, να μην λες την άποψή σου γιατί θα στοχοποιηθείς. Τα έχω ζήσει όλα αυτά όταν ήμουν τραυματιοφορέας με το πρόγραμμα του ΔΥΠΑ στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας, που απεργούσαμε και κατεβαίναμε στις συγκεντρώσεις.

Ζήσαμε έναν εφιάλη με τον κόβιντ. Και μετά ούτε προσλήψεις, ούτε μονιμοποιήσεις. Έφυγε προσωπικό, έβγαινε σε σύνταξη, μετακινιόταν, αλλά δεν αντικαθίστατο. Περιμένουν να βγει η ίδια δουλειά με λιγότερα άτομα. Με αποτέλεσμα η δουλειά να είναι εξοντωτική, αλλά την ίδια ώρα οι μισθοί των συμβασιούχων στο πρόγραμμα ΔΥΠΑ είναι στον πάτο, πολύ χαμηλότεροι από των υπόλοιπων συναδέλφων μας. Κάναμε την ίδια δουλειά με λιγότερα λεφτά. Έτσι όπως είναι η αγορά εργασίας οι περισσότεροι φοβούνται να φύγουν γιατί δεν ξέρουν πού και αν θα βρουν δουλειά. Εγώ όσο δούλευα στον Άγιο Σάββα, το κυνήγησα και πήρα ένα χαρτί για νοση-

λευτική, αλλά δεν έχουν όλοι αυτή την ευχέρεια. Έτσι, βρέθηκα ως επικουρική νοσηλεύτρια πλέον στο Γεννηματάς.

Κι εδώ υπάρχει έλλειψη προσωπικού. Οι εφημερίες είναι κόλαση και για τους ασθενείς και για το προσωπικό, ενώ οι βάρδιες μπορούν να βγουν μόνο αν κοπούν τα ρεπό μας. Άδειες και κομμένα ρεπό χρωστάνε στο προσωπικό για χρόνια, όχι μόνο στο Γεννηματάς, σε όλα τα νοσοκομεία. Να κάνεις μια τόσο κουραστική δουλειά, να μην έχεις χρόνο να ξεκουραστείς, να έχεις χρωστούμενα ρεπό που δεν μπορείς να τα πάρεις και να παίρνεις και ψίχουλα από πάνω.

Ο κόσμος βγήκε τόσο μαζικά στους δρόμους για τα Τέμπη, αλλά και γιατί είναι αγανακτισμένος συνολικά. Ειδικά το εργασιακό είναι το μεγαλύτερο αγκάθι και επικρατεί ο φόβος για την επιβίωση. Η απεργία της ΠΟΕΔΗΝ στις 19 Μάρτη είναι πολύ σημαντική γιατί χρειάζεται να συνεχίσουν οι απεργίες ενάντια στην κυβέρνηση. Τα πράγματα πάνε προς το χειρότερο άρα δεν πρέπει να έχουμε αυταπάτες, αλλά να αγωνιστούμε και να διεκδικούμε. Μας κοροϊδεύουν κανονικά, ειδικά με τις προσλήψεις που γίνονται με το σταγονόμετρο. Κάνουν χιλιάδες άνθρωποι εξετάσεις ΑΣΕΠ, πληρώνουν παράβολα, ανάλογα τη θέση άλλοι είναι αναγκασμένοι να πληρώνουν και φροντιστήρια, για να πάρουν στο τέλος μια χούφτα. Είναι απαράδεκτοι και έχουν βάψει και τα χέρια τους με αίμα. Να τους ανατρέψουμε!

Διονυσία Στεφανοπούλου,
επικουρική νοσηλεύτρια ΓΝΑ Γεννηματάς

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

Στις 19 Μάρτη απεργούμε για να σώσουμε το ΕΣΥ, για να γίνουν μαζικές προσλήψεις, μονιμοποιήσεις όλου του προσωπικού, αυξήσεις στους μισθούς και να σταματήσουν κάθε ιδιωτικοποίηση και οι εργολάβοι. Απεργούμε για να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση που θυσιάζει τα πάντα για τα κέρδη των λίγων, ακόμα και τις ζωές μας. Η πολιτική της στα νοσοκομεία και τη δημόσια Υγεία είναι πιο δολοφονική ακόμα και από τα Τέμπη. Ως υγειονομικοί έχουμε καθήκον να παλέψουμε για να ανατρέψουμε τις προτεραιότητες: θέλουμε λεφτά για την Υγεία, όχι για πολεμικούς εξοπλισμούς και τους τραπεζίτες.

Στον Άγιο Σάββα ξεσηκωνόμαστε αυτή την περίοδο και για έναν ακόμα λόγο. Θέλουμε να επιβάλουμε ότι ο εκσυγχρονισμός των χειρουργικών αιθουσών που είναι αναγκαίος να γίνει, δεν θα σημάνει αναβολή των ογκολογικών χειρουργείων ούτε αυτά θα γίνουν σε συνθήκες που δεν θα είναι ασφαλείς για τους ασθενείς και το προσωπικό. Τα χειρουργεία είναι δύο όροφοι ολόκληροι του νοσοκομείου. Η μεταφορά τους σε άλλο νοσοκομείο για τους επτά μήνες που θα διαρκέσει η ανακαίνιση χρειάζεται ολόκληρη μελέτη γιατί μιλάμε για μεγάλο αριθμό προσωπικού. Αναμένεται να ξεκινήσει σε λίγο, αλλά δεν έχουν κανένα σχέδιο ή επίσημη ενημέρωση για το πού θα πάνε οι ασθενείς, πώς θα μετακινηθεί ο εξοπλισμός κτλ.

Ακούγαμε ότι θα γίνει μετακίνηση στο Σισμανόγλειο το οποίο έχει καινούργιες αίθουσες και εξοπλισμό -που παραμένουν κλειστές γιατί δεν έχουν προσωπικό-, αλλά η μετακίνηση εκεί είναι

αδύνατη λόγω της τεράστιας απόστασης. Ευτυχώς με την κινητοποίηση του σωματείου και τις ανακοινώσεις αναγκάστηκαν να το πάρουν πίσω. Παραμένει ως εναλλακτική το Ελπίς, αλλά μοιάζει πολύ δύσκολο ως αδύνατο να μπορέσει μόνο του να διαχειριστεί τον όγκο των περιστατικών. Στη συνέλευση που κάναμε γι' αυτό το θέμα ήρθε πολύ μαζικά το προσωπικό -δεν έχω δει μεγαλύτερη συνέλευση- και συζητήσαμε ποιοι είναι οι όροι για να γίνει η μετακίνηση των χειρουργείων με ασφάλεια, καθώς και ότι πρέπει εμείς να επιβάλουμε στο υπουργείο αυτούς τους όρους.

Λίγες μέρες μετά ήταν η πανεργατική απεργία στις 28 Φλεβάρη και η συμμετοχή από το νοσοκομείο μας ήταν επίσης η μαζικότερη. Εξοργιζόμαστε για την ιδιωτικοποίηση και τις περικοπές που οδήγησαν στο έγκλημα στα Τέμπη, εξοργιζόμαστε για τη συγκάλυψη που ακολούθησε και σε συνδυασμό με τις εργασιακές συνθήκες που βιώνουμε το μείγμα είναι εκρηκτικό. Εγώ είμαι ειδικευόμενη νοσηλεύτρια και παίρνω παράταση για να συνεχίσω, καθώς δεν ξέρω αν θα είμαι μέσα στις λίγες θέσεις που βγαίνουν από τις προκηρύξεις. Το προσωπικό που φεύγει δεν αντικαθίσταται. Φεύγουν τρία άτομα και έρχονται δύο για παράδειγμα.

Οι ειδικευόμενοι που υποτίθεται είμαστε εκεί για να κάνουμε εκπαίδευση, ουσιαστικά καλούμαστε να κλείνουμε τρύπες στο πρόγραμμα, κάνοντας βάρδιες που δεν μας δίνουν τη δυνατότητα να ξεκουραστούμε. Δουλεύεις απογευματινή βάρδια, φεύγεις βράδυ και γυρνάς την επόμενη μέρα στις 7 το πρωί.

Χρυσάνθη Καθοπούλη,

ειδικευόμενη νοσηλεύτρια στον Άγιο Σάββα

Ο Κώστας Καταραχιάς από το Συντονιστικό Νοσοκομείων, ακτινολόγος γιατρός στο Έλενα Βενιζέλου, μέλος ΔΣ της ΕΙΝΑΠ με το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή και γραμματέας Συλλόγου Εργαζομένων Έλενα Βενιζέλου, μιλάει στην Εργατική Αλληλεγγυή ενόψει των εκλογών της ΕΙΝΑΠ στις 27 Μάρτη.

Είσαι ξανά υποψήφιος με το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή στις εκλογές της ΕΙΝΑΠ. Πώς αποτιμάς τη θητεία σου ως μέλος του ΔΣ της Ένωσης και τις μάχες του υγειονομικού κινήματος σε αυτό το διάστημα;

Η παρέμβαση του Συντονιστικού Νοσοκομείων τα τελευταία χρόνια στο ΔΣ της ΕΙΝΑΠ θεωρούμε ότι ήταν πολύ επιτυχημένη. Κι αυτό γιατί με τις πρωτοβουλίες μας καταφέραμε να παρθούν πολύ σημαντικές αποφάσεις, παρά το ότι η ΔΑΚΕ και η Παγώνη είχαν τυπικά την ηγεσία. Αποφάσεις που έδωσαν πραγματικά νόημα στην ύπαρξη αυτού του σωματείου που είναι το μεγαλύτερο πρωτοβάθμιο σωματείο της χώρας με χιλιάδες γιατρούς.

Πρώτα και κύρια η παρέμβασή μας είχε στόχο να βρεθούμε στην πρωτοπορία της απεργιακής σύγκρουσης με τη δολοφονική πολιτική της κυβέρνησης. Να θυμηθούμε την τριήμερη απεργία ενάντια στο νομοσχέδιο που κατέβαζε η Γκάγκα. Την τρομερή επιτυχία της 48ωρης απεργίας της ΟΕΝΓΕ -που ήταν πρόταση δική μας- επί Χρυσοχοϊδη στα τέλη του 2023. Κινηθήκαμε απεργιακά ενάντια στη διάλυση της Ψυχικής Υγείας το καλοκαίρι του 2024 όταν συζητιόταν και κατέβαινε προς ψήφιση ο νόμος έκτρωμα του Βαρτζόπουλου. Μέσα στις συνθήκες διάλυσης των νοσοκομείων δημιουργούνταν και συνθήκες έκρηξης της οργής των εργαζομένων σε αυτά. Οργανώθηκαν επιτυχημένες απεργιακές συγκεντρώσεις ανά νοσοκομείο: ενάντια στα απογευματινά χειρουργεία, για την έλλειψη αναισθησιολόγων και την ιδιωτικοποίηση του παιδικού καρκίνου στα Παίδων, για τα μωρά που πάγνωναν στο Έλενα Βενιζέλου, για το μπάχαλο που έφερε το νέο εφημεριακό καθεστώς από το Γεννηματάς μέχρι το Ιπποκράτειο και το Τζάνειο, στα ψυχιατρικά νοσοκομεία...

Οι υγειονομικοί αυτά τα τρία χρόνια δεν αποδέχτηκαν καμία επίθεση, συγκρούστηκαν με την κυβέρνηση και επέμειναν ότι το ΕΣΥ θα το σώσουμε απεργώντας και στον δρόμο. Συνολικά το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή - και το Συντονιστικό Νοσοκομείων ως κομμάτι του- πρωτοστάτησε στο να μαζικοποιηθεί και να γενικευτεί αυτή η απεργιακή σύγκρουση βάζοντας ως προμετωπίδα το αίτημα να ανατραπεί η κυβέρνηση από τα κάτω.

Το σημαντικό είναι όχι μόνο ότι προτείναμε, αλλά ότι κερδίσαμε την ΕΙΝΑΠ να κινηθεί προς αυτή την κατεύθυνση. Δεν ήταν εύκολη υπόθεση γιατί οι πιέσεις προς την αντίθετη κατεύθυνση ήταν πολλές. Πάνω απ' όλα από τη ΔΑΚΕ και την Παγώνη που ήταν το «εξαπτέρυγο» της κυβέρνησης και του Γεωργιάδη. Κινηθήκαμε ενιαιομετωπικά με όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς, αλλά και με μεγάλη δυσκολία και προβλήματα, γιατί ουσιαστικά κανείς άλλος

ΕΚΛΟΓΕΣ ΕΙΝΑΠ

Μαύρο στη ΔΑΚΕ, πρώτη δύναμη το Ενωτικό Κίνημα

δεν πίστευε στην απεργιακή κλιμάκωση. Παλεύαμε για τον συντονισμό των απεργιακών βημάτων με την ΠΟΕΔΗΝ και το υπόλοιπο προσωπικό των νοσοκομείων, για να ενωθούν οι μάχες των γιατρών με των νοσηλευτών/ριών, των καθαριστριών, όλων. Και σε αυτό αντιμετωπίσαμε πολλές φορές τη σθεναρή αντίσταση, λες και η ηγεσία της Παγώνη στην ΕΙΝΑΠ ήταν κάτι καλύτερο από του Γιαννακού στην ΠΟΕΔΗΝ.

Επιθέσεις και αντιδραστικοί νόμοι μπορεί να έχουν περάσει στην Υγεία και να εφαρμόζονται σε διάφορα σημεία λόγω των απεργοσπαστικών και εκβιαστικών μηχανισμών της ΔΑΚΕ και της ανεπάρκειας των ηγεσιών της επίσημης, ρεφορμιστικής Αριστεράς. Όμως η μεγάλη εικόνα είναι ότι υπάρχει μπρα ντε φερ με το υπουργείο και με την κυβέρνηση στο οποίο η πλάστιγγα γέρνει προς τη μεριά μας. Οι δυνάμεις μας έπαιξαν πρωτοπόρο ρόλο για να καθορίσουν το κλίμα μέσα στα νοσοκομεία και οι απεργίες των υγειονομικών ήταν κομβικές για τη συνολικότερη κατάρρευση της κυβέρνησης. Στις ευρωεκλογές έπεσε στο 28% και αυτή τη στιγμή είναι ετοιμόρροπη.

Ταυτόχρονα ανοίξαμε όλες τις πολιτικές μάχες μέσα στην ΕΙΝΑΠ, ενάντια στον ρατσισμό, τον σεξισμό, τον πόλεμο. Πήραμε αποφάσεις για συμμετοχή στην απεργιακή 8 Μάρτη τη μέρα της Γυναίκας, καθώς και στο Pride. Φέραμε

και απεργιακές επιτροπές, ανοίγοντας όλα τα πολιτικά ζητήματα μπορεί να σταματήσει τη ΔΑΚΕ. Στο προεδρείο του σωματείου δεν είναι πλέον πρώτη δύναμη μετά από πάρα πολλά χρόνια. Ενώσαμε την Αριστερά στις μάχες, σταμάτησαν οι διώξεις εργαζομένων που ήταν βιομηχανία και το κλίμα τρομοκρατίας μέσα στο νοσοκομείο.

Η ΔΑΚΕ στο Έλενα Βενιζέλου έφτασε στο σημείο να βγάξει δημόσια ανακοινώσεις λάσπης και ρουφιανιάς απέναντί μου. Φέραμε το ζήτημα στην ΕΙΝΑΠ και έτσι κερδίσαμε το να συντάσσεται με το αγωνιστικό κομμάτι και να κατακρίνει τη στάση της ΔΑΚΕ του Έλενα. Αυτό είναι τεράστια δικαίωση και στους γιατρούς του Έλενα που δεν είναι στην πλειοψηφία τους δεξιοί. Κερδίσαμε το στοίχημα, κόψαμε τους τσαμπουκάδες των ΔΑΚιτών και οι συνάδελφοι μπορούν να απεργούν ανοιχτά και χωρίς φόβο. Τελευταίο παράδειγμα η 28η Φλεβάρη που η παρουσία μας με ειδικευμένους και ειδικευόμενους γιατρούς στον δρόμο ήταν μεγαλύτερη από ποτέ.

Διανύουμε μια από τις πιο δύσκολες περιόδους κατά γενική ομολογία για την κυβερνηση και τον Μητσοτάκη, μετά τη σαρωτική έφοδο της εργατικής τάξης στους δρόμους. Αυτή η εικόνα μπορεί να καταγραφεί και εκλογικά στις κάλπες της ΕΙΝΑΠ;

Η εικόνα αυτή τη στιγμή είναι ότι το απεργιακό ποτάμι που βγήκε στα δύο χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών έχει πνίξει τον Μητσοτάκη. Ο Γεωργιάδης, μετά τον Μητσοτάκη, είναι ο πιο μισητός υπουργός. Το είδαμε τόσους μήνες στα νοσοκομεία, με το κράξιμο που έτρωγε όπου και να πήγαινε και που γιγαντώθηκε μετά το παράδειγμα του Γεννηματάς και του συντρόφου Χρ. Αργύρη από το Συντονιστικό Νοσοκομείων για το πόσο μαχητικά χρειάζεται να δηλώνουμε ότι είναι ανεπιθύμητος. Μέσα σε αυτό το κλίμα τεράστιας αριστερής στροφής, η Παγώνη και ο υπουργός της κρύβονται. Πρώτη φορά στην ιστορία η Παγώνη δεν ήρθε στο ΔΣ παραμονές της 28/2. Δεν φαίνεται να έχει τη δυναμική που είχε ούτε στο να κλείνει υποψηφίους στο ψηφοδέλτιό της, γιατί το χαρτί που έπαιζε της «μετριοπαθούς δεξιάς» κήκε με τα σφιχταγγαλιάσματα με τον Γεωργιάδη, τον χειρότερο υπουργό Υγείας.

Το κάλεσμα του Ενωτικού Κινήματος είναι για μαζικό «μαύρο» στη ΔΑΚΕ και μεγάλη ενίσχυση του Ενωτικού Κινήματος. Γιατί καταφέραμε τη δυναμική του κόσμου να την κάνουμε πρωτοβουλίες μέσα από το ΔΣ της ΕΙΝΑΠ για να ξεδιπλωθεί και να εκφραστεί, παρά τις δυσκολίες που μας δημιουργούσε η υποτίμηση αυτής της δυναμικής από τις υπόλοιπες δυνάμεις της Αριστεράς. Η επιβεβαίωση του ρόλου που παίξαμε έρχεται και αυτές τις μέρες που κλείνουμε μαζικά υποψήφιους στο ψηφοδέλτιό μας.

Άρα καταλήγοντας, θεωρούμε ότι σε αυτές τις εκλογές μπορούμε να καταπονήσουμε τη ΔΑΚΕ, να σαρώσει η Αριστερά και να βγάλουμε πρώτη δύναμη το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή. Γιατί εκφράζουμε το συντριπτικά πλειοψηφικό ρεύμα που συγκρούεται για να νικήσει. Γιατί καταγραφίκαμε ως η πιο αντιδεξιά φωνή μέσα στην Ένωση και ως η δύναμη που κατάφερε ένα συνδικάτο με ηγεσία ΔΑΚΕ να ηγηθεί στις μάχες, τις απεργιακές και ενάντια στην καταπίεση.

Ο Κώστας Καταραχιάς μίλησε στον Μάνο Νικολάου

στην Ένωση τις καταγγελίες των κακοποιητικών συμπεριφορών από διευθυντές. Μπήκαμε μπροστά στην υπόθεση συναδέλφισσας που αντιμετωπίστηκε σεξιστικά στις κρίσεις με εκφράσεις τύπου «εσύ θα κάνεις παιδιά, πού να μπεις μόνη».

Κάναμε μομφή στην ίδια την Παγώνη για ομοφοβική επίθεση σε μένα. Το ΚΚΕ ψήφισε λευκό, αλλά είναι πρόβλημα και οι ίδιες οι θέσεις που έχει σε αυτά τα ζητήματα, με εκπροσώπους του γιατρούς να μιλάνε δημόσια για τους βιολογικούς ρόλους του άντρα και της γυναίκας. Βάλαμε το ζήτημα να καταδικαστούν οι υπεύθυνοι για το ρατσιστικό έγκλημα της Πύλου με τους δεξιούς να αντιδρούν ανοιχτά. Αντίστοιχα για τη γενοκτονία που κάνει το Ισραήλ στη Γάζα. Στηρίξαμε αγωνιστές και αγωνίστριες από άλλους κλάδους που διώκονταν ή απολύονταν.

Εκτός από την ΕΙΝΑΠ, έχεις και την εμπειρία από το Έλενα Βενιζέλου, το οποίο θεωρείται και από τα «κάστρα» της ΔΑΚΕ.

Στο Έλενα Βενιζέλου, στο οποίο δουλεύω και που η ΝΔ έχει δύναμη στους γιατρούς, αποδείξαμε μέσα από τη δράση μας στο σωματείο εργαζομένων ότι αυτά τα «κάστρα» είναι χάρτινοι πύργοι. Γιατί αν η Αριστερά κινηθεί από τα κάτω, απεργιακά, με συνελεύσεις

Δυναμικά απεργιακά συλλαλητήρια

Όλοι οι εργαζόμενοι στον Άγιο Σάββα, όχι μόνο οι γυναίκες, βιώνουμε έναν τραμπουκισμό που δεν έχει προηγούμενο. Δουλεύω 35 χρόνια αλλά τα τελευταία χρόνια αυτό που ζούμε δεν υπάρχει. Η δήλωση που έγινε στη Βουλή σε αρχηγό κόμματος ήταν απαράδεκτη αλλά θα ήταν απαράδεκτη ακόμα και σε μία καθαρίστρια της Βουλής. Αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να φύγουν, δεν υπάρχουν χαρακτηρισμοί γι' αυτούς τους ανθρώπους.

Εύη Σάλτα, νοσηλεύτρια στον Άγιο Σάββα

Να διεκδικήσουμε ότι μπορούμε. Κάναμε εκδηλώσεις στο Αιγινήτειο, είναι η πρώτη φορά που έρχομαι σήμερα διότι κάνω την πρακτική μου άσκηση σαν νοσηλεύτρια και πρέπει να δουλέψω κιάλας για να τα βγάλω πέρα. Αυτό που ανέφερα δεν αφορά μόνο τις γυναίκες αλλά και τους άνδρες που κάνουν πρακτική άσκηση. Υπάρχει μεγάλη έλλειψη προσωπικού.

Ελβίρα, νοσηλεύτρια στο Αιγινήτειο

Είμαστε όλες και όλοι σήμερα εδώ για όσες δέχονται βία, για κάθε μορφής ανισότητα όπως η ομοφοβία. Είμαστε εδώ για όλες. Στο σχολείο μου υπάρχει ομοφοβία, πιστεύω σίγουρα χρειάζεται να ενημερωθούν πιο πολλοί μαθητές ότι η σεξουαλικότητα είναι κάτι φυσικό και ο άνθρωπος δε γεννιέται στρέιτ. Οι προτιμήσεις κάθε ανθρώπου είναι διαφορετικές και πρέπει να το αποδεχτούμε αυτό.

Μελίνα Γκιούργκι,
μαθήτρια 2ο Πρότυπο Λύκειο

Τα τελευταία χρόνια η 8 Μάρτη έχει γίνει απεργιακή και θα συνεχίσει να είναι απεργιακή γιατί αυτό βοήθησε πολλές γυναίκες να σπάσουν το φόβο και τη σιωπή τους και δυνάμωσαν την αγωνιστικότητα τους απέναντι στις επιθέσεις που βιώνουν από την κυβέρνηση. Η 8 Μάρτη είναι σημαντική γιατί συνδέει τους αγώνες όλης της εργατικής τάξης, απέναντι στον ρατσισμό, απέναντι στην εγκληματική πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων και απέναντι σε αυτή τη δολοφονική κυβέρνηση που πρέπει να πέσει και δε θα σταματήσουμε μέχρι να τη ριξούμε.

Αναστασία Πουλουτίδου, ΣΕΠΕ Θουκυδίδης

Είμαι σήμερα εδώ για πάρα πολλούς λόγους. Γιατί είμαι πρόσφυγας, είμαι μητέρα, κόρη και εγγονή προσφύγων. Από την Παλαιστίνη και τη Συρία απαιτούμε δικαιοσύνη για όλες τις γυναίκες σε όλον τον κόσμο. Πρέπει να αγωνιζόμαστε

όλες και όλοι μαζί για να κερδίσουμε ένα καλύτερο μέλλον. Στη Συρία δεν υποστηρίζαμε τον Άσαντ και τώρα δεν υποστηρίζουμε τον Αλ Τζολάνι και την ιδεολογία του γιατί είναι επικίνδυνοι. Οι γυναίκες στη Συρία δεν είναι ελεύθερες, τις προηγούμενες δύο νύχτες τις σκότωναν. Είμαι λυπημένη και θυμωμένη και εύχομαι το καλύτερο στις γυναίκες στη Συρία γιατί είναι τόσο δυνατές όλες, και αυτές που μένουν στη Συρία και αυτές που έχουν φύγει.

Λίλυ, Παλαιστίνια από τη Συρία

Αγωνιζόμαστε για την προάσπιση των εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων για την ισότητα και την αλληλεγγύη, κόντρα στον σεξισμό, κόντρα στην πολιτική της κυβέρνησης η οποία σκοτώνει ανθρώπους στα Τέμπη, σκοτώνει ανθρώπους στην Πύλο, σκοτώνει τους αδύναμους. Αγωνιζόμαστε για δικαιοσύνη, αγωνιζόμαστε για μία άλλη κοινωνία. Από τα νοσοκομεία υπάρχουν τουλάχιστον 5-6 εργατικά σωματεία νοσοκομείων σήμερα. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι σιγά σιγά ο κόσμος αποκτάει ταξική συνείδηση και οργανώνεται γύρω από τα συνδικάτα και αρχίζει να διεκδικεί. Και μαθαίνει ότι τα δικαιώματα τα κατακτάει μέσα από τον αγώνα και δε χαρίζονται από καμία εξουσία.

Γιώργος Κουγιάς,
σύλλογος εργαζομένων "Αγία Όλγα"

Αυτή η 8η Μάρτη έχει πολύ μεγαλύτερο νόημα από τις προηγούμενες. Με την έννοια ότι οι βιαστές είναι έξω, αναφορικά με την υπόθεση του Κολωνού. Με την έννοια ότι οι πολιτικοί της κυβέρνησης είναι στη Βουλή παρά τη συγκάλυψη των Τεμπών. Με την έννοια ότι όλες οι γυναίκες αγωνιζόμαστε καθημερινά, όλον τον χρόνο ενάντια στον σεξισμό και με όλες μας τις δυνάμεις προσπαθούμε να κρατηθούμε σε ένα σύστημα που είναι άκρως σεξιστικό. Στην ΕΡΤ δουλεύουμε με εντολές κυβέρνησης, βγάζουμε ένα πρόγραμμα που είναι σεξιστικό. Σήμερα λέγανε "χρόνια πολλά" και όχι "καλούς αγώνες". Αυτό είναι το κλίμα και εμείς καλούμαστε να το σπάμε, εργαζόμενες και εργαζόμενοι με όλους τους τρόπους.

Ειρήνη Φωτέλη, εργαζόμενη στην ΕΡΤ

Κατεβήκαμε όλοι για τα δικαιώματα της γυναίκας και για τα Τέμπη. Για να δικαιωθεί ένας αγώνας απέναντι σε όσους χάσανε τη ζωή τους και για να δικαιωθούν όσοι είναι πίσω από αυτούς. Και για να πέσει η κυβέρνηση φυσικά.

Έλενα, φοιτήτρια στο ΠΑΔΑ

Χαιρετίζω τις γυναίκες και τις θηλυκότητες αυτού του κόσμου. Χαιρετίζω και όσους αγαπούν και στηρίζουν τις γυναίκες και τις θηλυκότητες αυτού του κόσμου. Οι αγώνες μας για δικαιοσύνη, ισότητα, αξιοπρέπεια και ζωή είναι ατέρμονοι γιατί ένας τέτοιος κόσμος δεν υπάρχει. Υπάρχει όμως πάθος, αγωνιστικότητα, αλληλεγγύη. Υπάρχουν χέρια που βοηθούν, πόδια που πάνε παντού, τακούνια που υψώνονται στον αέρα, πανό που ξεδιπλώνονται και φωνές που ουρλιάζουν. Δεν χαρίζουμε τις ζωές μας σε κανένα και δεν εγκαταλείπουμε τις μάχες. Ο Ζακ συμμετείχε στις μάχες διεκδίκησης και ορατότητας και είναι εδώ μαζί μας σήμερα".

Ελένη Κωστοπούλου, μητέρα του
δολοφονημένου Ζακ Κωστόπουλου

ΑΘΗΝΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΒΟΛΟΣ

ΧΑΝΙΑ

Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Φωτό: Ευκλείδης Μακρόπουλος

Φωτό: Γάσος Τσούρνης

Φωτό: Μανώλης Φιλιακόπουλος

για Ανατροπή και Απελευθέρωση

Μια βδομάδα μετά τη μεγαλειώδη Γενική Απεργία της 28ης Φλεβάρη, η κινητοποίηση την Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών έδωσε ένα ακόμη ηχηρό μήνυμα απέναντι στην κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων, του σεξισμού, του ρατσισμού και του πολέμου.

Στη φετινή απεργιακή διαδήλωση που καλούσε η Κίνηση για την απεργιακή 8 Μάρτη, συνδικάτα, φοιτητικοί σύλλογοι, πρωτοβάθμια σωματεία και συλλογικότητες, συμμετείχαν χιλιάδες. Τα συνθήματα “Τέμπη, Πύλος, Γυναικοκτονίες, είναι της κυβέρνησης οι δολοφονίες” και “Κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων” κυριάρχησαν και εναλλάσσονταν με συνθήματα για Λευτεριά στην Παλαιστίνη.

Στη συγκέντρωση που έγινε στην πλατεία Κλαυθμώνος, η **Ζανέτα Λυσικάτου**, γιατρός στον Ευαγγελισμό και η **Κατερίνα Θωίδου**, εργαζόμενη στο Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας συντόνισαν τους χαιρετισμούς των ομιλητριών “7 χρόνια απεργιακή 8 Μάρτη για να τελειώνει το οξυγόνο σε αυτό το σύστημα και να αναπνεύσουμε τον αέρα της απελευθέρωσης” ήταν ο τρόπος με τον οποίο άνοιξαν τη συγκέντρωση.

Η παρουσία της **Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδος** ξεχώρισε με το γκρουπ Παλαιστινίων γυναικών που χόρευε τον παραδοσιακό χορό Dabke και την **Μιρέι Ελ Σαϊντ** που μίλησε εκ μέρους της αναδεικνύοντας ότι η απελευθέρωση κερδίζεται μέσα από τον συλλογικό αγώνα. Όπως ανέφερε στον χαιρετισμό της: “Στην Παλαιστίνη οι γυναίκες βρίσκονται στο επίκεντρο της γενοκτονίας. Η ισραηλινή κατοχή δε δολοφονεί τυχαία, δολοφονεί συστηματικά τις γυναίκες, δεν τους επιτρέπει καν να ονειρεύονται ένα κόσμο με ίσα δικαιώματα γιατί τους στερεί το βασικότερο: το δικαίωμα στη ζωή. Οι γυναίκες δεν είναι ελεύθερες όσο υπάρχουν κατοχικά στρατεύματα, όσο υπάρχουν σύνορα σύνορα που σκοτώνουν. Ο αγώνας τους είναι κοινός, όπως κοινή είναι και η καταπίεση που αντιμετωπίζουν”

Ακολούθησε ο χαιρετισμός της **Ελένης Κωστοπούλου**, μητέρα της δολοφονημένης Zackie Oh. Στη συγκέντρωση η “Πρωτοβουλία να μπουν στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie Oh”, έδωσε δυναμικό παρόν με πανό στη διαδήλωση, δίνοντας τη συνέχεια στα επόμενα ραντεβού στις 17/3, ημέρα κινητοποίησης στο Εφετείο για την αναστολή που ζητάνε οι δολοφόνοι του Ζακ και στο φετινό Pride.

Η **Έφη Δούση**, δικηγόρος των θυμάτων του ναυαγίου της Πύλου, διάβασε το μήνυμα που απηύθυνε η επι-

Απεργιακή 8 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

τροπή οικογενειών θυμάτων του ναυαγίου, στους συγγενείς των θυμάτων των Τεμπών στις 28 Φλεβάρη. “Ας κάνουμε τα δάκρυα μας θάλασσα οργής για την αδικία που σκοτώνει τα παιδιά μας”, με αυτόν τον τρόπο κλείνει το μήνυμα των συγγενών θυμάτων της Πύλου, το οποίο τονίζει ότι ο αγώνας ενάντια στη συγκάλυψη και των δύο κρατικών εγκλημάτων είναι κοινός, όπως κοινός είναι ο αγώνας ενάντια στον ρατσισμό και στις πολιτικές των κυβερνήσεων που δολοφονούν στα σύνορα και τα αστυνομικά τμήματα.

Αγωνίστριες

Τη μάχη ενάντια στις κυβερνητικές επιθέσεις στις γυναίκες ανέδειξαν όλες οι αγωνίστριες που πήραν το λόγο από μια σειρά χώρους. Η **Στέλλα Παλαιολόγου**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων ΓΓ Ισότητας των φύλων και μέλος της Γραμματείας Ισότητας της ΑΔΕΔΥ, η **Γιώτα Λαζαροπούλου**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων της Εθνικής Τράπεζας, η **Ζαμπάτη Ειρήνη**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων της ERGO Ασφαλιστικής, η **Σταθοπούλου Δώρα**, μέλος ΔΣ του Συλλόγου Εργαζομέ-

νων στο Υπουργείο Εργασίας, η **Σταυρούλα Παπαδημητρίου** από την Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ, η **Έλλη Σταύρου** από την Πρωτοβουλία κατά των Γυναικοκτονιών και η **Κατερίνα Σπύρου** από την φεμινιστική συλλογικότητα “Το μωβ”.

Η **Άννα Καρλαύτη**, εκπαιδευτικός και πρόεδρος του ΣΕΠΕ “η Αθηνά”, ξεδίπλωσε την κατάσταση που επικρατεί στον χώρο της εκπαίδευσης υπογραμμίζοντας πως πλήττονται από τις κυβερνητικές επιθέσεις γυναίκες εκπαιδευτικοί και αναπληρώτριες. Δήλωσε πως οι εκπαιδευτικοί θα συνεχίσουν ανυποχώρητα τον αγώνα τους για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου, απέναντι στις συνδικαλιστικές διώξεις και τα πειθαρχικά της κυβέρνησης. Για τη δημιουργία ενός σχολείου ισότητας που θα χωράει όλες και όλους.

Από την τριτοβάθμια εκπαίδευση, η **Αθανασία Συμψηρή**, απηύθυνε χαιρετισμό από την κατελιμμένη Φιλοσοφική, συνδέοντας έτσι την πάλη ενάντια στις διαγραφές φοιτητών και τις ιδιωτικοποιήσεις με τη μάχη ενάντια στον σεξισμό και τη γυναικεία καταπίεση. “Η περσινή 8η Μάρτη συν-

δέθηκε με τις φοιτητικές καταλήψεις την ημέρα που ψηφίζοταν το νομοσχέδιο για την ιδιωτικοποίηση των ΑΕΙ” ανέφερε μεταξύ άλλων στην ομιλία της. “Ο κόσμος που παλεύει, παλεύει για να νικήσει” πρόσθεσε, τονίζοντας πως οι φοιτητικές καταλήψεις θα βρίσκονται στο πλευρό των απεργών.

Ετοιμόρροπη κυβέρνηση

“Η δολοφονική κυβέρνηση έχει φάει ένα δυνατό χαστούκι, είναι ετοιμόρροπη, κάθε βήμα που κάνουμε μπορεί να την αποτελειώσει και η σημερινή απεργία είναι μια τέτοια μάχη”, ανέφερε η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, από την Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη, και το ΓΣ ΟΕΝΓΕ. “Είναι μια κυβέρνηση που έχει τροφοδοτήσει τις σεξιστικές επιθέσεις όλο το προηγούμενο διάστημα. Από το «Κάνε κανένα παιδί», μέχρι «Το περιπολικό δεν είναι ταξί» οι δολοφόνοι είναι ίδιοι. Με την κλιμάκωση των απεργιών μας, των καταλήψεων, των πολιτικών μαχών, μπορούμε να δώσουμε το τελειωτικό χτύπημα. Σήμερα, στις απεργίες που έχουμε μπροστά μας, όπως στα νοσοκομεία στις 19 Μάρτη,

αλλά και στις 22 Μάρτη την παγκόσμια μέρα δράσης ενάντια στον ρατσισμό τον φασισμό. Είναι η καλύτερη πρόταση μομφής από την πλευρά του πεζοδρομίου. Γιατί οι κυβερνήσεις ποτέ δεν έπεσαν στη Βουλή, το πεζοδρόμιο έριξε τις κυβερνήσεις και αυτό θα κάνουμε κι αυτή τη φορά. Θα κλιμακώσουμε απεργιακά για να ξεφορτωθούμε αυτούς τους δολοφόνους”, ανέφερε στην ομιλία της.

Το άνοιγμα της συγκέντρωσης έκανε το συγκρότημα **Encardia** ξεσηκώνοντας το πλήθος, με τα τραγούδια του. Στη μαζική πορεία που ακολούθησε ως τη Βουλή το παρόν έδωσαν με τα πανό τους η ΑΔΕΔΥ, τα Σωματεία Εργαζομένων ΓΝΑ Γεννηματάς, Άγιος Σάββας, Αγία Όλγα, Αιγινήτειο και Έλενα Βενιζέλου, οι ΣΕΠΕ Αθηνά και Γλυφάδας-3B, η Γ ΕΛΜΕ Αθηνάς, το Σωματείο εργαζομένων ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ, ο Σύλλογος υπαλλήλων ΓΓΔΕ, η Πρωτοβουλία εργαζομένων στο πράσινο, εργαζόμενες/οι στο Υπουργείο Πολιτισμού, η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών. Ανάμεσά τους τα πανό της Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη και της ΚΕΕΡΦΑ, του ΣΕΚ και της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Επίσης η Κατάληψη Φιλοσοφικής, οι Φοιτητικοί Σύλλογοι ΣΕΜΦΕ, ΣΔΟΚΕ, Μαθηματικού, η Ένωση μουσικοκαλλιτεχνικών σχολείων, η Πρωτοβουλία κατά των γυναικοκτονιών, το “μωβ”, οι Μητέρες κατά της Γενοκτονίας, το Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών, άλλες οργανώσεις της Αριστεράς.

Ακολούθησε δυναμική διαδήλωση. Τη στιγμή που η πορεία έφτανε στη Βουλή το σύνθημα “Δολοφόνοι-Δολοφόνοι” ηχούσε από τα πανό των διαδηλωτών και διαδηλωτριών. Σε όλη τη διάρκεια της διαδήλωσης συντρόφισσες και σύντροφοι του ΣΕΚ με την Εργατική Αλληλεγγύη και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω έκαναν εξόρμηση καλώντας σε κλιμάκωση του αγώνα με επόμενο σταθμό τη διεθνή μέρα δράσης ενάντια στον φασισμό στις 22 Μάρτη.

Σοφία Γαρμπή

Απεργιακή 8 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Στις 3 Φλεβάρη ο **Συνήγορος του Πολίτη (ΣτΠ)** ανακοίνωσε με **Δελτίο Τύπου** την ολοκλήρωση της έρευνάς του για το πολύνεκρο ναυάγιο της Πύλου. Το προϊόν της ήταν ένα πόρισμα 148 σελίδων με κατάληξη-φωτιά για οκτώ ανώτερους αξιωματικούς του Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής (Λ.Σ.-ΕΛ.ΑΚΤ.) «οι οποίοι κρίνονται ελεγκτέοι για θανατηφόρα έκθεση, καθώς και για έκθεση σε κίνδυνο της ζωής, υγείας και σωματικής ακεραιότητας των επιβαινόντων στο αλιευτικό *Adriana*, κατά το άρθρο 306 Π.Κ.».

Στο ίδιο Δελτίο Τύπου αναφερόταν ότι το πόρισμα στηρίχτηκε σε ένα αποδεικτικό υλικό «5.000 περίπου σελίδων (συμπεριλαμβανομένων έγγραφων απαντήσεων των εμπλεκόμενων υπηρεσιών, δημοσιογραφικών ερευνών, της λήψης επιπλέον δεκαεφτά ένορκων μαρτυρικών καταθέσεων, μίας έκθεσης πραγματογνωμοσύνης και μίας γνωμοδότησης που ζήτησε η Αρχή, και του φακέλου δικογραφίας που διαβιβάσθηκε από την Εισαγγελία Εφετών Καλαμάτας) και της λήψης στη συνέχεια προφορικών και έγγραφων εξηγήσεων από δέκα (10) στελέχη του Λ.Σ.-ΕΛ.ΑΚΤ.».

Μία ημέρα, μετά το Υπουργείο Ναυτιλίας εξαπέλυσε σφοδρή επίθεση εναντίον της **Ανεξάρτητης Αρχής**, κατηγορώντας την ανάμεσα σε άλλα για «εκ του ασφαλούς διατύπωση εικασιών», «αυθαίρετα συμπεράσματα», «χωρίς την οποιαδήποτε αξιόπιστη τεκμηρίωση», σε μια δήθεν στημένη επιχείρηση μετάθεσης της συζήτησης «από τα δίκτυα των δικινητών στα στελέχη του Λιμενικού Σώματος, που αγωνίζονται νυχθημερόν για την προστασία της χώρας». Λίγες μέρες μετά, η **νφρπουργός Μεταναστευσης Σ.Βούλτση** κλιμάκωσε την επίθεση με **στοχοποίηση και του Συλλόγου Εργαζομένων**.

Οι πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της η Εργατική Αλληλεγγύη για το περιεχόμενο του πορίσματος δείχνουν μια εμπειριστατωμένη μελέτη, με ενδελεχή έλεγχο, σύγκριση και διασταύρωση των διαθέσιμων στοιχείων και μαρτυριών. Μια ανάλυση των τεκμηριώνει απόλυτα τις εγκληματικές ευθύνες που έχει στη μη διάσωση των προσφύγων η ηγεσία του Λιμενικού, στο πρόσωπο των συγκεκριμένων ανώτερων αξιωματικών του.

Αντίθετα, αν κάτι λείπει από το πόρισμα, αυτό είναι «κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία» τα οποία θα μπορούσαν εκτός των παραπάνω σοβαρότατων ποινικών αδικημάτων να θεμελιώσουν επιπλέον επίσημα και την καταγγελλόμενη από τους επιζώντες ρυμούλκηση του αλιευτικού και άρα και την «πρόκληση ναυαγίου». Αλλά αυτά τα στοιχεία «δεν γνωστοποιήθηκαν» στην Αρχή.

Το πόρισμα του ΣτΠ με τα στοιχεία που προσκομίζει επιβεβαιώνει τις καταγγελίες των επιζώντων, των δικηγόρων τους και του κινήματος αλληλεγγύης. Δεν αφήνει κανένα περιθώριο ότι όλοι οι ενοχλησθέντες της βύθισης του Αντριάνα πρέπει να παραπεμφθούν στο Ναυτοδικείο και να πάνε φυλακή για την αποτροπή και τη μη διάσωση που κόστισε τις ζωές πάνω από 650 προσφύγων.

Συντριπτικά στοιχεία για το έγκλημα στην Πύλο

Οι δύο πρώτες φάσεις

Το πόρισμα του ΣτΠ χωρίζει τα προβληματικά σημεία χειρισμού του περιστατικού σε τρεις φάσεις.

Η πρώτη ξεκινά από την πρώτη ειδοποίηση που λαμβάνει το Ενιαίο Κέντρο Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης (ΕΚΣΕΔ), το αρμόδιο κρατικό όργανο δηλαδή για αυτές τις επιχειρήσεις, από το αντίστοιχο Κέντρο της Ρώμης στις 11πμ της 13ης Ιούνη 2023. Και ολοκληρώνεται τις βραδινές ώρες της ίδιας μέρας με την άφιξη του Περιπολικού Πλοίου του Λιμενικού Σώματος (ΠΠΛΣ) 920 στο σημείο, το οποίο ήταν και το μοναδικό σκάφος του Λιμενικού που ενήργησε στο περιστατικό.

Ανάμεσα σε άλλα, τα βασικά ευρήματά του για αυτή τη φάση συμπεκνώνονται:

Σε καθυστερήσεις του ΕΚΣΕΔ ως προς τον εντοπισμό του αλιευτικού παρά την πληροφορία ότι είναι σε δυσχερή θέση, υπερφορτωμένο με 750 άτομα, μεταξύ αυτών και άτομα σε ανάγκη, καθώς και ως προς την εντολή στη συνέχεια παροχής εφοδίων από το πρώτο παραπλέον εμπορικό πλοίο, το LUCKY SAILOR, που δεσμεύεται για βοήθεια. Σε εύλογα ερωτηματικά σχετικά με τη βεβαιότητα του ΕΚΣΕΔ ότι οι πρόσφυγες δεν θέλουν τίποτα από την Ελλάδα. Σε εμμονή του ΕΚΣΕΔ καθόλη αυτή τη διάρκεια στην εντολή της «απλής παρακολούθησης» και μόνο, παραβλέποντας τις αναφορές για συχνές ακινητοποιήσεις και επικίνδυνους κλυδωνισμούς του αλιευτικού και μη υπάγοντας το περιστατικό από φάση «αβεβαιότητας» έστω σε φάση «συναγερμού». Σε παραλείψεις καταγραφών κρίσιμων συνομιλιών και στοιχείων, καθώς και σε άρνηση αιτημάτων παροχής συνδρομής από τη FRONTEX.

Η δεύτερη φάση ξεκινά από την άφιξη του ΠΠΛΣ 920 πριν τις 10.30πμ και ολοκληρώνεται με τη βύθιση του Αντριάνα. Είναι η φάση με τα μεγαλύτερα κενά, καθώς αποδεσμεύεται με εντολή του ΕΚΣΕΔ το δεύτερο παραπλέον εμπορικό πλοίο, το FAITHFUL WARRIOR, χωρίς αντικατάστασή του και πλέον το ΠΠΛΣ 920 είναι το μοναδικό που επιχειρεί στο σημείο.

Η παράλειψη των καταγραφών, η αγνόηση των αναφορών του εμπορικού πλοίου πριν αποδεσμευτεί για ακινητοποιήσεις και κλυδωνισμούς του αλιευτικού, η ύπαρξη βίντεο με το κλυδωνιζόμενο σκάφος στα χέρια τους, η επιμονή στην φάση «αβεβαιότητας» και της «παρακολούθησης» συνεχίζονται, αυξάνοντας τις πιθανότητες απώλειας του Αντριάνα όσο αυξάνεται το χρονικό διάστημα που αυτό παραμένει εκτεθειμένο σε κινδύνους. Κάτι που συμβαίνει στις 2.06πμ της 14ης Ιούνη 2023.

Απεργιακή 8 Μάρτη, Αθήνα. Φωτ: Στέλιος Μικαηλίδης

Το «μπάζωμα»

Η συγκάλυψη του εγκλήματος ξεκίνησε την ώρα της διάπραξης του. Αυτό έγινε ευρέως γνωστό πρόσφατα μετά τη δημοσιοποίηση ηχητικών ντοκουμέντων από επικοινωνίες του ΕΚΣΕΔ με το προσφυγικό καράβι, το ΠΠΛΣ 920 και τα παραπλέοντα εμπορικά. Σε αυτές τα στελέχη του Λιμενικού προσπαθούν με κάθε τρόπο να κατασκευάσουν αποδείξεις για το αφήγημά τους περί επιθυμίας των προσφύγων να πάνε στην Ιταλία.

Οι συγκεκριμένες συνομιλίες περιλαμβάνονται και στο πόρισμα του ΣτΠ, μαζί με την τρομερή «σύμπτωση» ότι καμία από τις επικοινωνίες του ΕΚΣΕΔ με το Αντριάνα καθώς και με το ΠΠΛΣ 920 μέχρι τη βύθιση του αλιευτικού δεν έχουν καταγραφεί επίσημα από το τηλεπικοινωνιακό του σύστημα. Όλες γίνονταν από άλλα τηλέφωνα, σε μια προφανώς παράλληλη επιχείρηση χωρίς καταγραφή, την οποία έχουν καταγγείλει και οι δικηγόροι των επιζώντων ζητώντας την άρση του απορρήτου των υπηρεσιακών και προσωπικών κινητών όλων των εμπλεκόμενων.

Τα στοιχεία που προσθέτει το πόρισμα στο κομμάτι της συγκάλυψης είναι ότι παρόμοια προβλήματα παρουσιάζουν και οι επικοινωνίες με τα εμπορικά πλοία, με πολλές από αυτές να μην έχουν καταγραφεί ποθενά. Αλλά και ότι αναφέρει κρίσιμες παραλείψεις στο Ημερολόγιο Συμβάντων του ΕΚΣΕΔ από τις ενήμερώσεις των δύο εμπορικών –όπως τη μη καταγραφή ότι το αλιευτικό είναι υπερφορτωμένο και σε διαφορετικές χρονικές στιγμές ακινη-

τοποιημένο, καθώς και ότι κλυδωνίζεται επικίνδυνα.

Εξηγεί τέλος αναλυτικά τι σημαίνει ο ισχυρισμός του Λιμενικού ότι το σύστημα καταγραφής VDR του ΠΠΛΣ 920 ήταν εκτός λειτουργίας, στερνώντας πολύμυα βίντεο και άλλα στοιχεία για τη θέση και τις κινήσεις τόσο του ίδιου όσο και του Αντριάνα και των άλλων εμπλεκόμενων πλοίων.

Η επιλογή του ΠΠΛΣ 920

Το πόρισμα στέκεται ιδιαίτερα στο κατά πόσο το ΠΠΛΣ 920 ήταν το καταλληλότερο για την αντιμετώπιση του περιστατικού. Τα στελέχη του Λιμενικού για τη περιέγραψαν ως ένα από τα δύο μεγάλα πλοία του Σώματος, ως το πιο κοντινό στην συγκεκριμένη περίπτωση, με έμπειρο προσωπικό, καθώς και με επάρκεια σωστικών μέσων.

Το πόρισμα αντίθετα λέει πως «η χωρητικότητα του ΠΠΛΣ 920 ανερχόταν σε τριάντα έξι άτομα (δεκαέξι μέλη πλήρωμα και είκοσι επιβάτες/διασωθέντες), ο δε σωστικός εξοπλισμός του περιοριζόταν στα ακόλουθα: σαράντα τρία ατομικά σωσίβια γιλέκα, δύο κυκλικά σωσίβια, δύο κυκλικά σωσίβια με λυχνία και σωσίβιο σχοινί, τέσσερα κυκλικά σωσίβια με καπνογόνο και λυχνία, δύο πνευστές σωσίβιες σχεδίες τριάντα εννέα ατόμων εκάστη και ένα σωστικό/βοηθητικό πνευστό ταχύπλοο σκάφος μήκους 7,7 μέτρων. Το σκάφος του Λ.Σ. είχε αποπλευστεί από τον λιμένα της Σούδας με πλήρωμα δεκατριών ατόμων. Άξιο μνείας είναι ότι τέσσερα εξ αυτών ανήκαν σε Κλιμάκιο Ειδικών Αποστολών (Κ.Ε.Α.), δηλαδή

σε μονάδα του Λ.Σ. η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 136 του ν. 3079/2002, δεν ειδικεύεται στην έρευνα και διάσωση, αλλά στην πρόληψη και καταστολή κάθε φύσης ειδικών ή οργανωμένων εγκλημάτων βίας».

Για τον ΣτΠ «η ορθή επιχειρησιακή απόκριση στο περιστατικό επέβαλλε το ΕΚΣΕΔ, να έχει απευθυνθεί σε άλλους φορείς ήδη από τις πρώτες ώρες διαχείρισής του, ώστε να εξασφαλίσει την αναγκαία αρχική ιατρική βοήθεια στους κινδυνεύοντες. Κατ'εφαρμογή του οικείου Μνημίου Ενεργειών, θα μπορούσε λόγω χάρη να έχει αιτηθεί τη διάθεση πολεμικού πλοίου από το Πολεμικό Ναυτικό, ο στόλος του οποίου είναι στελεχωμένος με το απαραίτητο ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό και φέρει πλήρως εξοπλισμένα και οργανωμένα θεραπευτήρια. Συγχρόνως, στον επιχειρησιακό σχεδιασμό θα μπορούσαν να έχουν συμπεριληφθεί σύγχρονα ναυαγοσωστικά, όπως το ελλιμενισμένο στο Γύθειο «Aigaion Pelagos», τα οποία διαθέτουν υποχρεωτικά χώρο αναρρωτήριου με κατάλληλο εξοπλισμό για παροχή ιατρικής βοήθειας, αλλά και ιατρό ως μέλος του πληρώματος, εάν η δυνατότητα περισυλλογής ναυαγών ξεπερνά τα εκατόν πενήντα άτομα».

Με βάση τα παραπάνω μπορεί ο καθένας να συμπεράνει ότι η επιλογή του ΠΠΛΣ 920 δεν έγινε με κριτήριο την ανάγκη της έρευνας και διάσωσης. Άλλοι λόγοι υπαγόρευαν την κλήση του στο περιστατικό κι αυτοί είχαν μάλλον να κάνουν με την «εμπειρία» του στην αποτροπή.

Η ρυμούλκηση

Παρά την αρχική κατηγορηματική του άρνηση, το Λιμενικό αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι έγινε πρόσδεση του αλιευτικού με σκοινί. Ωστόσο συνεχίζει να υποστηρίζει ότι ο κάβος λύθηκε από τους πρόσφυγες γιατί ήθελα να συνεχίσουν το ταξίδι τους στην Ιταλία.

Το αφήγημα αυτό καταρρίφθηκε πρόσφατα από τη φωτογραφία που ήρθε στο φως της δημοσιότητας και δείχνει το μπλε σκοινί δεμένο στο αλιευτικό κομμένο ή σπασμένο. Αναφερόμενο στο θέμα της πρόσδεσης του κάβου, την οποία προοδιορίζει στη δεύτερη φάση, το πόρισμα του ΣτΠ καταγράφει τις τοποθετήσεις των στελεχών του ΕΚΣΕΔ και του καπετάνιου του ΠΠΛΣ 920, αφήνοντας ανοιχτό το ενδεχόμενο να υπάρχει προσαθμία των μεν πρώτων να απεκδυθούν την ευθύνη μιας τέτοιας ενέργειας, του δε δεύτερου να αποσυνδεθεί χρονικά η πρόσδεση από την ανατροπή.

Το βασικό όμως είναι το κρίσιμο αποδεικτικό υλικό –όπως ότι το βιντεοληπτικό υλικό από τις κάμερες του ΠΠΛΣ 920, οι συνομιλίες του Κυβερνήτη του με το ΕΚΣΕΔ, τα δεδομένα από το σύστημα VDR κλπ., που θα συνεισέφεραν στην εξακρίβωση και επαλήθευση της συγκεκριμένης καταγγελίας εκ μέρους των επιζώντων– δεν βρίσκεται στη διάθεση της Αρχής ώστε να καταλήξει σε ασφαλείς συμπεράσματα.

Παρόλα αυτά εξετάζει τις διαφορετικές εκδοχές που θα μπορούσαν να προκαλέσουν την ανατροπή και καταλήγει: «Η ανατροπή του σκάφους φαίνεται να ακολούθησε μετά από έντονο στους κινδυνεύοντες. Κατ'εφαρμογή του οικείου Μνημίου Ενεργειών, θα μπορούσε λόγω χάρη να έχει αιτηθεί τη διάθεση πολεμικού πλοίου από το Πολεμικό Ναυτικό, ο στόλος του οποίου είναι στελεχωμένος με το απαραίτητο ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό και φέρει πλήρως εξοπλισμένα και οργανωμένα θεραπευτήρια. Συγχρόνως, στον επιχειρησιακό σχεδιασμό θα μπορούσαν να έχουν συμπεριληφθεί σύγχρονα ναυαγοσωστικά, όπως το ελλιμενισμένο στο Γύθειο «Aigaion Pelagos», τα οποία διαθέτουν υποχρεωτικά χώρο αναρρωτήριου με κατάλληλο εξοπλισμό για παροχή ιατρικής βοήθειας, αλλά και ιατρό ως μέλος του πληρώματος, εάν η δυνατότητα περισυλλογής ναυαγών ξεπερνά τα εκατόν πενήντα άτομα».

Η τρίτη φάση

Κατά παράβαση των σχετικών πρωτοκόλλων, μετά τη βύθιση, στο πόρισμα «συνάγεται καθυστέρηση εικόσις περίπου λεπτών (20') στην εκπομπή και αναμετάδοση του σήματος κινδύνου. Μια τέτοια καθυστέρηση θεωρεί-

ται εξαιρετικά κρίσιμη ενόψει των ιδιαίτερων συνθηκών του διερευνώμενου συμβάντος και ιδίως της παντελούς έλλειψης σωσίβιων ή άλλου σωστικού εξοπλισμού, του πολύ μεγάλου αριθμού των επιβαινόντων, της εξάντλησής τους από τις πολυήμερες κακουχίες, του πανικού που επικράτησε και της πιθανής σε τέτοια περιστατικά άγνοιας κολύμβησης αρκετών εξ αυτών. Ο συνδυασμός των ανωτέρω παραγόντων καθιστούσε κάθε λεπτό ζωτικής σημασίας και την παραμικρή καθυστέρηση ικανή να μειώσει δραματικά τις πιθανότητες επιβίωσης των ανθρώπων που βρίσκονταν στη θάλασσα».

Το αποτέλεσμα της καθυστέρησης στην εκπομπή του MAYDAY ήταν ότι η άφιξη του πρώτου παραπλέοντος πλοίου στο σημείο έγινε μία σχεδόν ώρα μετά την ανατροπή και των υπόλοιπων στις 4πμ. Μέχρι τότε το μόνο που επιχειρούσε ήταν το ΠΠΛΣ 920 με τα εξαιρέτως να αποσυνδεθεί χρονικά η πρόσδεση από την ανατροπή.

Η μη αποδέσμευση του FAITHFUL WARRIOR χωρίς αντικατάστασή του ή εξερχής κινητοποίηση των ναυαγοσωστικών και όλων των άλλων πλοίων του Λιμενικού που βρίσκονταν στα κοντινά λιμάνια, κάποια από τα οποία σε επιφυλακή από το προηγούμενο μεσημέρι, θα μπορούσαν να είχαν σώσει ζωές. Όπως υπενθυμίζει το πόρισμα, από τη θάλασσα ανασύρθηκαν ογδόντα δύο σοφοί. «Βάσιμα μπορεί να υποστηριχθεί, ότι ο θάνατος αρκετών εξ αυτών –ή ακόμη και όλων– θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί εάν η απόκριση των υπηρεσιών διάσωσης ήταν ταχύτερη», συμπεραίνει.

Ακόλυτες έμειναν τις πρώτες κρίσιμες ώρες και οι ιατρικές ανάγκες των επιζώντων. Ενώ ελλείπει διαθέσιμων

μέσων για την περισυλλογή και διαχείριση των σορών, χωρίς δηλαδή τον απαραίτητο χώρο για τη μεταφορά τους καθώς και τον απαιτούμενο αριθμό σάκων μεταφοράς πτωμάτων, το φωτογραφικό υλικό που έχει στη διάθεσή της η Αρχή περιλαμβάνει «στοίβαξη ανθρώπινων σορών, ορισμένων σε μείγμυνη κατάσταση, χωρίς καμία κάλυψη ή πρόχειρα καλυμμένων με κομμάτια υφάσματος, επάνω στο κατάστρωμα του Π.Π.Λ.Σ. 920».

Οι κυριότερες εγκληματικές αποφάσεις

Τα στελέχη του Λιμενικού που ηγήθηκαν και εκτέλεσαν την επιχείρηση παραβίασαν όλα τα πρωτόκολλα για τη διάσωση στη θάλασσα και τη διαχείριση τείτων περιστατικών, τα οποία υποτίθεται γνωρίζουν και υπηρετούν. Το πόρισμα τα παρουσιάζει αναλυτικά. Η πιο σημαντική από όλες τις παραβιάσεις είναι ότι, παρά τα διαθέσιμα στοιχεία, η φάση «συναγερμού» δεν ενεργοποιήθηκε ποτέ, ενώ του «κινδύνου» με έκδοση σήματος MAYDAY ξεκίνησε μόνο μετά τη βύθιση του Αντριάνα.

Σε όλη τη διάρκεια των 15 ωρών της επιχείρησης από την πρώτη ειδοποίησή μέχρι τη βύθιση, η ηγεσία του Λιμενικού δεν μετακινήθηκε από τη θέση της για «απλή παρακολούθηση» του αλιευτικού παρά τους προφανείς κινδύνους –από τους επικίνδυνους κλυδωνισμούς και τις ακινητοποιήσεις του Αντριάνα λόγω βλαβών στη μηχανή μέχρι την ακυβερνησία και την παράσυρσή του από τη θάλασσα προς την Ελλάδα όπως δείχνουν και τα γεωγραφικά στίγματά του.

Η αποδέσμευση του δεύτερου εμπορικού πλοίου χωρίς αντικατάστασή του, σε μια φάση που όλα έβριαναν «επί των χείρων», σήμαινε σύμφωνα με το πόρισμα ότι «αντί της απαραίτητης κλιμάκωσης της επιχείρησης και της αύξησης των διαθέσιμων μέσων για την αντιμετώπιση του άμεσου και σοβαρού κινδύνου απώλειας του σκάφους και της ζωής των επιβαινόντων, στην ουσία υπήρξε μείωση των διαθέσιμων πόρων». Ενώ ουδεμία μέριμνα υπήρξε πριν από την αποδέσμευση όλων των

παραπλέοντων για τον εφοδιασμό των επιβαινόντων στο αλιευτικό με τον απαραίτητο αριθμό σωσίβιων γιλέκων.

Το ΠΠΛΣ 920 προσέγγισε αποδεχόμενα τουλάχιστον δύο φορές το Αντριάνα δένοντας κάβο, παρά τον σοβαρό κίνδυνο που ενέχυε αυτό, σε μια στιγμή που δεν βρίσκονταν

κοντά άλλα πλοία και υπήρχε μαύρο σκοτάδι.

Παρά τους ισχυρισμούς των στελεχών του Λιμενικού περί μη επιθυμίας των προσφύγων να έρθουν στην Ελλάδα, οι επιζώντες καταθέτουν στον ΣτΠ ότι πολλοί φώναζαν «βοήθεια» όταν τους προσέγγισαν τα δύο εμπορικά, ενώ κάποιοι προσπάθησαν επιπλέον να ανέβουν στο δεύτερο. Την απελπισμένη έκκλησή τους για διάσωση με τα χέρια ψηλά έχουν καταγράψει και οι φωτογραφίες από τα εναέρια μέσα. Σε όλη τη διάρκεια δεν αναζητήθηκε από το Λιμενικό διεργμνέας παρότι οι περισσότεροι πρόσφυγες δεν γνώριζαν άλλη γλώσσα εκτός της μητρικής τους και με αυτή απευθύνονταν στα παραπλέοντα πλοία.

Το πόρισμα καταρρίπτει τους ισχυρισμούς των Λιμενικών ότι το Αντριάνα ήταν «αξιόπλοο», ότι «είχε σταθερή πορεία και πλεύση», ότι «οι πρόσφυγες δεν συνεργάζονταν γιατί ήθελα να πάνε Ιταλία». Για το πρώτο, επισημαίνει ανάμεσα σε άλλα ότι το αλιευτικό ήταν ένα σκάφος με πολλές μετασκευές, χωρίς πιστοποιητικά ασφαλείας, με υψηλό κέντρο βάρους λόγω της σταδιακής κατανάλωσης καυσίμων, υπέρφορτο σε τέτοιο βαθμό, που οι επιβαίνοντες δεν μπορούσαν να μετακινήθούν καθόλου.

Για το δεύτερο, το πόρισμα τονίζει ότι η πορεία του αλιευτικού όχι σταθερή δεν ήταν αλλά εναλλασσόταν ανάμεσα σε στάσεις, κλυδωνισμούς και επανεκκινήσεις. Ενώ για το τρίτο αναφέρει χαρακτηριστικά ότι στην πραγματικότητα οι πρόσφυγες εκλιπαρούσαν να διασωθούν. Όχι μόνο γιατί το λένε οι ίδιοι σήμερα αλλά και γιατί το έλεγαν τότε με τις κλήσεις τους στο Alarm-phone, 13 στο σύνολο.

Αντίθετα αυτοί που επέμεναν να καταγραφεί ότι δεν θέλουν να φτάσουν εδώ ήταν τα στελέχη του Λιμενικού. Όσο για το πέταγμα των εφοδίων που τους παράσχονταν στη θάλασσα, αυτό φαίνεται να εξηγείται σαν αντίδραση στο γεγονός ότι συνειδητοποιούσαν πως, παρόλες τις εκκλήσεις τους για βοήθεια, και το δεύτερο εμπορικό πλοίο που τους προσέγγισε, δεν είχε σκοπό να τους διασώσει.

Εξωριστή σημασία έχει ότι στην κατάληξη του το πόρισμα δεν περιορίζεται στην ανάδειξη του κινδύνου που ενδεχομένως προκλήθηκε αυτοτελώς εξαιτίας συγκεκριμένων αποφάσεων στη διαχείριση του περιστατικού. Αφήνοντας έτσι εκθάραρα αιχμές για τις αποφάσεις που πάρθηκαν.

Αξίζει τέλος να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με κατάθεση ενός εκ των ανωτέρω αξιωματικών του Λιμενικού, το Υπουργείο Μετανάστευσης είχε ενημερωθεί για το Αντριάνα ήδη από το μεσημέρι της 13ης Ιούνη.

Η Έφη Δούση, δικηγόρος των επιζώντων της Πύλου στην εξέδρα της Απεργιακής 8 Μάρτη. Φωτ: Στέλιος Μικαηλίδης

Αποκαλυπτικό αποδεικτικό υλικό

Το αποκαλυπτικό αποδεικτικό υλικό της δικογραφίας συνεχίζει να προβάλλεται στο Εφετείο της Χρυσής Αυγής. Η συνεδρίαση της Πέμπτης 6 Μάρτη (147η δικάσιμος) ξεκίνησε με περισσότερα βίντεο από το βράδυ της δολοφονίας Φύσσα στο Κερατσίνι, από κάμερες ασφαλείας σε καταστήματα της περιοχής που έχουν καταγράψει τη πομπή του τάγματος εφόδου στο σημείο της επίθεσης.

Προβλήθηκαν επίσης φωτογραφίες με το ματωμένο μαχαίρι που χρησιμοποιήσε ο Ρουπακιάς στη δολοφονία καθώς και με πειστήρια που βρέθηκαν μέσα στο αυτοκίνητό του: κινητό με αυτοκόλλητο της ΧΑ, κάρτες με το σήμα της ΧΑ και τη διεύθυνση των τοπικών γραφείων Νίκαιας που γράφουν «Ούτε βήμα πίσω», άλλες από την «Κεντρική Διοίκηση-Ασφάλεια» (τόσο περαστικός ήταν ο Ρουπακιάς), αστυνομική ταυτότητα του Καζατζόγλου (συνεργού στη δολοφονία Φύσσα).

Ακολούθησαν φωτογραφίες από έρευνες, τείζερ στο σπίτι του Ρουπακιά, σιδερένιο γκλομπ που βρέθηκε στα τοπικά γραφεία Νίκαιας όπως και προσώπα κάποιων εκ των κατηγορουμένων για τη δολοφονία Φύσσα. Σειρά είχε το βίντεο από την επίσκεψη Λαγού, Παναγιώταρου και Μίχου στην Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη, όπου γίνονται οι γνωστές δηλώσεις για τους «λακέδες του ΠΑΜΕ» και «αυτό το απόστημα που λέγεται ΠΑΜΕ πρέπει να σπάσει», λίγο πριν την επίθεση στους συνδικαλιστές του Συνδικάτου Μετάλλου. Στο ίδιο βίντεο ξεχωρίζει ο Μιχάλαρος που έχει αναγνωριστεί από τους φίλους του Παύλου ως ένα από τα άτομα έξω από τη καφετέρια Κοράλι από όπου ξεκίνησε η δολοφονική επίθεση.

Η προβολή συνεχίστηκε με στυλιάρι με μεταλλική απόληξη που βρέθηκε στα τοπικά γραφεία της ΧΑ στον Πειραιά κρυμμένο στην εξωτερική μονάδα air-condition, καθώς και από σπασμένο αυτοκίνητο και μηχανή από την επίθεση στο ΠΑΜΕ. Ακολούθησαν: Αποσπάσματα από εκπομπές και βίντεο ιδιωτών από το χρυσαυγίτικο πογκρόμ του 2011 στο κέντρο της Αθήνας. Βίντεο από την επίθεση τάγματος εφόδου στο αναρχικό

στέκι Ρεσάλτο στο Κερατσίνι το 2014. Φωτογραφίες με πειστήρια από τα γραφεία της ΧΑ στη Βουλή, όπως στυλό-κρυφή κάμερα (με ένα τέτοιο είχε βιντεοσκοπήσει ο Κασιδιάρης τον Μπαλτάκο).

Στο δεύτερο μέρος της συνεδρίασης, το δικαστήριο μπήκε στα ηχητικά από την άρση του απορρήτου, μετά τη δολοφονία Φύσσα, των τηλεφωνικών συνομιλιών του κατηγορουμένου Αναδιώτη, του πρώην χρυσαυγίτη και επικεφαλής του τάγματος εφόδου που το 1998 επιτέθηκε δολοφονικά στον Δ.Κουσουρή, 'Περίανδρου' Ανδρουτσόπουλου, καθώς και του κατηγορούμενου Αποστόλου.

Από τον Αναδιώτη, η Πολιτική Αγωγή είχε επιλέξει συνομιλία στην οποία ακούγεται «...έχουμε γαμηθεί... πάνε να μας βγάλουν τώρα εκτός, δεν πιστεύω να γίνει» και άλλες δύο στις οποίες φανερώνονται οι προσπάθειές του να αλλάξει κινητό.

Διασυνδέσεις

Από τον 'Περίανδρο', οι πιο χαρακτηριστικές φράσεις που ακούστηκαν από τον ίδιο και τους συνομιλητές του ήταν: «Νόμιζα ότι το πέσιμο στο ΚΚΕ ήταν στημένο από παρακρατικούς αλλά ήταν ίδια ομάδα», «το παιχνίδι γίνεται από μεγάλο κανάλι», «από εκεί εξηγούνται και τα μαύρα ταμεία», «ο αδελφός [σ.σ. Τάκης Μιχαλόλιας] έχει τις διασυνδέσεις», «μιλάει με τις υπηρεσίες ο Τάκης», «άλλαξε επώνυμο για να διαχωριστεί από τον αδελφό του τη δεκαετία του '80 που έμπαιναν οι βόμβες».

«Άνθρωποι της νύχτας στην Νίκαια», «Λαγός, μάζεψε άτομα», «ΤΟ Νίκαιας η αιχμή του δόρατος, οι μαχαιροβγάλτες που είχε μαζέψει ο Λαγός», «ο Ρήγας έκανε τον μπράβο του Κασιδιάρη», «δεν είσαι πολιτικό κόμμα κάτι άλλο γίνεται εκεί μέσα», «τι έλεγαν για τις ξιφολόγχες; Να βγουν στα πεζοδρόμια», «είχαν προστασία από μυστικές υπηρεσίες, ΕΥΠ, από δικαστές κολλητούς του Μιχαλόλια».

«Αν ανοίξω το στόμα μου στέλνω φυλακή για φυσικό αυτουργό τον Παναγιώταρο και ηθικό τον Μιχαλολιάκο [σ.σ. για την επίθεση στον Κουσουρή]», «τα είχαν πάρει από μένα όλα αυτά με τα καπέλα και τα

μπλουζάκια, είχα μια ομάδα τον ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟ», «τα ξέρανε οι υπηρεσίες (...) κάναμε πράγματα... γαμούσαμε και δέρναμε... είχαμε κοντόκανες... σε εποχές πολύ απαγορευμένες».

«Η ΧΑ λαϊκό κόμμα στην ψηφοφορία στη Βουλή ψήφισε υπέρ της φοροαπαλλαγής των εφοπλιστών», «άρα τα παίρνουν και από κει πάνω», «σίγουρα (...) οι μισοί προστασία των εφοπλιστών, οι μισοί προστασία στα μαγαζιά στην Νίκαια με τον Γιουβανίδη [τότε Διοικητής Ασφαλείας στο ΑΤ Νίκαιας]».

Από τις συνομιλίες Αποστόλου, ακούγονται: «Ο Ρουπακιάς τον έφαγε», «τον βλέπανε οι μπάτσοι κάθονταν απέναντι», «ήταν πολύ αναρχοάπλυτος [σ.σ. ο Φύσσας]», «κι αυτή η παρέα του αναρχικού ήταν εκεί στο συμβάν φάγανε κι αυτοί πακέτο», «σου λέω 6 ΔΙΑΣ ήταν και δεν μπορούσαν να μπούνε, έσκασαν οι δικοί μας με μαχαίρια και τέτοια», «τους κυνηγήσανε ρε δεν έγινε μεσα στην καφετέρια», «ήταν Τσάκας [σ.σ. Τσακανίκας] και όλοι αυτοί», «καλά του 'κανε», «τι να ντραπώ ρε πας καλά; Αυτός την έφαχνε το μπαστάρδι, τον ψάχναμε τόσο καιρό με τον άλλον το μαλλιά».

«Τα πέταξα όλα γιατί εσύ είσαι μέλος, όχι υποστηρικτής», «καλά έκανες», «τον Γιώργο τον έκαψε η γυναίκα του... δεν ήταν σπίτι, στα γραφεία ήταν», «έπεσε σήμα να μαζευτούνε αυτός ήταν ο τελευταίος ήταν ο οδηγός», «έχει πει τα πάντα μέχρι και για την προστασία στους Πακιστανούς», «τον Δεβελέκο έχουν βγάλει τον Σωτήρη, το πρωτοπαλίκαρο του αρχηγού», «ναι μωρέ αυτό είναι η ιεραρχία πώς πήγαινε, για να κάνεις κάτι παίρνεις πρώτα τον Γιάννη [σ.σ. Λαγός], ο Γιάννης το λέει στον Μεγάλο και αν δώσει το οκ ο Μεγάλος πας».

«Πάρε τη μάνα μου τηλ έχω αυτοκόλλητα με τον Χίτλερ και αφίσες πες της να τα πετάξει όλα αυτά», «πες της αυτά και κάτι πτυσσόμενα και μαλακίες, μαχαίρια και κάτι δυναμίτες», «το αυτοκόλλητο με το μαχαίρι άμα το δουν αυτό τελειώσε».

Λένα Βερδές

Επόμενες δικάσιμοι
Μάρτης: 6, 12, 13, 18, 21, 24, 26, 27/3

Η 8 Μάρτη σε όλη τη χώρα

Με μαζικότητα και μαχητικότητα πραγματοποιήθηκαν στις άλλες πόλεις της Ελλάδας οι απεργιακές συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις για την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας,

στη Θεσσαλονίκη, με τις γυναίκες στην πρώτη γραμμή εκατοντάδες διαδήλωσαν ενάντια στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που δολοφονεί με τις γυναικοκτονίες, τις ιδιωτικοποιήσεις, τον σεξισμό και τον ρατσισμό της. Η συγκέντρωση στο άγαλμα Βενιζέλου ξεκίνησε με χαιρετισμούς από τη Δήμητρα Κομνιανού, εκ μέρους της Κίνησης για την απεργιακή 8 Μάρτη, ενώ συνέχισαν ο Παύλος Γρηγόρης Μέλος της Εκτελεστικής επιτροπής της ΕΔΟΘ, που διάβασε το απεργιακό κάλεσμα της ΑΔΕΔΥ για τις σημερινές διαδηλώσεις, η Πόπη Σαραϊδάρη από την 5η ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης, κι άλλες ομιλήτριες από σωματεία και συλλογικότητες. Στην πορεία που ακολούθησε συμμετείχαν συνδικάτα και φοιτητικοί σύλλογοι καθώς και φεμινιστικές οργανώσεις και συλλογικότητες της Αριστεράς. Η διαδήλωση κινήθηκε σε όλο το κέντρο της πόλης, με τον κόσμο να επευφημεί και να ενώνεται με τις διαδηλώτριες.

Στον Βόλο, πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση και πορεία. Η Κίνηση για την Απεργιακή 8η Μάρτη συμμετείχε με πανό μαζί τους Φοιτητικούς Συλλόγους της Αρχιτεκτονικής, της Χωροταξίας, των Πολιτικών Μηχανικών και με άλλες οργανώσεις της αριστεράς και συλλογικότητες. Ανάμεσα στα συνθήματα που κυριάρχησαν ξεχώρισε το «Τέμπη, Πύλος, γυναικοκτονίες, είναι της κυβέρνησης οι δολοφονίες». Οι φοιτήτριες και οι φοιτητές των σχολών έδωσαν δυναμικό παρόν δείχνοντας τη διάθεση τους να κλιμακώσουν των αγώνα τους με καταλήψεις στο πλευρό των απεργών.

Στα Γιάννενα πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στην περιφέρεια. Χαιρετισμούς απηύθυναν η ΑΔΕΔΥ, η ΕΛΜΕ Ιωαννίνων, καθώς και η ΕΙΝΗ, η οποία συμμετείχε με πανό. Η Κίνηση για την απεργιακή 8 Μάρτη συνέδεσε τις μάχες ενάντια στον σεξισμό και τη γυναικεία καταπίεση με τις μάχες στα νοσοκομεία, στα σχολεία και στους εργατικούς χώρους, καλώντας σε απεργιακή κλιμάκωση. Το παρών έδωσαν άλλες οργανώσεις και συλλογικότητες της αριστεράς.

Στην Ξάνθη, ξεχώρισε η συμμετοχή της εκπαιδευτικής κοινότητας, με τα πανό της ΕΛΜΕ Ξάνθης, του συλλόγου δασκάλων και του Φοιτητικού Συλλόγου της Ξάνθης. Η Κίνηση για την απεργιακή 8 Μάρτη έδωσε τον τόνο της διαδήλωσης με συνθήματα «Σεξισμός, ρατσισμός πολεμοκαπηλεία- Κάτω η νέα Δημοκρατία».

Στο Ηράκλειο, έγινε συγκέντρωση-πικετοφορία, με τους συντρόφους και τις συντρόφισσες να κάνουν εξόρμηση με την Εργατική αλληλεγγύη και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω.

Στα Χανιά πραγματοποιήθηκαν συγκέντρωση και πορεία στην οποία συμμετείχαν η Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη, ο Ενιαίος Φοιτητικός Σύλλογος Πολυτεχνείου Κρήτης, η ΕΛΜΕ, ο ΣΕΠΕ Χανίων, το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών παράρτημα Χανίων, οργανώσεις της αριστεράς, καταλήψεις και συλλογικότητες. Το μουσικό σχήμα Γαρ Αμάν συνόδεψε μουσικά τη συγκέντρωση. Η Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη, συμμετείχε στη διαδήλωση τονίζοντας πως η απελευθέρωση των γυναικών είναι υπόθεση όλων των εργατών και δίνοντας τον τόνο για συνέχεια και κλιμάκωση με επόμενο σταθμό τη διεθνή μέρα ενάντια στον φασισμό και τον ρατσισμό στις 22 Μάρτη.

Απεργιακή 8 Μάρτη, Θεσσαλονίκη. Φωτό: Ευκλείδης Μακρόγλου

Εκατομμύρια στους δρόμους σε όλο τον κόσμο!

Η φετινή 8 Μάρτη έδωσε μαζική απάντηση στους Τραμπ, τους Μιλί, τις Μελόνι και τις Λεπέν αυτού του κόσμου! Εκατομμύρια άνθρωποι διαδήλωσαν σε χιλιάδες πόλεις σε όλο τον κόσμο τη μέρα της Γυναίκας!

Μόνο στις ΗΠΑ εκατοντάδες ήταν οι συγκεντρώσεις που έγιναν σε όλες τις πολιτείες. Καλέστηκαν από το Women's March και άλλες οργανώσεις κάτω από το σύνθημα «Ενωθείτε και αντισταθείτε». Στην πολιτεία της Καλιφόρνια διοργανώθηκαν συγκεντρώσεις σε 33 σημεία, στο Τέξας σε 13, στη Νέα Υόρκη σε 14. Κατά χιλιάδες διαδήλωσαν στο **Λος Άντζελες**, τη **Νέα Υόρκη**, την **Ουάσιγκτον** και άλλες μεγάλες πόλεις με συνθήματα ενάντια στην κατάρρευση της έκτρωσης, υπέρ των μεταναστών και της Παλαιστίνης, βάζοντας στο στόχαστρο τον Τραμπ.

Η Λατινική Αμερική σείστηκε από τα συλλαλητήρια. Κατά χιλιάδες διαδήλωσαν γυναίκες και άντρες στις πόλεις του γειτονικού **Μεξικού** όπου η εκλογή της πρώτης γυναίκας προέδρου της χώρας ελάχιστα έχει σημαίνει για τις φτωχές γυναίκες. Μαζικές διαδηλώσεις έγιναν στο **Καράκας** της Βενεζουέλας, στο **Εκουαδόρ**, στο **Σάο Πάολο** στην Βραζιλία, στην **Λα Παζ** στην Βολιβία.

Στην Αργεντινή συνεχίστηκε ο μαζικός ξεσηκωμός συνδικάτων, γυναικών και Αριστεράς εναντίον της ακροδεξιής κυβέρνησης Μιλί με πολλές χιλιάδες να κατεβαίνουν στους δρόμους του **Μπουένος Άιρες** κόντρα στην κυβέρνηση που αρχικά έκλεισε το Υπουργείο Γυναικών, Φύλων και Διαφορετικότητας και τώρα ανάμεσα σε άλλα σχεδιάζει να διαγράψει τη «γυναικοκτονία» ως όρο από τον ποινικό κώδικα της χώρας.

«Περίπου 200.000 άνθρωποι διαδήλωσαν στο **Παρίσι**, με τη συμμετοχή γυναικείων, αντιρατσιστικών και άλλων οργανώσεων, των συνδικάτων και της Αριστεράς» μας μετα-

Ιστανμπούλ. Φωτό: ANKA

φέρει ο **Γιάννης Δελατόλας**. «Προς το τέλος της μεγάλης διαδήλωσης δύο ψευτοφεμινιστικές φασιστικές οργανώσεις, οι «Nemesis» και «Nous vivrons» επιχείρησαν να μπουένη στην πορεία όπου συνάντησαν την αντίσταση των διαδηλωτριών-ών με τα CRS, τα γαλλικά MAT να σπεύδουν στο πλευρό των φασιστών επιχειρώντας επιθέσεις εναντίον των διαδηλωτών για να τους βάλουν με το ζόρι στην πορεία! Οι φασίστες το παίζουν «φεμινιστές» στοχοποιώντας τους μουσουλμάνους και τους μετανάστες ως «απειλή» για τις Γυναίκες ενώ η πραγματική απειλή είναι ο Τραμπ και η Λεπέν και ο Μακρόν που στέλνει τα MAT. Νωρίτερα υπήρξε κάλεσμα ότι οι φασίστες αλλά και οι σιωνιστές δεν είναι ευπρόσδεκτοι στο συλλαλητήριο».

Ερντογάν και Μητσοτάκης - και για τις Γυναίκες- μοιράζονται τις ίδιες «αξίες» του «Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια». Ο Μητσοτάκης το 2023 έσπευσε να καταργήσει τη γενική γραμματεία ισότητας των δύο φύλων και να ιδρύσει υπουργείο «Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας». Ο Ερντογάν ονόμασε το 2025 «Χρονιά της Οικογένειας». Ο Μητσοτάκης γιόρτασε την 8η Μάρτη στέλνοντας τα MAT να βρίζουν χυδαία και να επιτίθενται στις διαδηλώτριες και τους διαδηλωτές και ο Ερντογάν

βγάζοντας παράνομες τις διαδηλώσεις. Αλλά η απαγόρευση δεν πέρασε! Κατά χιλιάδες διαδήλωσαν στην **Ιστανμπούλ**, στη **Σμύρνη**, την **Άγκυρα**, το **Ντιγιάρμπακιρ** με τους Κούρδους και την Αριστερά που βρίσκονται στο στόχαστρο της καταστολής να κατεβαίνουν μαζικά στους δρόμους.

Με πανό που έγραφε «Οι γυναίκες στις πρώτες σειρές» διαδήλωσαν χιλιάδες φοιτήτριες-ες και συμπαρσάτες τους στη Σερβία σήμερα 8 Μάρτη σε μια πορεία που βάδισε στους κεντρικούς δρόμους του **Βελιγραδίου** απαιτώντας να σταματήσει η βία κατά των γυναικών και δικαιοσύνη για τα «Τέμπη της Σερβίας» που κόστισαν τη ζωή σε 15 φοιτητές στο Νόβισαντ.

Δικαίωμα

Μαζικές συγκεντρώσεις έγιναν στο Βέλγιο και την Ολλανδία. Στις **Βρυξέλλες** χιλιάδες άτομα, σύμφωνα με το Euronews διαδήλωσαν «κρατώντας πλακάτ και ανάρτησαν πανό που έγραφαν «η άμβλωση είναι ανθρώπινο δικαίωμα» και «οι γυναίκες θα είναι ελεύθερες μόνο όταν όλες οι γυναίκες θα είναι ελεύθερες, από τα κέντρα κράτησης ως τις φυλακές, από το Κονγκό ως την Παλαιστίνη, από τα χωράφια ως τα εργοστάσια». «Στη **Γάνδη** στη διαδήλωση συμμετείχαν οργανώσεις και κόμματα της Αριστεράς, αντιφασιστικές και περιβαλλοντικές κινήσεις, γυναικείες και queer συλλογικότητες ενώ σε πολλά μπλοκ της διαδήλωσης υπήρχαν σημαίες της Παλαιστίνης» μετέφερε στην Εργατική Αλληλεγγυή, η **Αγγελική Φωτεινού**.

«Από τα μεγαλύτερα συλλαλητήρια των τελευταίων χρόνων έγινε στο **Άμστερνταμ**, με 20.000 κόσμο να διαδηλώνει στο κέντρο της πόλης» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγυή ο **Ορέστης Ηλιάς**. «Δεν ήταν μόνο το μέγεθος εντυπωσιακό αλλά και πόσο αιχμηρές πολιτικά ήταν οι ομιλίες που ακούγονταν από την εξέδρα. Μια σειρά ομιλήτριες συνέ-

Βαρκελώνη. Φωτό: El Periódico

Νέα Υόρκη. Φωτό: Posting.gr

δεαν των αγώνα των γυναικών για απελευθέρωση και ίσα δικαιώματα με την αλληλεγγυή στις γυναίκες προσφύγισες, την Παλαιστίνη και το Σουδάν, την μάχη ενάντια στις άνισες πληρωμές με τη βία κατά των γυναικών, καθώς και την πάλη ενάντια στην ακροδεξιά. Στη διαδήλωση κυμάτιζαν Παλαιστινιακές σημαίες μαζί με φεμινιστικές και LGBTQ+, σημαίες και πανό συνδικάτων όπως η FNV (ΓΣΕΕ) μαζί με τα μπλοκ αριστερών οργανώσεων. Εκατοντάδες κόσμος διαδήλωσε με αυτοσχέδια πλακάτ που έγραφαν αντικαπιταλιστικά και φεμινιστικά συνθήματα. Αυτή η επιτυχία της 8ης Μάρτη έδωσε αυτοπεποίθηση στον κόσμο που παλεύει τις επιθέσεις της ακροδεξιής συγκυβέρνησης».

Μαζικά ήταν τα συλλαλητήρια στο **Βερολίνο**, στο **Λονδίνο**, την **Βαρσοβία**, τη **Ρώμη**, το **Μιλάνο** και άλλες περίπου 50 πόλεις στην Ιταλία ενώ δεκάδες ήταν τα συλλαλητήρια στο ισπανικό κράτος με τη συμμετοχή στη

Μαδρίτη σύμφωνα με τους διοργανωτές να ξεπερνάει τις 80.000 ανθρώπους. Το «εξοχικό» σπίτι του Τραμπ στην Σκωτία βάφτηκε κόκκινο με μπογιές. Στο Βερολίνο η αστυνομία τίμησε τη μέρα της Γυναίκας με άγρια βία εναντίον διαδηλωτριών που κρατούσαν παλαιστινιακές σημαίες.

«Παλεύουμε μαζί για χώρους εργασίας χωρίς διακρίσεις λόγω φύλου και χώρους εργασίας ασφαλείς για τις γυναίκες!» ήταν το μήνυμα που έστειλαν χιλιάδες εργάτριες και εργάτες που συμμετείχαν στη συγκέντρωση της Κορεατικής Συνομοσπονδίας Συνδικάτων, στην **Σεούλ** στη Ν. Κορέα. Χιλιάδες διαδήλωσαν στο **Λάγος** στη Νιγηρία, αλλά και στην **Τζακάρτα** της Ινδονησίας, τις Φιλιππίνες και άλλες ασιατικές και αφρικανικές πόλεις.

Γιώργος Πίπτας

Σεούλ. Φωτό: KCTU

Παρίσι. Φωτό: Jose Hernandez

Μαζική κινητοποίηση έγινε την Κυριακή 9/3 στην Δραπετσώνα ενάντια στην απόφαση της κυβέρνησης να αναβαθμίσει και να επεκτείνει τις άδειες της Oil One να διαχειρίζεται τοξικά απόβλητα από όλη την χώρα. Είναι ένα έγκλημα! Είναι απόφαση που βάζει σε άμεσο κίνδυνο τις ζωές μας. Ήδη εδώ και πολλά χρόνια εξελίσσεται στην περιοχή μας ένας αγώνας ενάντια στα καζάνια τα οποία επιβαρύνουν την υγεία μας και το περιβάλλον. Τώρα δημιουργούν τις συνθήκες για να έχουμε νέα «Τέμπη» στην Δραπετσώνα.

Η κυβέρνηση δίνει την δυνατότητα στην Oil One να υποδέχεται επικίνδυνα απόβλητα είτε οδικώς είτε μέσω θαλασσής για τα επόμενα δέκα χρόνια, τα οποία θα τα επεξεργάζεται δίπλα στο πάρκο λιπασμάτων που επισκέπτονται χιλιάδες κάτοικοι των γειτονιών της Β Πειραιά. Είναι κίνδυνος θάνατος γιατί βρίσκονται δίπλα στα σπίτια, στα σχολεία, στους χώρους άθλησης. Για τα κέρδη του Μελισσανίδη οι ζωές μας δεν έχουν καμία αξία.

Δεν θα τους αφήσουμε! Η κινητοποίηση της Κυριακής ήταν μόνο η αρχή και η μαζική κινητοποίηση βρήκε τεράστια ανταπόκριση όταν η διαδήλωση πέρασε μέσα από το πάρκο λιπα-

ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ

Όχι στα απόβλητα!

9/3, Διαδήλωση στην Δραπετσώνα. Φωτό: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

σμάτων. Η δύναμη μας είναι μεγαλύτερη από την δίκη τους. Ο συντονισμός όλων των εργατικών σωματείων, των εργαζομένων στο λιμάνι, στο δήμο, στην εκπαίδευση παντού μαζί με

τους περιβαλλοντικούς συλλόγους, τους γονείς και τους μαθητές μπορούμε με κλιμάκωση των αγώνων μας να κερδίσουμε! Κάτω η κυβέρνηση που δολοφονεί. Λιμάνι στα χέρια των

εργατών με βάση τις ανάγκες μας, όχι για τα κέρδη των εφορμιστών.

ΣΕΚ Κερατσινίου - Δραπετσώνας

ΑΑΔΕ

Εκδήλωση για την 8 Μάρτη

Περίπου 20 συναδέλφισες και συνάδελφοι παρακολούθησαν την εκδήλωση της Κίνησης για μια Απεργιακή 8 Μάρτη στις 5/3 στην ΑΑΔΕ, στο κτίριο της ΓΔΗΛΕΔ στο Μοσχάτο, με ομιλήτρια την **Τιάνα Ανδρέου, συνδικαλίστρια της ΟΣΥΟ**.

Η συζήτηση έγινε υπό το πρίσμα των τεράστιων απεργιακών συγκεντρώσεων που είχαν προηγηθεί μόλις 5 μέρες πριν για τα Τέμπη, και αναμενόμενα συνδέθηκε με αυτή την εικόνα. Η Τιάνα στην εισήγησή της αναφέρθηκε για το τι βιώνουν οι εργαζόμενες γυναίκες σήμερα, και στους χώρους δουλειάς και γενικότερα, αλλά στάθηκε και στο πώς συνδέουμε τη μάχη της 8 Μάρτη με τις προηγούμενες ως το επόμενο βήμα στη σύγκρουσή μας με την κυβέρνηση και την

πολιτική της. Στη συνέχεια αναφέρθηκαν κάποια παραδείγματα ανισότητας ακόμα και μέσα στους χώρους δουλειάς του δημοσίου (και ειδικά στην ΑΑΔΕ), ωστόσο οι τοποθετήσεις κινήθηκαν περισσότερο στο "τι μπορούμε να κάνουμε" για να τα σταματήσουμε όλα αυτά. Ήταν εμφανές ότι μετά τις 28/2 στο μυαλό των περισσότερων είναι το άγχος αν η δράση μας μπορεί να φέρει αποτελέσματα. Στο τέλος της συζήτησης ορίσαμε ραντεβού μοιράσματος προκήρυξης της Κίνησης για τις 8/3 δυο μέρες μετά, στο οποίο συμμετείχαν συναδέλφισες/οι, διαθεσιμότητα πρωτοφανής από το 2020 που οργανώνουμε αυτή την καμπάνια στην υπηρεσία.

Νίκος Τουρνάς, εργαζόμενος στην ΑΑΔΕ, μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ"

Η "Πρωτοβουλία να μπουν στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie Oh" καλεί στις 17/3 σε ημέρα κινητοποίησης στο Εφετείο όπου εκδικάζεται η αίτηση για την αναστολή που ζητάνε οι δολοφόνοι του Ζακ

Απεργιακή 8 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Δικαίωση για τον Μανώλη Αφράτη

Ζούμε ανάμεσα σε νεκρούς παλεύοντας για δικαίωση σε μία κοινωνία της σήψης του καπιταλισμού που η ανθρώπινη ζωή δεν έχει καμία αξία μετρείται σαν νόμισμα για τα ταμεία που το μόνο που τους νοιάζει είναι οι καρέκλες τους και οι τραπεζικοί τους λογαριασμοί.

Ένα ολόκληρο κράτος ξέρει καλά το μηχανισμό για να συγκαλύπτει τα εγκλήματά του. Τα 57 θύματα των Τεμπών δεν θα ξεχαστούν, είναι πολύ οι νεκροί για να περάσει έτσι.

Εγώ ο αδερφός του αδικοχαμένου Μανώλη Αφράτη παλεύω εδώ και 5 χρόνια μέχρι σήμερα για να αποδείξουμε τα αυτονόητα: Ότι το κεφάλαιο και το κράτος δολοφονούν και συγκαλύπτουν και η συνταγή είναι ίδια. Δικαστικοί, αστυνομικοί, εμπειρογνώμονες και όλοι οι υπόλοιποι καλοθελητές συγκαλύπτουν και γλύφουν τα χέρια του κεφαλαίου για να πάρει ο επόμενος σειρά. Αλλά ο λαός δεν ξεχνά. Αυτό φάνηκε την Παρασκευή 28 Φλεβάρη. Δεν είναι μόνο τα Τέμπη είναι όλα τα υπόλοιπα που έχουνε ταίσει το λαό για να κάθονται στις καρέκλες τους.

Δικαίωση για τα 57 θύματα των Τεμπών, δικαίωση για την εργοδοτική δολοφονία του Μανώλη Αφράτη, που η οικογένειά του παλεύει να δικαιώσει για άλλη μία φορά τη μνήμη του δικού της ανθρώπου που έχασε τη ζωή του σε ένα φορτηγό νεκροφόρα όταν έμεινε χωρίς φρένα πέρα των άλλων ελλείψεων. Στις 18 Μαρτίου κρίνεται στο εφετείο των Χανίων η έφεση του κατηγορουμένου εργοδότη από το Ρέθυμνο που καταδικάστηκε 2 χρόνια με αναστολή. Τόσο κοστίζει η ανθρώπινη ζωή.

Αυτή η δικαίωση δεν είναι μόνο για τον αδερφό μου που έλιωσε στο χώμα στα 37 του χρόνια, είναι για όλους τους υπόλοιπους, γιατί μπροστά στο κέρδος η ανθρώπινη ζωή δεν μετράει.

Στις 18/3/25 ώρα 9πμ στα Χανιά θα είμαστε εκεί ακούγοντας τις άλλες απόψεις που δεν σέβονται τη μνήμη του νεκρού εργαζόμενου και λένε τα δικά τους σπιλώνοντας τη μνήμη του δικού μας ανθρώπου άλλη μία φορά για να γλιτώσουν το τομάρι τους.

Αυτήν τη μέρα σας θέλουμε όλους στο πλευρό μας. Η αλληλεγγυή είναι το όπλο μας, σας ευχαριστώ πολύ.

Στέλιος Αφράτης

Πανό για τον Μ. Αφράτη στη Γενική Απεργία της 28/2 στο Σύνταγμα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Όταν στις 6 Μαρτίου του 2023, μια βδομάδα μετά το έγκλημα στα Τέμπη, ο Μητσοτάκης ανακοίνωσε δημόσια ότι ζήτησε εγγράφως από τον τότε Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου (ΑΠ), Ντογιάκο, του οποίου ο γιος υπηρετούσε στο γραφείο του Κώστα Καραμανλή, να οριστεί Εφέτης Ανακριτής στην υπόθεση, να πεταχτεί δηλαδή εκτός έρευνας η έως τότε αρμόδια Ανακρίτρια, και ο Ντογιάκος συναίνεσε, ήταν φανερό ότι και η κυβέρνηση θα επέμβαινε στο έργο της «ανεξάρτητης Δικαιοσύνης» και η ηγεσία της «ανεξάρτητης Δικαιοσύνης» θα υπηρετούσε την κυβερνητική προσπάθεια συγκάλυψης του εγκλήματος. Και το έκανε, όλα αυτά τα δύο χρόνια, με τρόπο προκλητικό και εξοργιστικό, τόσο απέναντι στους συγγενείς των θυμάτων, όσο και απέναντι σε όλη την κοινωνία.

Δυο χρόνια μετά, δεν έχουν αποδοθεί κατηγορίες σε βασικούς υπεύθυνους, απουσιάζουν από τη δικογραφία χιλιάδες αρχεία και ντοκουμέντα. Γι' αυτό, σε όλες τις δημοσκοπήσεις, οι τρεις στους τέσσερις δηλώνουν ότι δεν έχουν εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη.

Κάθε φορά που αμφισβητείται η Δικαιοσύνη, αρχίζουν οι κυβερνητικές δηλώσεις-νουθετήσεις περί σεβασμού στη Δικαιοσύνη και περί της ανεξαρτησίας της. «Αφήστε την δικαιοσύνη να κάνει την δουλειά της» λέει ο Μητσοτάκης, «αν πληγεί και καταλυθεί και το τελευταίο καταφύγιο της Δικαιοσύνης, τότε πλέον η έννοια της Δικαιοσύνης πάει στους δρόμους, στις πλατείες, στα λαϊκά δικαστήρια και σε έναν υφέρποντα εμφύλιο» δήλωνε ο υπουργός Δικαιοσύνης Φλωρίδης. Η πρόεδρος του Αρείου Πάγου, Κλάπα, κατηγορήσε τους συγγενείς των θυμάτων, που απαιτούν εξηγήσεις, ότι «δεν σέβονται το θεσμό της Δικαιοσύνης».

Η συζήτηση για την Δικαιοσύνη έχει ανοίξει για τα καλά. Όπως σημειώνει ο Κώστας Παπαδάκης, σε πρόσφατο άρθρο του, που αναπαράχθηκε σε πολλές ιστοσελίδες, «δεν πρόκειται για "Δικαιοσύνη", αλλά για "Δικαστική εξουσία". Αυτήν τη "δικαιοσύνη" δεν την εμπιστεύονται ούτε καν αυτοί που μας καλούν να την εμπιστευτούμε... Το άρθρο 86 του Συντάγματος είναι εκείνο το οποίο απαγορεύει στους Εισαγγελείς της χώρας την άσκηση οποιασδήποτε ποινικής δίωξης εναντίον όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της κυβέρνησης για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Απαγορεύεται όχι μόνο δίωξη, αλλά ακόμα και προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση κατά των προσώπων αυτών χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής. Όταν λοιπόν η κυβερνητική εξουσία... δεν έχει καμία εμπιστοσύνη στην Δικαιοσύνη, τότε ποια εμπιστοσύνη να έχει ο κόσμος;... Στην περίπτωση του ναυαγίου της Πύλου, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος "στόλισε" ανάλογα τον «Συνήγορο του Πολίτη» επειδή πρόσφατα με πόρισμά του ανέδειξε τις έως τώρα ανεπάρκειες της προκαταρκτικής εξέτασης. Ήταν ένα σπουδαίο δείγμα... σεβασμού των συνταγματικά θεσπισμένων Ανεξάρτητων Αρχών. Ίδια αντιμετώπιση είχε και η Α.Δ.Α.Ε. στο σκάνδαλο των υποκλοπών... η Δικαστική Εξουσία λειτουργεί χωρίς δημοκρατική λογοδοσία, εξυπηρετεί τα συμφέροντα των ισχυρών, επιβάλλει και εφαρμόζει νόμους που ωφελούν την αστική τάξη

Δεν ξεχνάμε ότι ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, Κωνσταντίνος Κόλλιας, ήταν ο πρώτος πρωθυπουργός της Χούντας

Τα “λαϊκά δικαστήρια” είναι λύση...

και το κράτος, νομιμοποιεί τις κρατικές και αστυνομικές αυθαιρεσίες, είναι αργή και δαπανηρή για τον απλό κόσμο».

Οι απεργίες βγαίνουν παράνομες σε χρόνο ρεκόρ, στήνεται «βιομηχανία διώξεων» σε βάρος συνδικαλιστών και αγωνιστών, αρνούνται τα αναδρομικά που δικαιούνται δεκάδες χιλιάδες συνταξιούχοι, συγκαλύπτουν σκάνδαλα, στήνουν Ολομέλεια του Αρείου Πάγου μέσα σε δύο μήνες (!) για να εκδοθεί απόφαση υπέρ των funds. Την ίδια στιγμή, «η συμμετοχή του λαού στην απονομή της Δικαιοσύνης περιορίζεται όλο και περισσότερο. Είναι ζήτημα αν τα Μικτά Ορκωτά Δικαστήρια απασχολούν το 10% των κακουρηγημάτων». Η ίδια η ηγεσία της Δικαστικής Εξουσίας διορίζεται από την κυβέρνηση και με καταστρατήγηση ακόμα και αυτής της επετηρίδας. Η «εκλεκτή» της κυβέρνησης της ΝΔ για Πρόεδρο του Αρείου Πάγου ήταν 17η στην επετηρίδα.

Όλες οι σχολές της αστικής νομικής σκέψης διδάσκουν ότι το κράτος και το δίκαιο διασφαλίζουν κοινωνική συμβίωση και διακηρύσσουν ότι οι νόμοι, που εφαρμόζουν οι δικαστές, ψηφίζονται από τα αντιπροσωπευτικά σώματα, τα κοινοβούλια, τα οποία έχουν εκλεγεί από το εκλογικό σώμα των «νομικά ισότιμων» πολιτών και εκφράζουν τη γενική βούληση της πλειοψηφίας της κοινωνίας. Αν είναι έτσι, γιατί, τότε, υπάρχει τέτοια αναντιστοιχία ανάμεσα στο «δίκαιο» και τη «γενική βούληση» της πλειοψηφία της κοινωνίας;

Ο μαρξισμός μας βοηθάει να το καταλάβουμε. Στο βιβλίο «Κριτική της πολιτικής οικονομίας», ο Μαρξ μιλάει για το δίκαιο κάθε κοινωνίας χρησιμοποιώντας τον όρο «εποικοδόμημα»: «Κατά τη διαδικασία της παραγωγής του κοινωνικού προϊόντος, της ανταλλαγής και της διανομής των υλικών αγαθών ανάμεσα στους ανθρώπους αναπτύσσονται υλικές αντικειμενικές σχέσεις, σχέσεις παραγωγής, σχέσεις κοινωνικές αντικειμενικές, ανεξάρτητες από τη

συνείδηση. Το σύνολο των σχέσεων παραγωγής αποτελεί το οικονομικό οικοδόμημα της κοινωνίας, την υλική βάση που πάνω της υψώνεται ένα νομικό και πολιτικό εποικοδόμημα και που σε αυτήν αντιστοιχούν ορισμένες πάλι μορφές κοινωνικής συνείδησης». Ξεκαθαρίζει, δηλαδή, ότι είναι οι σχέσεις παραγωγής αυτές που αποτελούν τη βάση, το πλαίσιο που καθορίζει το δίκαιο. Οι νομικές σχέσεις ανήκουν στο εποικοδόμημα. Στο «Κομμουνιστικό Μανιφέστο», οι Μαρξ και Ένγκελς, απευθυνόμενοι στην αστική τάξη, διακήρυτταν ότι «το δίκαιό σας είναι η θέληση της τάξης σας που αναγορεύτηκε σε νόμο, θέληση που το περιεχόμενό της καθορίζεται από τις υλικές συνθήκες ύπαρξης της τάξης σας».

Κυριαρχία

Το ίδιο το κράτος «είναι προϊόν εκδήλωσης του ασυμβίβαστου των ταξικών αντιθέσεων», γράφει ο Ένγκελς, «δημιουργήθηκε μέσα στην πάλη αυτών των τάξεων». Αποτελεί την πολιτική οργάνωση της οικονομικά κυρίαρχης τάξης που αποσκοπεί στην υπεράσπιση της ύπαρξής της κατάστασης και την κάμψη της αντίστασης άλλων τάξεων. Έτσι, το δίκαιο έπρεπε να εξασφαλίζει την κυριαρχία της εκμεταλλεμένης τάξης και να παρουσιάζει αυτή την κυριαρχία ως μία ισχύ καθολική που προάγει τα συμφέροντα της κοινωνίας στο σύνολό της.

Όμως, αυτό δεν συνεπάγεται μία μηχανιστική έκφραση του ταξικού χαρακτήρα του δικαίου. Η διαμόρφωση και ο τρόπος εφαρμογής του δικαίου, σε κάθε ιστορική στιγμή, αντανακλά το επίπεδο της έκβασης της ταξικής πάλης. Τα υπάρχοντα ανταγωνιστικά δικαιώματα και ελευθερίες δεν είναι ούτε «προαιώνια», ούτε αποτελούν «παραχωρήσεις» της αστικής τάξης αλλά κατακτήσεις των αγώνων της εργατικής τάξης και απαιτείται διαρκή πάλη για να τα υπερασπιστούμε και να τα διευρύνουμε. Όταν η κυβέρνηση λέει «αφήστε ήσυχη τη Δι-

καισύνη να κάνει τη δουλειά της» πρέπει να θυμόμαστε ότι ήταν οι αγώνες στο δρόμο του αντιφασιστικού και εργατικού κινήματος που την ανάγκασαν να στείλει τη ηγεσία της ναζιστικής Χρυσής Αυγής στη φυλακή. Μόνο ο μαζικός απεργιακός ξεσηκωμός μπορεί, και τώρα, να «σπάσει» τη συγκάλυψη και να αναγκάσει τη Δικαιοσύνη να στείλει στη φυλακή όλους τους υπεύθυνους για όλα τα εγκλήματα από τα Τέμπη μέχρι τη Πύλο.

Είναι η πάλη για να ανατρέψουμε αυτό το σύστημα που μπορεί να ανοίξει το δρόμο για μία κοινωνία που η εργατική τάξη θα έχει την πολιτική και οικονομική εξουσία ώστε η διαμόρφωση και η άσκηση της Δικαιοσύνης να είναι πραγματική υπόθεση όλης της κοινωνίας. Τέτοια παραδείγματα τα είδαμε στα «λαϊκά δικαστήρια» από την Ρώσικη Επανάσταση του 1917 μέχρι την «Ελεύθερη Ελλάδα» στη περίοδο της Αντίστασης.

Το 1917, το Συμβούλιο των Λαϊκών Επιτρόπων αποφασίζει να καταργηθούν όλοι οι υφιστάμενοι νομικοί θεσμοί και να αντικατασταθούν με λαϊκά δικαστήρια που έχουν συσταθεί με δημοκρατικές εκλογές, αιρετά και ανακλητά. Ενώ οι παλιοί νόμοι έχασαν την ισχύ τους και οι καινούριοι δεν είχαν ακόμα γραφτεί, διαμόρφωναν και τη νομοθεσία. Οι ποινές που επιβάλλονταν για εγκλήματα μη αντεπαναστατικού χαρακτήρα, ήταν με αναστολή και με στόχο να αποτραπεί η επανάληψη της πράξης. Η φυλάκιση αντικαταστάθηκε από τη δημόσια εργασία. Οι ανήλικοι δε δικαζόταν, αλλά περνούσαν από μια ειδική επιτροπή που απαρτιζόταν από δασκάλους. Η θανατική ποινή καταργήθηκε. Για τις δίκες κατά της κερδοσκοπίας, της δολιοφθοράς, της αντεπανάστασης, ιδρύονται επαναστατικά δικαστήρια που αποτελούνται από έξι δικαστές από μέλη των Σοβιέτ.

Στην «Ελεύθερη Ελλάδα», το δημοφιλές σύνθημα ήταν ότι η λαϊκή δικαιοσύνη θα αποδείξει την επιτυχία της από τον αριθμό των διακανονισμών εκτός δικαστηρίων. Σε όλα τα λαϊκά δικαστήρια οι διαδικασίες ήταν ανοιχτές στο ακροατήριο και χωρίς νομικά έξοδα και βασιζόνταν σε μεγάλο βαθμό στο εθιμικό δίκαιο, ειδικά στην αρχή της συμφιλίωσης.

Η μαρτυρία του Δημήτρη Μανιώτη είναι ενδεικτική: «Το πρώτο πράγμα που συνέβη στο χωριό μας όταν η εξουσία του ΕΑΜ αυξήθηκε ήταν να δικάσουμε τον τσιφλικά. Υπήρχε απόφαση του ΕΑΜ για Λαϊκή Δημοκρατία και μείς είχαμε στην περιοχή μας Λαϊκή Δημοκρατία... πράγμα που σημαίνει ότι ο τσιφλικάς δεν μπορεί να είχε ανθρώπους να καλλιεργούν τα χωράφια του και μετά να παίρνει το μισό της παραγωγής τους. Τότε ο τσιφλικάς έκανε έκκληση στο ανώτερο δικαστήριο και λέει ότι πρόκειται να καλλιεργήσει αυτά τα εδάφη μόνος του. Τότε ο πρόεδρος του χωριού λέει στους δικαστές. Αν καλλιεργήσει όλα τα χωράφια μόνος του θα έχει όλη την παραγωγή για τον εαυτό του και κανένας άλλος δεν θα πάρει τίποτε. Έτσι οι δικαστές αποφάσισαν ότι ο πρόεδρος είχε δίκιο και τα χωράφια διαμοιράστηκαν στον πληθυσμό σύμφωνα με τα μέλη της οικογένειας που είχε ο καθένας. Αυτή η απόφαση ήταν σύμφωνη με τη δικαιοσύνη του ΕΑΜ και το πνεύμα της Λαϊκής Δημοκρατίας».

Γιώργος Ράγκος

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Ο ιμπεριαλισμός με Τραμπ 2.0
Ομιλητής: Χρήστος Αργυρόπουλος

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ - ΘΗΣΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 13/3 καφέ Περιβολάκι 7μμ
Υγεία – Αντίσταση στην καταστροφή
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Επικίνδυνοι καιροί στον πλανήτη ηη
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
1905 – Η επανάσταση που γέννησε τα σοβιέτ
Ομιλήτρια: Βίκυ Βρακά

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 γρ.κοινότητας Καμερούν,
Φυλής 231, 7.30μμ
Βάρκιζα – η πιο άδικη συνθηκολόγηση
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3
γραφεία ΕΛΜΕ, Γκράβα 7.30μμ
Βάρκιζα – η πιο άδικη συνθηκολόγηση
Ομιλητής: Στέλιος Τζομπανάκης

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 8μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλήτρια: Ειρήνη Ζιάκα

ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 καφέ Ραγκαβή 53, 8.30μμ
Υγεία – αντίσταση στην καταστροφή – Οργανώνουμε την απεργία στις 19 Μάρτη
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 13/3
καφέ Μυρτίλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7.30μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 13/3
καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 7μμ
Η αριστερά της σύγκρουσης

Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3
στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλήτρια: Λίτσα Στυλιανοπούλου

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 καφέ Leon Kop (πατάρι),
πλ. Αναργύρων 7.30μμ
1905 – Η επανάσταση που γέννησε τα σοβιέτ
Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 καφέ Everest 7.30μμ
Η Αριστερά της σύγκρουσης
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 13/3 Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
1905 – Η επανάσταση που γέννησε τα σοβιέτ
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3
καφέ Γαρδένια, Πλ. Ηρώων 7.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα και συνδικάτα
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαϊωάννου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 πλ. Φελέκη 8μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα και συνδικάτα
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 δημαρχείο 8μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα και συνδικάτα
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 20/3
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα και συνδικάτα
Ομιλητής: Νίκος Τουρνάς

ΠΕΡΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3
αιθ. Β' δημοτικής κοινότητας 7μμ
Ο ιμπεριαλισμός με Τραμπ 2.0
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 δημαρχείο 7μμ
1905 – Η επανάσταση που γέννησε τα σοβιέτ
Ομιλητής: Γιώργος Σύρος

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/3 δημαρχείο 7μμ
Ο ιμπεριαλισμός του Τραμπ 2.0
Ομιλήτρια: Αναστασία Παπαδάκη

ΣΑΛΑΜΙΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 20/3 καφέ Σελίνα 5μμ
Η πάλη ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 καφέ Sweet Home 7.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα και συνδικάτα
Ομιλήτρια: Μαριάννα Σπυριδάκη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 καφέ Sloth 7.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα και συνδικάτα
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Ξεσηκωμός για τις 22/3
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 12/3 Φίφτυ γαστροκαφέ 7.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα και συνδικάτα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 Καφέ Μαρίνα 7μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 13/3 καφέ Μίνως 6μμ
Ουκρανία – η «ειρήνη» τους μυρίζει πόλεμο
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 13/3 Πυρσινέλλα 6, 1ος όρ. 7μμ
Ο ιμπεριαλισμός του Τραμπ 2.0

Ομιλητής: Ορέστης Παπαθανάσης

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 13/3
καφέ Αμπέρτο, Ρ.Φερραίου 48, 6.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα και συνδικάτα
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 13/3 καφέ Φιλοίστρον 8μμ
Οργανώνουμε την 22 Μάρτη, διεθνή μέρα κατά του ρατσισμού και του φασισμού
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

Θεσσαλονίκη

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 καφέ Ποέτα 8.30μμ
60 χρόνια από τη δολοφονία του Μάλκομ Χ
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 Coffee Story 7.30μμ
Βάρκιζα – η πιο άδικη συνθηκολόγηση
Ομιλητής: Νίκος Γιαννέλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 καφέ Πέτρος 7μμ
1905 – Η επανάσταση που γέννησε τα σοβιέτ
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3 καφέ Γιώτης 8.30μμ
Βάρκιζα – η πιο άδικη συνθηκολόγηση
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΚΑΜΑΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 13/3 Νομική Αιθ. Τυπογραφείο 7.30μμ
1905 – Η επανάσταση που γέννησε τα σοβιέτ
Ομιλήτρια Τζένη Δεμριτζίδου

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή

και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 13/3

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
Αμφιάλη Μνημείο Φύσσα 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14/3

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 5.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
Αμφιάλη Μνημείο Φύσσα 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Ιν 12μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 15/3

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Πλ. Ελευθερίας 10.30πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 12μμ
ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 11.30πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Πετροπούλεως "Τζάντε" 12μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Πεζόδρομος Περιστερίου "Κελάρι" 12μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ
Λαϊκή Αγ. Παντελεήμονας 12μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Πανόρμου 11πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατίου και Βείκου 12μμ
ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης, Γερμανός 12μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαρωτάκη και Θησέως 11.30πμ
Ν. ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 12μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 12μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Πεζόδρομος Χαίμαντά 12μμ
Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου
Πολιτιστικό Κέντρο 12μμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης 12μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 10.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 11πμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου με Μαρτίου 11πμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 12μμ
ΧΑΝΙΑ Πλ. 1866 12μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ Πλ. Όλγας 11πμ
ΞΑΝΘΗ Πλατεία 12μμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιακή Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Λέανδρος Μπόλαρης,
Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας,
Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatik@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΕΕΡΦΑ

ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ 22 ΜΑΡΤΗ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΜΠΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/3

ΕΛΛΗΝΙΚΟ, Καφέ πλατεία Σουρμένων 7μμ Ευγενία Κουινιάκη, δικηγόρος θυμάτων της Πύλου, Ναήμ Ελγαντούρ, Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας, Στέλιος Γιαννούλης ΣΕΠΕ Γλυφάδα, Βάρη, Βούλα, Βουλαγιμένη
ΠΑΤΡΑ Αίθουσα ΕΒΕ, Αράτου 21, 6.30μμ Δήμητρα Λιναρδάκη, δικηγόρος επιζώντων Πύλου, Χάρης Χαλακατεβάκης, γραμματέας ΦΣ Αρχιτεκτονικής Πάτρας, Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14/3

ΧΑΛΑΝΔΡΙ, Παλιό Δημαρχείο (ΚΕΠ) 7μμ Σωτήρης Λαπιέρης, Πρόεδρος Συλλόγου Εργαζομένων στο Συνήγορο του Πολίτη, Μάχη Μαργαρίτη, Δημοσιογράφος, Κατερίνα Πουρναρά, Δικηγόρος και Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, Γιώργος Ράγκος, ΚΕΕΡΦΑ στα Βόρεια
ΔΑΦΝΙ, Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αθήνας, 2.30μμ Δήμητρα Λιναρδάκη, δικηγόρος επιζώντων της Πύλου, Κώστας Σινανίδης, διασώστης, Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 15/3

ΚΥΨΕΛΗ-ΠΑΤΗΣΙΑ-ΓΑΛΑΤΣΙ, Πολύκεντρο Δήμου Αθήνας, Καλογερά 18, 6μμ Θεοδωρής Ελευθεριάδης, γιος της Μαρίας Εγούτ, θύματος Τεμπών, Ευγενία Κουινιάκη, δικηγόρος θυμάτων της Πύλου, Ντολίσ Ντονφάκ, Κοινότητα Καμερούν, Φύλλια Πολίτη, δημοσιογράφος, ΚΕΕΡΦΑ, Επιζώντες ναυαγίου Πύλου
ΝΙΚΑΙΑ, Πλατεία Σπάθα, Νεάπολη 7μμ, Νίκος Αμπανάβας εκπαιδευτικός συγγραφέας, Βασίλης Παπαδόπουλος δικηγόρος επιζώντων της Πύλου, Κατερίνα Θωίδου δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη-ΚΕΕΡΦΑ. Μουσική hip hop live με τους Ζουμπρας και Rora Porty
ΕΞΑΡΧΕΙΑ, Στέκι Μεταναστών, Τσαμαδού 13, 6μμ Φωτεινή Λαμπρίδου, δημοσιογράφος TVXS, Μαριλένα Κουντούρη, δημοσιογράφος, Λορέτα Μακόλε, Ένωση Αφρικανών Γυναίκών, Μαρία Φωκιανού, νομικός
ΒΟΛΟΣ Θόλος 7μμ Εφη Δούση, δικηγόρος επιζώντων της Πύλου, Γιώργος Ζιάκας Κατάληψη Φ.Σ Χωροταξίας, Παρέμβαση Παλαιστίνιου αγωνιστή.
ΚΟΜΟΤΗΝΗ, ΑΡΧΕΙΟ, πλατεία Ειρήνης 67 Στέφανος Γραβάνης, καθηγητής Τμήματος Νομικής ΔΠΘ, Βάσω Αλεξοπούλου, ΚΕΕΡΦΑ, Γιάννης Παντζανακίδης, δικηγόρος, Θεόφιλος Πουλουτίδης, αγωνιστής

ΚΥΡΙΑΚΗ 16/3

ΜΑΡΟΥΣΙ Γαρδένια, Πλατεία Ηρώων 6μμ Κωστής Σινανίδης, Διασώστης προσφύγων στη Μεσόγειο, Δήμητρα Λιναρδάκη, Δικηγόρος επιζώντων ναυαγίου της Πύλου, Λουκάς Σταμέλλος, Δημοσιογράφος στο omniatv,

Δημήτρης Πολυχρονιάδης, Δημοτικός Σύμβουλος Αμαρουσίου, Πρόεδρος του ΣΕΠΕ Αμαρουσίου και μέλος της ΚΕΕΡΦΑ.

ΗΘΟΠΟΙΟΙ, Χώρος Τέχνης Ασωμάτων, Αγίων Ασωμάτων 6, 1.μμ.

Νατάσα Νταλιάνη, δικηγόρος θυμάτων Πύλου, Legal Centre Lesvos, Θανάσης Τριαριδής, συγγραφέας, Βασίλης Κουκαλάκι, ηθοποιός-σκηνοθέτης

ΔΕΥΤΕΡΑ 17/3

ΖΩΓΡΑΦΟΥ, Σύλλογος Ιλισσός Βακχυλίδου 20-22 7μμ

Δημήτρης Ζώτος, δικηγόρος συγγενών θυμάτων της Πύλου, Κατερίνα Τσαλταμπάση, εκπαιδευτικός ΣΕΠΕ "Ρόζα Ιμβριώτη", Ελένη Ζωίδου, Εξωραϊστικός σύλλογος Ιλισσός

ΤΡΙΤΗ 18/3

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ-ΓΚΥΖΗ, Πολυδύναμο 7ης κοινότητας ΔΑ., Πανόρμου 59, 7.30μμ Κώστας Παπαδάκης, πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής, Εύα Ηλιάδη, εκπαιδευτικός, Τζο Βαλένθια, KASAPI Fellas-Ένωση Φιλιππινέζων Εργαζομένων, εκπρόσωπος Β ΕΛΜΕ

ΠΑΔΑ 1 ΑΙΓΑΛΕΩ, 3μμ Σκαλάκια, κεντρικός διάδρομος έξω από την Κ8

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/3

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, Καφέ Στουπί-Δελφών 4, 7μμ Δημήτρης Ζώτος, δικηγόρος συγγενών θυμάτων της Πύλου, Νίκος Κοτρώτσιος, δάσκαλος ΣΕΠΕ Αιγάλεω, Ναταλία Διονυσιώτη, δημοσιογράφος, Κώστας Πολύδωρος, ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων Τσαμούρης ΑΕ, ΚΕΕΡΦΑ

ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ ΚΑΦΕ Leon Kop Πλατεία Αγίων Αναργύρων 7.30μμ Σπύρος Σασσάνης, κοινωνιολόγος-μέλος ΔΣ Ένωσης Γονέων Πετρούπολης, Νικήτας Νταβός, μαθητής 1ου ΓΕΛ Ιλίου, Θανάσης Λυμπερόπουλος, ΚΕΕΡΦΑ

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Αίθουσα 3ης κοινότητας, Τριών Ιεραρχών 74, 7μμ

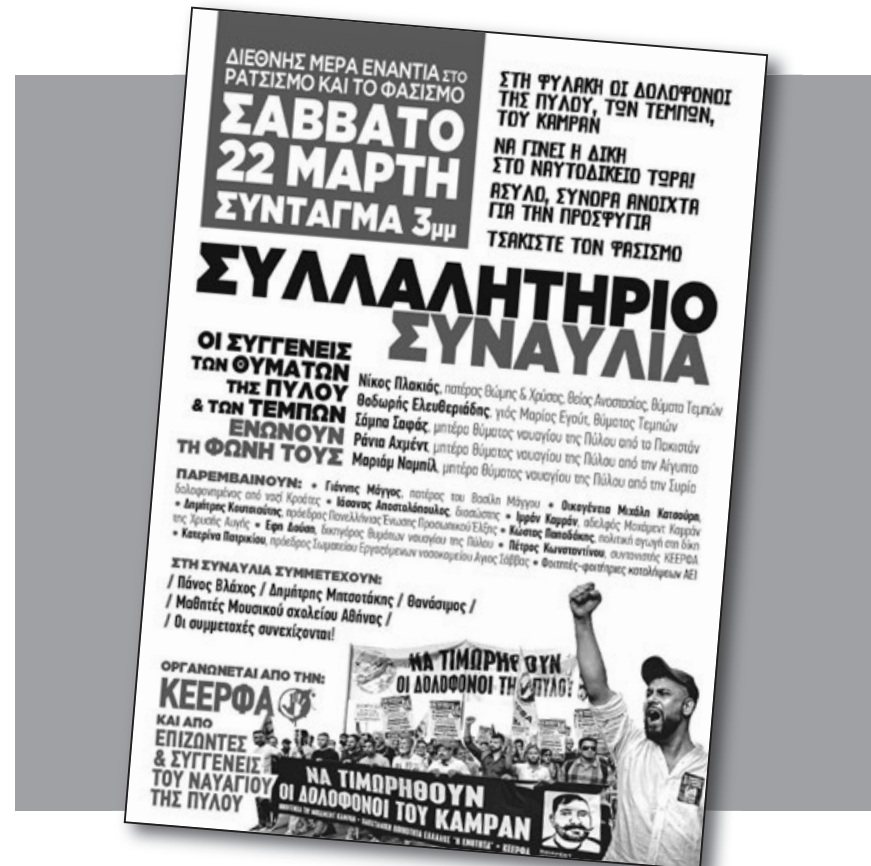
Νεκταρία Ψαράκη, δημοσιογράφος ΤΡΡ, Μανσούρ Αφρασιάμπ, ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων Τσαμούρης ΑΕ

ΠΕΡΑΙΑΣ Αίθουσα 2ης δημοτικής κοινότητας, Πλατεία Κοραή 7μμ Ελένη Σπαθανά, δικηγόρος θυμάτων Πύλου, Κώστας Αμαριωτάκης Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά, Θανάσης Διαβολάκης, ΔΣ ΟΙΕΛΕ-ΚΕΕΡΦΑ

ΗΡΑΚΛΕΟ Καφέ Μαρίνα 7μμ, Ομιλήτρια: Μαντώ Καλατζάκη φοιτήτρια
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Καφενείο Νέον Τζαμί Καλουτσιανή 7μμ Στάθης Παπασταθόπουλος μέλος ΔΕΠ Ψυχολογίας, Λουίζα Γκικα γιατρός Δ.Σ ΕΝΙΗ

ΠΕΜΠΤΗ 20/3

ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο Καλλιθέας 7μμ Λένα Βερδέ, δημοσιογράφος

Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου, των Τεμπών, του Καμράν! Να γίνει η δίκη στο Ναυτοδικείο τώρα! Άσυλο, σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά! Τσακίστε τον φασισμό!

Με αυτά τα αιτήματα οργανώνεται από την ΚΕΕΡΦΑ και από Επιζώντες και Συγγενείς του ναυαγίου της Πύλου, μεγάλο Συλλαλητήριο-Συναυλία, το Σάββατο 22 Μάρτη στο Σύνταγμα (3μμ) στο πλαίσιο της Διεθνούς Μέρας Ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό.

Στις 22 Μάρτη στο Σύνταγμα θα ενώσουν η φωνή τους οι συγγενείς των θυμάτων της Πύλου και των Τεμπών: • **Νίκος Πλακιάς**, πατέρας Θώμης και Χρύσας, θείος Αναστασίας, θυμάτων Τεμπών • **Θεοδωρής Ελευθεριάδης**, γιός Μαρίας Εγούτ, θύματος Τεμπών • **Σάμπα Σαφάζ**, μητέρα θύματος ναυαγίου της Πύλου από το Πακιστάν • **Ράνια Αχμέντ**, μητέρα θύματος ναυαγίου της Πύλου από την Αίγυπτο • **Μαριάνη Ναμπίλ**, μητέρα θύματος ναυαγίου της Πύλου από την Συρία

Παρεμβαίνουν: • **Γιάννης Μάγγος**, πατέρας του Βασίλη Μάγγου • Οικογένεια Μιχάλη Κατσουρή, δολοφονημένου από ναζι Κροάτες • **Ιάσωνας Αποστολόπουλος**, διασώστης • **Ιμράν Καμράν**, αδελφός Μοχάμεντ Καμράν • **Δημήτρης Κουτσιαύτης**, πρόεδρος Πανελληνίας Ένωσης Προσωπικού Έλεξης • **Κώστας Παπαδάκης**, πολιτική αγωγή στη δίκη της Χ.Α. • **Έφη Δούση**, δικηγόρος θυμάτων ναυαγίου της Πύλου • **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ • **Κατερίνα Πατρικίου**, πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων Νοσοκομείου Άγιος Σάββας • Φοιτήτριες/τές καταλήψεων ΑΕΙ

Στη συναυλία συμμετέχουν: • Πάνος Βλάχος • Δημήτρης Μητσοτάκης • Θανάσιμος • Μαθητές Μουσικού Σχολείου Αθήνας
Οι δηλώσεις συμμετοχής συνεχίζονται.

Σε όλο τον κόσμο

Το νέο τεύχος του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω κυκλοφορεί σε συνθήκες κατά τις οποίες: «Η κυβερνητική εκστρατεία για το ‘μπάζωμα’ του εγκλήματος των Τεμπών εξελίσσεται στο μεγαλύτερο φιάσκο του Μητσοτάκη και σε αιχμή της πολιτικής κρίσης που κλιμακώνεται» όπως επισημαίνει ο Πάνος Γκαργγκάνας στο άρθρο “Τέμπη, Έγκλημα και Τιμωρία”.

Όπως εξηγεί: «Η ώθηση για να φτάσουμε στη συγκλονιστική 28 Φλεβάρη 2025 είχε δοθεί από την πρώτη βδομάδα μετά το έγκλημα των Τεμπών. Και οι συνδέσεις με τα άλλα μέτωπα της εργατικής αντίστασης τροφοδοτήθηκαν από τα αίτια της Νέας Δημοκρατίας και τις κινητοποιήσεις που συνάντησαν και συναντούν».

Αυτή η εικόνα φέρνει στο νου την ανάλυση της Ρόζα Λούξεμπουργκ για τη μαζική απεργία. Η οργή για το έγκλημα της ιδιωτικοποίησης των σιδηροδρόμων, συνδέθηκε με όλα τα μέτωπα της σύγκρουσης με την κυβέρνηση: «Οι διαδηλώσεις για τα Τέμπη στις 26 Γενάρη ενώθηκαν με τις απεργίες των νοσοκομειακών και των εκπαιδευτικών ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις με τα ‘Ωνάσεια’ στα σχολεία και τις ‘χορηγίες’ στα νοσοκομεία που καταδράφιζε ο Γεωργιάδης, έγιναν κοινό ποτάμι με τα αντιρατσιστικά συλλαλητήρια που δεν αφήνουν την κυβέρνηση να φορτώσει το ναυάγιο της Πύλου στους επιζώντες πρόσφυγες, πήραν δύναμη από τις διαδηλώσεις ενάντια στη βία σε βάρος των γυναικών».

Η πολιτική κρίση για την κυβέρνηση γίνεται ακόμα πιο βαθιά γιατί «η αποσταθεροποίηση είναι στην ημερησία διάταξη σε διεθνή κλίμακα», μια κατάσταση που σημαίνει ότι η άρχουσα τάξη δεν της αφήνει κανένα περιθώριο ελιγμών. Το ζήτημα που μπαίνει είναι με ποιο τρόπο η Αριστερά μπορεί «να αξιοποιήσει το συσχετισμό κρίσης των από πάνω και ξεσηκωμού των από κάτω».

Καταρχήν, «δεν αρκεί μια φραστική προσαρμογή» από τις αναλύσεις περί παντοδυναμίας της ΝΔ σε «υιοθέτηση του αιτήματος του κόσμου για ανατροπή της κυβέρνησης». Χρειάζονται αλλαγές σε δυο επίπεδα. Το πρώτο είναι ότι: «Η εργατική τάξη, μέσα από τις μάχες που έδωσε και δίνει, έχει διαμορφώσει αιτήματα που προχωράνε πέρα από μια αλλαγή κυβέρνησης», ένα ολόκληρο πρόγραμμα ανατροπής ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, τις σεξιστικές και ρατσιστικές επιθέσεις, στους εξοπλισμούς και την πολεμική εμπλοκή δίπλα στο ΝΑΤΟ.

Το δεύτερο είναι η ξεκάθαρη στρατηγική και τακτική. Μια δυνατή επαναστατική, αντικαπιταλιστική Αριστερά έχει τη δυνατότητα να αντλήσει από την επαναστατική παράδοση του ενιαίου μετώπου: «Ενώνουμε τις δυνάμεις της εργατικής τάξης πιέζοντας τις ρεφορμιστικές ηγεσίες να μπουν στο δρόμο του αγώνα και με κάθε τέτοιο βήμα επιβεβαιώνουμε ότι ο δρόμος προς τη νίκη περνάει από τη μαζική δράση και όχι από τις κοινοβουλευτικές προσδοκίες». Κι όπως επισημαίνει στο τέλος του άρθρου: «Το μαζικό κίνημα που ξεδιπλώνεται ορμητικά δυο χρόνια μετά το έγκλημα των Τεμπών “μας τραβάει από το μανίκι” να κάνουμε πράξη αυτή την επαναστατική παράδοση και να φτάσουμε από το ‘Έγκλημα στην Τιμωρία’».

Μια από τις επείγουσες προτεραιότητες της Αριστεράς πρέπει να είναι η πάλη ενάντια στον θεσμικό ρατσισμό των κλειστών συνόρων που φτάνει σε εγκλήματα όπως αυτό της Πύλου, δυναμώνοντας ταυτόχρονα την ακροδεξιά. Αυ-

Επαναστατικές απαντήσεις σε όλα τα μέτωπα

τή την προτεραιότητα εξηγεί ο **Γιώργος Πίπτας** στο άρθρο “Πύλος, Μαζική αντίσταση στην απειλή της ακροδεξιάς”.

Όπως αναφέρει: «Κερδίζουμε την Αριστερά, τα συνδικάτα, τα κινήματα πάνω στο αίτημα των ανοιχτών συνόρων για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Για να μην έχουμε άλλη Πύλο δεν υπάρχει άλλος δρόμος από το να γκρεμίσουμε την Ευρώπη-Φρούριο και να τους ανοίξουμε τα σύνορα. Και βέβαια στο δικαίωμά τους στο άσυλο και στη νομιμοποίηση. Όχι μόνο γιατί οι κυβερνήσεις της Δύσης και της Ελλάδας φέρουν ευθύνη για τους πολέμους, τη φτώχεια και τις δικτατορίες στις χώρες τους αλλά πάνω από όλα γιατί αποτελούν δύναμη για τον αγώνα».

Η πάλη ενάντια στις σεξιστικές επιθέσεις της κυβέρνησης και της άρχουσας τάξης είναι επίσης μια μεγάλη προτεραιότητα. Όπως εξηγεί η **Μαρία Στύλλου** στο άρθρο “Πάλη γυναικών-Φύλο, αναπαραγωγή, απελευθέρωση”: «Ο Μητσοτάκης, που πριν ένα χρόνο είχε αναγκαστεί να αναγνωρίσει το γάμο των ομόφυλων ζευγαριών προκαλώντας αντιδράσεις μέσα στη Νέα Δημοκρατία από τον Σαμαρά και μεγάλο κομμάτι της κοινοβουλευτικής ομάδας, τρέχει τώρα να συμφωνήσει με τον Τραμπ» ότι υπάρχουν μόνο δυο φύλα.

Η Μ. Στύλλου θέτει το ερώτημα: «Ποιος είναι ο λόγος που ξαναφέρνουν στην επιφάνεια τέτοιες απαρχαιωμένες και επιστημονικά διαψευσμένες ιδέες σήμερα; Είναι μόνο ζήτημα ιδεολογικής επίθεσης κατά της Αριστεράς και της υποτιθέμενης ‘woke ατζέντας’; Είναι θέμα πολιτικής προσαρμογής των κυβερνητικών κομμάτων στις πιέσεις για συνεργασίες με τα κόμματα της ακροδεξιάς;

Δεν είναι μόνο αυτοί οι λόγοι. Πρόκειται για στρατηγική επίθεση σε βάρος της εργατικής τάξης. Αυτή η αντιδραστική εκστρατεία οργανώνεται μέσα σε συνθήκες οικονομικής και πολιτικής κρίσης και σε περίοδο διεθνών ανταγωνισμών που κλιμακώνονται πολεμικά. Στόχο

έχουν να διασπάσουν την εργατική τάξη και να αποδυναμώσουν τις αντιστάσεις. Οι άντρες πρέπει να προσαρμοστούν στις απαιτήσεις της παραγωγής και του πολέμου και οι γυναίκες στις απαιτήσεις της αναπαραγωγής και συμπληρωματικά της παραγωγής ακόμα και του πολέμου».

Ο **Νεκτάριος Δαργάκης** στο άρθρο “ΜΜΕ-Μάχη για Ελευθεροτυπία”, περιγράφει πώς ο δημοσιογραφικός κόσμος «βράζει» και εξηγεί πώς ο αγώνας για την κατάκτηση της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας είναι άρρηκτα δεμένες με τη μάχη για την υπεράσπιση της ελευθερίας του Τύπου. Ο δρόμος για να είναι αυτή η μάχη νικηφόρα είναι ο απεργιακός αγώνας «με διάρκεια και περιφρούρηση σε σάιτ, εφημερίδες, ραδιόφωνα και κανάλια. Η εγγραφή νέων μελών στις ενώσεις, οι Γενικές Συνελεύσεις στους χώρους δουλειάς, ο συντονισμός με το υπόλοιπο εργατικό κίνημα είναι οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την επιτυχία του αγώνα. Ταυτόχρονα, η ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στον χώρο των ΜΜΕ μπορεί να παίξει τον ρόλο του επιταχυντή στις εξελίξεις».

Μέση Ανατολή

“Το Πεζοδρόμιο Ξανά στο προσκήνιο στη Μέση Ανατολή” είναι ο τίτλος του άρθρου από τον **Νίκο Λούντο**. Το άρθρο γράφτηκε λίγο μετά την πτώση του καθεστώτος του Άσαντ της Συρίας «μία από τις μεγαλύτερες εκπλήξεις του 2024». Όπως επισημαίνει ο Νίκος: «Η άποψη πως η ανατροπή του Άσαντ είναι ‘αρνητική εξέλιξη’ για την Αριστερά είναι εντελώς μονόπλευρη και δεν μας βοηθάει για να προετοιμαστούμε για το ακόμη πιο ασταθές περιβάλλον που έχουμε μπροστά μας». Για παράδειγμα: «Η πτώση του Άσαντ δεν αύξησε την ασφάλεια του Ισραήλ, αντίθετα διέυρυνε το πεδίο στο οποίο το Ισραήλ βλέπει καινούργια σημεία αποσταθεροποίησης και απειλής».

Ο Νίκος Λούντος εξηγεί, με ένα πλήθος στοιχείων και μια συνοπτική ιστορική αναδρομή ότι το καθεστώς του Άσαντ δεν ήταν μέρος κάποιου άξονα της Αντίστασης, αντίθετα αναζητούσε πάντα συμβιβασμούς με τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και το Ισραήλ. Και η πτώση του φέρνει το «φάντασμα» του «Αραβικού πεζοδρόμιου» να πλανάται σαν εφιάλης πάνω από όλες τις άρχουσες τάξεις της Μέσης Ανατολής. Η επαναστατική Αριστερά έχει να παίξει ρόλο στο ξεδίπλωμα της γνήσιας προοπτικής των από κάτω. Όπως εξηγεί το άρθρο: «Το Επαναστατικό Αριστερό Ρεύμα που συμμετέχει στη Διεθνή Σοσιαλιστική Τάση μαζί με το ΣΕΚ, συμμετείχε στην επανάσταση του 2011 και πανηγύρισε την πτώση του Άσαντ. Αλλά στήριξε και οργανώσε από τις πρώτες μέρες τις διαδηλώσεις ενάντια στη νέα εισβολή του Ισραήλ, σε κόντρα με τη φιλοϊμπεριαλιστική γραμμή του ΗΤΣ».

Οι αναλύσεις για την εκλογή του Τραμπ και όσα σηματοδοτεί μέσα σε ένα καταιγισμό εξελίξεων πάνε και έρχονται. Όμως, ο **Σωτήρης Κοντογιάννης**, στο άρθρο με τίτλο “Τραμπ όπως Νίξον;” υπογραμμίζει ότι: «Ο Τραμπ δεν

είναι ούτε Καλιγούλας ούτε Χίτλερ. Ούτε είναι παράφρονος, ούτε ανέβηκε στην εξουσία στηριγμένος σε ένα φασιστικό κίνημα, τον τρόμο και την συντριβή του εργατικού κινήματος».

Υποστηρίζει ότι ο «αμερικάνικος ιμπεριαλισμός βρίσκεται εδώ και δεκαετίες σε σταθερή πτώση και όλες οι προσπάθειες που έχουν κάνει οι προηγούμενες κυβερνήσεις της «επίσημης σχολής» να σταματήσουν αυτόν τον κατήφορο έχουν αποτύχει» και ο Τραμπ ενσαρκώνει την προσπάθεια να σταματήσει ο κατήφορος με «ανορθόδοξους» τρόπους. Σε αυτό θυμίζει τον Νίξον και μπορεί να έχει το τέλος του.

Τρεις βιβλιοκριτικές συμπληρώνουν την ύλη αυτού του τεύχους. Ο **Κώστας Βλασσόπουλος** παρουσιάζει τη νέα έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου, την επανέκδοση του βιβλίου του Δημήτρη Κυρτάτα, “Δούλοι, δουλεία και δουλοκτητικός τρόπος παραγωγής στην ελληνική και ρωμαϊκή αρχαιότητα”. Ο **Κώστας Πίπτας** γράφει για το τελευταίο βιβλίο του Δημήτρη Ψαρρά, “Μια θητεία-Το «επιτελικό κράτος» του Κυριάκου Μητσοτάκη (2019-2024)” από τις εκδόσεις Πόλις. Ο **Λεάνδρος Μπόλαρης** παρουσιάζει το βιβλίο του Κωστή Καρπόζηλου “Ελληνικός Κομμουνισμός, Μια Διεθνική Ιστορία (1912-1974)” από τις εκδόσεις Αντίποδες.

Προμηθευτείτε αυτό το τεύχος του Σοσιαλισμός από τα Κάτω και διαβάστε το, από την πρώτη σελίδα μέχρι την τελευταία. Είναι τροφή για σκέψη και προβληματισμό όχι απλά για να σχολιάσουμε τις εξελίξεις γύρω μας αλλά για να δράσουμε οργανωμένα με σκοπό να τις καθορίσουμε.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Το τεύχος αυτό είναι αφιερωμένο στον **σ. Σοφοκλή Ρούσο που χάσαμε πρόσφατα**

Συνέχεια από τη σελ.2

ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Αντίσταση στους πολεμικούς ανταγωνισμούς

Και δεν τον υποστηρίζουν. Στη Ρωσία ο Πούτιν έχει εξαπολύσει ένα όργιο καταστολής για να «πειθεί» τη νεολαία να πάει στο μέτωπο. Αλλά ούτε οι Ουκρανοί είναι πρόθυμοι να πολεμήσουν -παρόλο που η Ρωσία έχει καταλάβει και προσαρτήσει το ανατολικό τμήμα της χώρας τους.

Πριν από δυο εβδομάδες το Κίεβο ξεκίνησε μια καμπάνια για τη στρατολόγηση εθελοντών ηλικίας 18 έως 24 ετών σε μια προσπάθεια να αντιμετωπίσει, με τα λόγια του ανταποκριτή της εφημερίδας Financial Times «τα υψηλά ποσοστά λιποταξιών, την πτώση του ηθικού και τις βαριές απώλειες στην πρώτη γραμμή του μετώπου». Πέρσι η κυβέρνηση κατέβασε το ηλικιακό όριο της υποχρεωτικής στράτευσης από τα 27 στα 25 χρόνια και επέβαλλε αυστηρότερες ποινές στους ανυπότακτους και τους λιποτάκτες – με μηδαιμνά αποτελέσματα. Ο Ζελένσκι αρνείται, παρά τις πιέσεις των στρατηγών και των συμμάχων του να κατεβάσει και άλλο το όριο – όχι γιατί δεν θέλει αλλά γιατί φοβάται μια εξέγερση της νεολαίας. Το νέο πρόγραμμα προσφέρει στους εθελοντές μισθό 24 χιλιάδων δολαρίων το χρόνο, διαβατήρια για να ταξιδέψουν στο εξωτερικό μόλις ολοκληρωθεί η θητεία τους (ενός έτους) και διάφορα άλλα επιδόματα και «προνόμια».

Όλα αυτά έχουν άμεσες επιπτώσεις στο ίδιο το μέτωπο. Η Ρωσία έχει ανακαταλάβει το μεγαλύτερο τμήμα από το Κουρσκ, τη ρωσική επαρχία που είχε καταλάβει πέρσι ο Ουκρανικός στρατός. Οι λιγοστές ουκρανικές δυνάμεις που έχουν παραμείνει στην πόλη Σούντζα κινδύ-

Τραμπ, Μακρόν, Ζελένσκι. Φωτό: Julien De Rosa/AFP

νεύουν να απομονωθούν αν οι ρωσικές δυνάμεις κλείσουν τον διάδρομο που την ενώνει με την Ουκρανία. Ακόμα και αν συνεχιζόταν η αμερικανική αποστολή όπλων και πυρομαχικών ή αν κατάφεραν οι Ευρωπαίοι να καλύψουν το κενό (πράγμα αδύνατο), χωρίς «μπότες στο έδαφος» ο

πόλεμος δεν μπορεί να κερδηθεί. Γι' αυτό πιέζει ο Λευκός Οίκος τον Ζελένσκι να αποδεχτεί μια λύση που θα περιλαμβάνει, εκτός από την παραχώρηση των πολύτιμων κοιτασμάτων στις ίδιες τις ΗΠΑ και εδαφικές παραχωρήσεις προς τη Ρωσία. Το βασικό είναι να κλείσει ο πόλεμος.

Αλλά ο Τραμπ δεν θέλει να αποφύγει μόνο μια ήττα στην Ουκρανία: θέλει να διεμβολήσει τη συμμαχία της Ρωσίας με την Κίνα, με τον βασικό ανταγωνιστή των ΗΠΑ στον «πόλεμο» για την παγκόσμια ηγεμονία δηλαδή. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης «σοκαρίστηκαν» από την τηλε-

φωνική επικοινωνία ανάμεσα στον Πούτιν και τον Τραμπ. Και σοκαρίστηκαν ακόμα περισσότερο από την συνάντηση ανάμεσα στην αμερικανική και την ρωσική κυβέρνηση στη Σαουδική Αραβία για το Ουκρανικό – στην οποία δεν είχαν κληθεί να συμμετάσχουν ούτε οι Ευρωπαίοι ΝΑΤΟϊκοί σύμμαχοι των ΗΠΑ, ούτε η κυβέρνηση της Ουκρανίας.

Έχουν μάλλον κοντή μνήμη: το 1972 ο πρόεδρος Νίξον είχε κάνει ακριβώς το αντίστροφο. Σπάζοντας όλα τα ψυχροπολεμικά «αντικομμουνιστικά» ταμπού είχε επισκεφθεί επίσημα το Πεκίνο, την πρωτεύουσα της «κομμουνιστικής» Κίνας του Μάο Τσετούνγκ – που μέχρι πριν από λίγα χρόνια ήταν πιστός σύμμαχος της Ρωσίας, του βασικού ανταγωνιστή της Αμερικής την εποχή εκείνη.

Αντί να αναχαιτίζει την καθοδική πορεία του αμερικανικού ιμπεριαλισμού ο Νίξον προκάλεσε ένα κύμα μίσους μέσα στις ΗΠΑ και καθαιρέθηκε. Οι Ευρωπαίοι φοβούνται ότι θα γίνει και τώρα κάτι αντίστοιχο. Για αυτό ετοιμάζονται πυρετωδώς να καλύψουν το κενό οι ίδιοι – με ένα τρομαχτικό εξοπλιστικό πρόγραμμα εκατοντάδων δισεκατομμυρίων.

Υπάρχει ένα μικρό μόνο εμπόδιο: οι συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν επιτρέπουν τη χρηματοδότηση στρατιωτικών εξοπλισμών. Αλλά δεν απαγορεύουν τη στήριξη της στρατιωτικής βιομηχανίας. Στη δημοκρατία, όπως μας λένε, άλλωστε δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Μόνο κουρελόχαρτα που με ωραία ονόματα όπως «σύνταγμα», «ευρωπαϊκή οδηγία», «ευρωπαϊκά ιδανικά», «ευρωπαϊκό κεκτημένο». Και ανοιχτοί δρόμοι προς την κόλαση του πολέμου.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Ο ηγέτης του Κουρδικού Εργατικού Κόμματος (PKK), Αμπντουλάχ Οτσαλάν, μέσα από τη φυλακή, κάλεσε την οργάνωσή του να καταθέσει τα όπλα και να αυτοδιαλυθεί. Οι εκτός φυλακής ηγέτες του PKK στήριξαν την έκκληση και η οργάνωση το περασμένο Σάββατο κήρυξε εκκελιρία στον ένοπλο αγώνα ενάντια στο τουρκικό κράτος.

Η κίνηση του Οτσαλάν είναι κομμάτι των μεγάλων ανακατατάξεων που εξελίσσονται και στην Τουρκία αλλά και στη Συρία και την ευρύτερη περιοχή. Οι Κούρδοι της Συρίας έχουν στον έλεγχό τους μια μεγάλη έκταση στα βορειοανατολικά της χώρας. Οι πολιτοφυλακές που στηρίζονται από την Τουρκία έχουν φτιάξει μια ενδιάμεση ζώνη ανάμεσα στις κουρδικές περιοχές και την Τουρκία. Όμως, η πτώση του καθεστώτος Άσαντ έχει ανοίξει όλα τα ενδεχόμενα. Αυτές τις μέρες εξελίσσονται συγκρούσεις και σφαγές στα δυτικά της χώρας, αποκαλύπτοντας πως το νέο ισλαμιστικό καθεστώς δεν είναι σε θέση να εξασφαλίσει τον έλεγχο ούτε σε ολόκληρη την έκταση της χώρας, αλλά ούτε και πάνω στις ίδιες τις ένοπλες οργανώσεις που το στήριξαν.

Ο αγώνας των Κούρδων έχει ιστορία δεκαετιών και πάντα βρισκόταν σε αντιπαράθεση με τις ιμπεριαλιστικές μοιρασιές στα εδάφη της

ΤΟΥΡΚΙΑ

Πώς θα προχωρήσει ο αγώνας των Κούρδων;

πρώην Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Οι Κούρδοι μετατράπηκαν στο μεγαλύτερο έθνος που δεν πήρε στον έλεγχό του ένα κράτος ούτε μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο ούτε μετά το τέλος των αποικιοκρατικών καθεστώτων στη Μέση Ανατολή. Παρέμειναν μειονότητες στην Τουρκία, το Ιράκ, τη Συρία και το Ιράν, υφιστάμενοι καταστολή, κοινωνικό και οικονομικό αποκλεισμό. Στην Τουρκία, τη δεκαετία του '80, ο αγώνας τους μετατράπηκε σε ένοπλη σύγκρουση μεταξύ του στρατού και του κουρδικού αντάρτικου στο οποίο το PKK βρισκόταν στο κέντρο.

Το 1999, η ελληνική κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Σημίτη πρόδωσε τον Οτσαλάν, αφού τον είχε παρασύρει στην ελληνική πρεσβεία στο Ναϊρόμπι της Κένυας και τον παρέδωσε στα χέρια των τουρκικών αρχών. Στο τέ-

ταρτο του αιώνα που ακολούθησε από τότε, ο Οτσαλάν παρέμεινε αποκλεισμένος σε φυλακές υψίστης ασφαλείας. Την προδοσία του Οτσαλάν την υλοποίησε το ελληνικό κράτος, που κατά τα άλλα και ανά περίπτωση το έπαιξε φίλος των Κούρδων και προσπαθούσε να εκμεταλλευτεί τον αγώνα τους ενάντια στην Τουρκία.

Συνομιλίες

“Όταν ιδρύθηκε, το PKK ήταν αναγκαίο για την αντίσταση στην αντι-κουρδική καταστολή”, λέει το PKK σε ανακοίνωσή του, αλλά, συμπληρώνει πως ο Ερντογάν την τελευταία δεκαετία “έχει προχωρήσει σε δημοκρατικά βήματα για την αναγνώριση των Κούρδων και γι'αυτό ο ένοπλος αγώνας δεν έχει πλέον νόημα”. ‘Από την περασμένη χρονιά, έχουν ξεκινή-

σει συνομιλίες και διαπραγματεύσεις ανάμεσα στο τουρκικό κράτος και τον Οτσαλάν. Παράλληλα, το κράτος επέτρεπε στον Οτσαλάν να έχει ανοιχτή γραμμή με την ηγεσία του DEM, του κόμματος που εξέφρασε στις εκλογές το κουρδικό κίνημα και κομμάτι της Αριστεράς, δίνοντας κάλυψη νομιμότητας και στο PKK.

Ο ένοπλος αγώνας και το αντάρτικο από μόνο τους ποτέ δεν ήταν αρκετά ως στρατηγικής νίκης. Όμως η εγκατάλειψή τους δεν μπορεί να στηριχτεί στα υποτιθέμενα ανοίγματα που κάνει ο Ερντογάν. Ο Ερντογάν προσπάθησε για πολλά χρόνια να ενσωματώσει τους Κούρδους στο νέο πολιτικό καθεστώς που έστηνε και υπήρξαν στιγμές που αυτή η πολιτική έδωσε ελπίδες για ειρήνευση και πρόοδο. Όμως, όταν η κατάσταση του ξέφυγε από τον έλεγχο και τα κουρδικά κόμματα κατέγραφαν όλο και μεγαλύτερες νίκες, ο Ερντογάν ξαναγύρισε στην κλασική πολιτική της καταστολής. Οι εξελίξεις στη Συρία την τελευταία δεκαετία αύξησαν το φόβο για τη δημιουργία κουρδικού κράτους και αυτό με τη σειρά του έφερε τον τουρκικό στρατό να κλιμακώνει τη δράση του και στο τουρκικό και στο συριακό Κουρδιστάν.

Συνέχεια στη σελ 20

ΣΥΡΙΑ

Πάνω από 1000 άνθρωποι σύμφωνα με το Συριακό Παρατηρητήριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (SOHR) έχουν σκοτωθεί στα παράλια της Συρίας από την Πέμπτη 6/3 ως και το Σάββατο 8/3. Μέχρι το απόγευμα του Σαββάτου, το SOHR είχε καταγράψει 745 δολοφονίες αμάχων στην πλειοψηφία τους Αλεβίτες, 125 νεκρούς από τις κυβερνητικές δυνάμεις ασφαλείας του Αλ Σάρα (Τζολανί) και 148 νεκρούς μαχητές ένοπλων ομάδων που συνδέονταν με το καθεστώς Άσαντ.

«Οι παράκτιες περιοχές της Συρίας, ιδίως οι επαρχίες Ταρτούς και Λατάκεια, βιώνουν μια σοβαρή κλιμάκωση της σχεταριστικής βίας οδηγώντας τη χώρα προς έναν αιματηρό εμφύλιο πόλεμο» ανέφερε σε άρθρο της στις 7/3 η Πρώτη Γραμμή, εφημερίδα του Επαναστατικού Αριστερού Ρεύματος στην Συρία. «Τις τελευταίες εβδομάδες, υπήρξαν ανακρινόμενες σχηματισμού νέων ένοπλων ομάδων, μια από αυτές από πρώην ταξίαρχο του συριακού στρατού, που στοχεύουν στην καταπολέμηση της νέας συριακής διοίκησης η οποία στο μεταξύ προχώρησε σε επιχειρήσεις “ασφαλείας” στην ακτή... Οι συγκρούσεις μεταξύ των ένοπλων ομάδων και των δυνάμεων της νέας συριακής διοίκησης κλιμακώθηκαν την Πέμπτη 6/3 στα συριακά παράλια, με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους 15 μέλη της δεύτερης. Από το βράδυ της Πέμπτης άρχισε μια εκστρατεία σεκταριστικής υποκίνησης σε πλατείες και τζαμιά σε διάφορες επαρχίες της Συρίας με ένοπλους της HTS (του Αλ Σάρα) να καλούν σε γενική μετακίνηση μαχητών της προς τις συριακές ακτές.

Το πρωί της Παρασκευής 7/3 αποκαλύφθηκαν οι μεγαλύτερες οργανωμένες σχεταριστικές σφαγές από την πτώση του τυραννικού καθεστώτος του Άσαντ. Το SOHR σημείωσε ότι την Παρασκευή 7/3 κοινές δυνάμεις των υπουργείων Άμυνας και Εσωτερικών πραγματοποιήσαν ευρεία εκστρατεία “ασφαλείας” σε δεκάδες χωριά και σε προάστια της Λατάκειας, της Ταρτούς και της Χάμα, με τυχαίες επιδρομές σε σπίτια και πυροβολισμούς εναντίον των κατοίκων. Κατά τη διάρκεια της επιχείρησης πραγματοποιήθηκαν εκτεταμένες εκτελέσεις νεαρών ανδρών και γυναικών ηλικίας 18 ετών και άνω. Η επιχείρηση καταστολής οδήγησε σε διαδηλώσεις στην Ταρτούς,

Διαμαρτυρία στην πόλη Αλ Σουείντα με αίτημα να σταματήσουν οι σφαγές των αμάχων και με σύνθημα “η επανάσταση έγινε για μια καλύτερη ζωή, όχι για εκδίκηση”. Φωτό: SOHR

STOP στις σφαγές

την Τζαμπέλ και σε ορισμένες περιοχές της Δαμασκού, οι οποίες αντιμετωπίστηκαν με πραγματικά πυρά από τις δυνάμεις ασφαλείας».

«Μετά από δεκαετίες φτώχειας, καταπίεσης, φυλάκισης, δολοφονιών και εκτοπισμού, η ελπίδα μας βρισκόταν σε αυτή την όμορφη πόλη με τους ενωμένους ανθρώπους όλων των θρησκειών και των χρωμάτων, σε ένα λαό που υπέφερε αναίτια από βασανιστήρια, φυλακίσεις, εξορίες και φτώχεια ενός κακοποιού καθεστώτος» αναφέρει σύριος αγωνιστής από την περιοχή. «Σήμερα, Παρασκευή 7 Μαρτίου 2025, η στρατιωτική επέμβαση, η τρομοκρατία, οι λεηλασίες, οι κλοπές και οι δολοφονίες που υπέστησαν η Ταρτούς και άλλες πόλεις της ακτής δεν διαφέρουν πολύ από τη βαρβαρότητα του κακοποιού καθεστώτος. Συμμορίες ρωτούν τους πολίτες αν είσαι χριστιανός ή μουσουλμάνος, αλαουίτης ή σουνίτης. Μια γλώσσα που είναι εντελώς ξένη για το λαό μας που δεν έχει ασχοληθεί ποτέ στη ζωή του με αυτές τις σάπιες διακρίσεις. Απαιτούμε αξιοπρέπεια, ελευθερία και ασφάλεια».

Ο Αλ Σάρα αρχικά συνεχάρη τις επιχειρήσεις ασφαλείας. Στη συνέχεια κάτω από κατακραυγή αναγκάστηκε είτε ότι «θα λογοδοτήσουν όσοι σκότωσαν αμάχους».

Το Ανώτατο Αλεβιτικό Ισλαμικό Συμβούλιο στη Συρία και τη Διασπορά κάλεσε σε ειρηνικές καθιστικές διαμαρτυρίες τονίζοντας ότι «η αλεβίτικη κοινότητα απορρίπτει τη βία και καλεί σε σοφία και αυτοέλεγχο»... Οι τρεις κυριότερες χριστιανικές εκκλησίες της Συρίας με κοινή δήλωση καταδίκασαν τη βία και τις «σφαγές με στόχο αθώους πολίτες». Ο ηγέτης των Κουρδικών SDF καταδί-

κασε τις σφαγές και κάλεσε τον Αλ Σάρα να τις σταματήσει ενώ η κουρδική Δημοκρατική Αυτόνομη Διοίκηση απηύθυνε έκκληση σε όλα τα μέρη να επιδείξουν σύνεση και αυτοσυγκράτηση και να σταματήσουν την κλιμάκωση γιατί ο συριακός λαός θα είναι ο μόνος που θα πληρώσει το τίμημα αυτών των αντιθέσεων». Με ανακοινώσεις τους συλλογικότητες, οργανώσεις και κόμματα στη Συρία καλούν σε τερματισμό της σχεταριστικής βίας και σε αποχώρηση των ξένων στρατών από τη χώρα.

Διακήρυξη

«Σταματήστε το τέρας των σεκταριστικών σφαγών πριν να είναι πολύ αργά» αναφέρει στον τίτλο της η διακήρυξη του Επαναστατικού Αριστερού Ρεύματος στην Συρία (7/3/2025). «Η Συρία περνάει κρίσιμες στιγμές, τις πιο επικίνδυνες για το μέλλον της μετά την πτώση του προηγούμενου τυραννικού καθεστώτος. Το τέρας των σεκταριστικών σφαγών σηκώνει και πάλι κεφάλι, ιδιαίτερα στα συριακά παράλια, απειλώντας να διαλύσει τον κοινωνικό ιστό και να βυθίσει τη χώρα σε μια θάλασσα αίματος και ερειπίων... Το καθεστώς Άσαντ φέρει τη μεγαλύτερη ευθύνη για τον εφιάλτη στον οποίο έχει φτάσει η χώρα. Ωστόσο, οι νέες αρχές φέρουν επίσης σημαντική ευθύνη. Λόγω της ανεξέλεγκτης δράσης των σεκταριστικών ένοπλων ομάδων τους. Λόγω των διώξεων εναντίον θρησκευτικών μειονοτήτων και των δολοφονιών των αμάχων, ιδίως στις συριακές ακτές.

Δεν είναι “απομεινάρια του καθεστώτος” ο καθένας που διαφέρει από εσάς ως προς τις πεποιθήσεις ή την ένταξη. Η αλήθεια είναι ότι ενώ δικαιολογείτε την δολοφονία αθώων πολιτών με τον χαρακτηρισμό τους ως “απομεινά-

ρια”, ελάχιστοι ηγέτες του προηγούμενου καθεστώτος έχουν συλληφθεί. Πρόκειται για ένα ασυγχώρητο έγκλημα... Δεν είναι μόνο έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, αλλά και ένας σίγουρος δρόμος προς τη διαίρεση της χώρας και τη διάσπαση του λαού της. Η αιματηρή σχεταριστική τρέλα πρέπει να σταματήσει πριν να είναι πολύ αργά. Η δολοφονία αμάχων, ανεξάρτητα από την ένταξή τους, είναι ασυγχώρητο έγκλημα και η σιωπή μπροστά σε αυτό αποτελεί συνειδητή.

Καλούμε όλους τους Σύριους να αναλάβουν άμεση πολιτική δράση για να προστατεύσουν τη χώρα από τη διολίσθηση σε έναν καταστροφικό εμφύλιο πόλεμο. Απαιτούμε από τις νέες αρχές να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Να σταματήσουν τις ανεξέλεγκτες ενέργειες των σχεταριστικών ένοπλων ομάδων. Να προστατεύσουν τους αμάχους και τις μειονότητες. Να εγκαταλείψουν την πολιτική των κατηγοριών περί “προδοσίας” και των δολοφονιών με το πρόσχημα της καταδίωξης των “υπολειμμάτων”. Θεωρούμε ότι ο μόνος τρόπος για να σωθεί η Συρία είναι η έναρξη ενός συνολικού εθνικού διαλόγου που θα αναγνωρίζει την αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα όλων των Σύριων, μακριά από τη σχεταριστική πόλωση και τη βία...

Πριν να είναι πολύ αργά να σταματήσουμε την επικείμενη καταστροφή. Να μην επιτρέψουμε να επαναληφθούν οι τραγωδίες του παρελθόντος. Η ενότητα και η αξιοπρέπεια του συριακού λαού είναι κόκκινες γραμμές. Η δολοφονία αμάχων και οι σχεταριστικές συγκρούσεις είναι ασυγχώρητα εγκλήματα».

Πηγή: “Πρώτη Γραμμή”, Επαναστατικό Αριστερό Ρεύμα Συρίας

ΤΟΥΡΚΙΑ

Πώς θα προχωρήσει ο αγώνας των Κούρδων;

Συνέχεια από τη σελ. 19

Τα νόμιμα κόμματα που φτιάχτηκαν για να συμμετάσχουν στις εκλογές βρέθηκαν στην παρανομία το ένα μετά το άλλο. Το DEM δεν είναι παρά η τελευταία εξέλιξη. Το προγενέστερο HDP υπέστη απανωτές διώξεις και απαγορεύσεις. Ο ηγέτης του, Σελαχάτίν Ντεμιρτάς βρίσκεται στη φυλακή από το 2016. Ο Ντεμιρτάς είχε πάρει σχεδόν 10% στις εκλογές του 2014 και 8,5 στις εκλογές του 2018 μέσα από τη φυλακή. Η τουρκική κυβέρνηση τον κυνήγησε παρότι ήταν βασικός στην πρωτοβουλία για ειρηνευτικές συνομιλίες. Το HDP πήρε σχεδόν 9% στις κοινοβουλευτικές εκλογές του 2023.

Η απόφαση για εγκατάλειψη του ένοπλου αγώνα στη διατύπωση του Οτσαλάν μοιάζει να περιλαμβάνει και τις κούρδικες οργανώσεις της Συρίας, οι οποίες είναι συνδεδεμένες πολιτικά με το PKK. Όμως, αν οι Κούρδοι της Συρίας εγκατέλειπαν τώρα τα όπλα θα ήταν σαν να υπέγραφαν την καταδίκη τους. Ο Μαζλούμ Άμπνι, ο στρατιωτικός ηγέτης των Κούρδων της Συρίας, επιχειρεί να ερμηνεύσει αλλιώς την κίνηση Οτσαλάν: “Η έκκληση του Οτσαλάν είναι θετική για να τερματίσει τις δικαιολογίες που χρησιμοποιεί η Τουρκία για να μας επιτίθεται”.

Το DSiP, το αδελφό κόμμα του SEK στην Τουρκία, σε ανακοίνωσή του λέει πως η πρόταση του Οτσαλάν μπορεί να γίνει ευκαιρία για ειρήνευση, αρκεί να συνοδευτεί από τη μάχη για κέρδιμα πραγματικών δημοκρατικών δικαιωμάτων. “Το μήνυμα δείχνει πως ο κουρδικός λαός για μια ακόμη φορά τείνει το χέρι του για διάλογο, λύση και ειρήνη. Είναι κρίσιμης σημασίας να δώσουμε το χέρι και να εξασφαλίσουμε ότι η κίνηση δεν θα μείνει αναπάντητη. Πρέπει να κάνουμε βήματα για να σταματήσει η πολιτική της επιβολής διορισμένων δημάρχων στις κουρδικές πόλεις, να εξασφαλίσουμε το δικαίωμα στην εκπαίδευση στη μητρική γλώσσα και τέλος να εξασφαλίσουμε τα βασικά δικαιώματα του κουρδικού λαού σε όλα τα επίπεδα, ξεκινώντας από το Σύνταγμα. Η ύπαρξη ενός κινήματος ειρήνης που πιέζει για αυτά τα βήματα είναι ζωτικής σημασίας για αυτή τη διαδικασία. Να συνεργαστούμε για να δυναμώσουμε μέσα στις συνθήκες που ανοίγουν ώστε να ευθυγραμμιστούν οι εργατικοί αγώνες με τα αιτήματα του κουρδικού λαού. Αυτός είναι ο δρόμος για να πειστούν όλοι πως δεν υπάρχει κανένας χαμένος στην ειρήνη”.

Νίκος Λούντος